

'ABDU'L-BAHÁS VISDOM

'Abdu'l-Bahás visdom

Taler holdt av 'Abdu'l-Bahá
i Paris og London
1911 - 1913

Bahá'í
FORLAG

Første gang utgitt på norsk 1969
av Nasjonalt Åndelig Råd
for Bahá'ier i Norge

2. opplag revidert 2022
© Bahá'í Forlag 2022

ISBN 978-82-90224-80-1 (trykt)
ISBN 978-82-90159-77-6 (PDF)

Engelsk originaltittel:
Paris Talks – Addresses Given
by 'Abdu'l-Bahá in 1911
© 2006 The National Spiritual Assembly
of the Bahá'ís of the United States

Omslagsdesign:
Kragh Designing

Bahá'í Forlag
www.bahaiforlag.no

INNHold

Innledning	vii
------------------	-----

Del I

1. Plikten til å vise vennlighet og sympati overfor fremmede og utlendinger	5
2. Kraften og verdien av sannferdig tankegang avhenger av dens uttrykk i handling	9
3. Gud er den store, barmhjertige lege som alene gir sann helbredelse	11
4. Behovet for forening mellom folkene i Østen og Vesten	13
5. Gud omfatter alt – han kan ikke omfattes	15
6. De sørgelige årsaker til krig, og den enkeltes plikt til å arbeide for fred	21
7. Sannhetens Sol	25
8. Sannhetens lys skinner nå på Østen og Vesten	29
9. Den altomfattende kjærlighet	31
10. 'Abdu'l-Bahás fangenskap	37
11. Guds største gave til mennesket	39
12. Skyene som formørker Sannhetens Sol	43
13. Religiøse fordommer	45
14. Guds velgjerninger for menneskene	49
15. Mangfoldighetens skjønnhet og harmoni	51
16. Den sanne betydning av profetiene om Kristi gjenkomst ...	55
17. Den hellige ånd, den formidlende kraft mellom Gud og menneske	59

18. Menneskets to naturer	63
19. Materiell og åndelig fremgang	67
20. Materiens evolusjon og sjelens utvikling	71
21. De åndelige møter i Paris	75
22. De to slags lys	77
23. Vestens åndelige higen	79
24. Foredrag holdt i et kunstatelier i Paris	83
25. Bahá'u'lláh	87
26. Gode ideer må finne uttrykk i handling	93
27. Den sanne betydning av dåp med vann og ild	97
28. Foredrag i «l'Alliance Spiritualiste»	101
29. Åndens utvikling	107
30. 'Abdu'l-Bahás ønsker og bønner	115
31. Om legeme, sjel og ånd	117
32. Bahá'ier må arbeide med liv og sjel for å frembringe en bedre tilstand i verden	121
33. Om baktalelse	125
34. Sann lykke og fremgang er ikke mulig uten åndelighet	129
35. Smerte og sorg	133
36. De fullkomne menneskelige følelser og dyder	137
37. Menneskenes grusomme likegyldighet overfor fremmede rasers lidelser	141
38. Vi må ikke bli motløse selv om vi er få av antall	145
39. Tale av 'Abdu'l-Bahá i pastor Wagners kirke (Foyer de l'Ame) i Paris	149

DEL II

De elleve prinsipp fra Bahá'u'lláhs lære	157
40. Det teosofiske selskap, Paris	159
41. Det første prinsipp – søken etter sannhet	167
42. Det annet prinsipp – menneskehetens enhet	171
43. Det tredje prinsipp – kjærlighet og hengivenhet	175
44. Det fjerde prinsipp – anerkjennelse av sammenhengen mellom religion og vitenskap	177
45. Det femte prinsipp – avskaffelse av fordommer	183
46. Det sjette prinsipp – eksistensmidler	189
47. Det sjuende prinsipp – likhet mellom menneskene	193
48. Det åttende prinsipp – universell fred	195
49. Det niende prinsipp – religion og politikk må ikke gripe inn i hverandre	197
50. Det tiende prinsipp – likeverd mellom kjønnene	201
51. Det ellevte prinsipp – Den hellige ånds kraft	205
52. Denne store og strålende Sak	209
53. Det siste møtet	211

Del III

54. Foredrag av 'Abdu'l-Bahá i vennenes forsamlingshus, St. Martins Lane, London, W.C.	219
55. Bønn	223
56. Det onde	225
57. Sjelens utvikling	227
58. De fire slags kjærlighet	229
59. Tavle åpenbart av 'Abdu'l-Bahá	233
60. Stikkordregister	237

INNLEDNING

Paris i 1911 var en by i hjertet av et kontinent i rask endring. Europa var i begynnelsen av det tjuende århundre preget av politisk uro og møtet mellom en rekke nye ideologier som skulle komme til å danne den moderne verden slik vi kjenner den. Fremveksten av revolusjonære politiske, sosiale, kunstneriske og åndelig bevegelser vitnet om et økende behov blant mennesker for å forstå den verden de levde i.

Dette var bakteppet for 'Abdu'l-Bahá – sønn av Bahá'u'lláh, bahá'í-troens profet og grunnlegger – da han noen få år før første verdenskrig brøt ut, holdt en rekke usedvanlige offentlige taler som er dokumentert i denne boken. 'Abdu'l-Bahá som hadde vært en fange siden han var ni år gammel, delte et liv i fangenskap og landsforvisning med sin far under det osmanske styre. To år etter at han i en alder av sekstisju år endelig var fri, og uhindret av svak helse som et resultat av et helt liv med besværligheter og lidelse, la han ut på noen meget betydningsfulle reiser fra Palestina (dagens Israel) til Europa og De forente stater. Hans hensikt var å dele Bahá'u'lláhs lære og visjon med Vestens folk.

På den tiden da 'Abdu'l-Bahá besøkte Paris, var bahá'í-troen en lite kjent religion fra Østen. Den oppsto i Iran på midten av det nittende århundre og ble grunnlagt av to profeter som etterfulgte hverandre: Báb og Bahá'u'lláh. Som den første forklarte, var hans livskall å forberede veien for

«ham som Gud skal åpenbare», gudsmanifestasjonen som var ventet av alle trosretningers tilhengere. Under bølgen av forfølgelser som fulgte denne kunngjøringen og som krevde livene til Báb og flere tusen av hans tilhengere, erklærte Bahá'u'lláh at han var oppfyllelsen av dette guddommelige løftet.

I sitt testament utpekte Bahá'u'lláh 'Abdu'l-Bahá som sin etterfølger som leder av bahá'í-samfunnet og fortolker av hans skrifter. Det var i denne egenskap 'Abdu'l-Bahá reiste til Europa og ga sine tilhørere et glimt av den nye troen og dens lære. I de ni ukene han var i Paris, fra 3. oktober til 2. desember 1911, talte 'Abdu'l-Bahá til grupper av mennesker fra alle samfunnslag på en måte som hevet seg over kulturelle hindringer. Han snakket på persisk ved hjelp av en tolk og delte dyp innsikt i en rekke områder på en enkel måte som var forståelig for enhver som lyttet med et åpent hjerte. 'Abdu'l-Bahá snakket både om åndelige temaer og om tilstanden i verden. Han kastet lys over komplekse spørsmål knyttet til sjelen og menneskets åndelige natur, samtidig som han snakket om utfordringer som angikk samfunnet i sin helhet.

Blant temaene som ble dekket i talene er: menneskets natur, sjelen, Guds profeter, profetier om Jesu gjenkomst, rasemessige og religiøse fordommer, materiell og åndelig fremgang, smerte og sorg, årsaker til krig og alles plikt til å etterstrebe fred. 'Abdu'l-Bahá ga sine tilhørere et konsist overblikk over bahá'í-troens lære og diskuterte slike prinsipper som uavhengig søken etter sannheten, menneskehetens enhet, harmoni mellom vitenskap og religion, avskaffelse av alle former for fordommer, likeverd mellom kjønnene og universell fred.

Transkripsjonene av talene ble samlet fra notater som ble tatt av fire britiske tilreisende – lady Sarah Louisa Blomfield og hennse to døtre, Mary Esther og Rose Ellinor Cecila og Beatrice Marion Platt. Boken ble først utgitt i 1912 etter ‘Abdu’l-Bahás forslag og er siden blitt oversatt til en rekke språk. Selv om den originale samlingen kun inneholdt talene som ‘Abdu’l-Bahá holdt i Paris, (del I og II), ble flere taler og en tavle nedskrevet under hans påfølgende besøk til England (del III) også inkludert i årene som fulgte.

I løpet av årene som har gått siden talene ble holdt, har bahá’í-troen vokst frem som et ungdommelig og dynamisk verdensomspennende samfunn med mer enn fem millioner tilhengere. I dag bor det bahá’ier i nær sagt alle verdenshjørner og de er forenet i å følge og fremme ‘Abdu’l-Bahás og hans fars lære. ‘Abdu’l-Bahás ord som er både åndelig oppløftende og tankevekkende, er like gripende i dag som de var da han uttalte dem, og historien fortsetter å kaste lys over sannheten i hans slående råd. *‘Abdu’l-Bahás visdom* som i bahá’í-samfunnet lenge er blitt betraktet som et klassisk verk, blir nå for første gang gjort bredt tilgjengelig for et generelt publikum slik at den kan tilby visshet og inspirasjon til en ny generasjon lesere og fortsette å kaste lys over noen av de mest innviklede temaer som samfunnet står overfor i dag.

Del I

1

PLIKTEN TIL Å VISE VENNLIGHET OG SYMPATI OVERFOR FREMMEDE OG UTLENDINGER

16. og 17. oktober 1911

Når et menneske vender sitt ansikt mot Gud, finner det sol- 1
skinn overalt. Alle mennesker er dets søsken. La ikke vedtatte
oppfatninger få dere til å opptre ufølsomt og avvisende når
dere møter fremmede mennesker fra andre land. Se ikke på
dem som om dere mistenker dem for å være ugjerningsmenn,
tyver og lømler. Dere tror at det er nødvendig å være ekstra
forsiktige for ikke å utsette dere selv for risikoen med å bli
kjent med den slags, muligens, uønskede mennesker.

Jeg ber dere om å ikke bare å tenke på dere selv. Vær venn- 2
lige mot de fremmede enten de kommer fra Tyrkia, Japan,
Persia, Russland, Kina eller hvilket som helst annet land i
verden.

Hjelp dem til å føle seg hjemme. Finn ut hvor de bor, spør 3
om dere kan gjøre dem noen tjeneste, forsøk å gjøre livet deres
litt lykkeligere.

Selv om det som dere først mistenkte iblant skulle vise seg 4
å være sant, anstreng dere likevel for å være vennlige mot dem.
En slik vennlighet vil hjelpe dem til å bli bedre.

5 Når alt kommer til alt, hvorfor skulle noen som helst utlending behandles som fremmed?

6 La dem som møter deg, merke at du virkelig er en bahá'í – uten at du tilkjennegir det.

7 Omsett i praksis Bahá'u'lláhs læresetning om å vise vennlighet mot alle nasjoner. Vær ikke tilfreds med å vise vennlighet i ord alene, la hjertet brenne av hengivenhet for alle som måtte krysse deres sti.

8 Dere som er fra de vestlige nasjoner, vis vennlighet overfor dem som kommer fra den østlige verden for å ta opphold blant dere. Sett til side de tradisjonelle oppfatningene når dere snakker med dem. De er ikke vant til slikt. For folkeslag i Østen føles slike holdninger som kulde og uvennlighet. La heller deres fremtreden være sympatisk. La det vises at dere er fylt av universell kjærlighet. Når dere treffer en perser eller en annen fremmed, snakk til ham som til en venn. Hvis han ser ensom ut, prøv å hjelpe ham. Gjør ham velvillige tjenester. Hvis han er sørgmodig, trøst ham. Hvis han er fattig, bistå ham. Hvis han blir forfulgt, kom ham til unnsetning, hvis han er fortvilet, trøst ham. Ved å gjøre dette vil dere vise at dere ikke bare i ord, men i gjerning og i sannhet betrakter alle mennesker som deres søsken.

9 Hva tjener det til å være enige om at universelt vennskap er av det gode og å snakke om menneskeslektens solidaritet som det store ideal? Uten at disse talemåtene finner uttrykk i handling, er de unyttige.

10 Uretten i verden fortsetter å eksistere fordi menneskene nøyer seg med å snakke om sine idealer og ikke streber etter å omsette dem i praksis. Hvis handling erstattet ord, ville verdens elendighet snart forandres til velvære.

Et menneske som gjør mye godt uten å snakke om det, er 11
på vei mot fullkommenhet.

Det menneske som har gjort en bagatellmessig god gjer- 12
ning og i sin tale gjør den til en storartet handling, er svært
lite verd.

Hvis jeg elsker dere, er det ikke påkrevet at jeg uopphørlig 13
taler om min kjærlighet – dere merker den uten store ord.
Hvis jeg derimot ikke elsker dere, vil dere føle det også – og
om jeg brukte tusenvis av ord for å si dere at jeg elsket dere,
ville dere ikke tro meg.

Menneskene bedyrer ofte å være gode og bruker mange 14
vakre ord fordi de ønsker å bli ansett som større og bedre
enn sine medmennesker, idet de søker berømmelse i verdens
øyne. De som utretter mest godt, bruker færrest ord om sine
handlinger.

Guds barn gjør gjerningene uten å skryte av dem, idet de 15
adlyder hans lover.

Mitt håp for dere er at dere alltid må unngå tyranni og 16
undertrykkelse, at dere vil arbeide uten opphør inntil rett-
ferdighet hersker i alle land, at dere vil holde hjertene rene og
deres hender fri fra urettferdighet.

Det er dette den nære kontakt med Gud krever av dere, og 17
det er dette jeg forventer av dere.

2

KRAFTEN OG VERDIEN AV SANNFERDIG TANKEGANG AVHENGER AV DENS UTTRYKK I HANDLING

18. oktober

Menneskets virkelighet er dets tenkning, ikke dets fysiske 1
legeme. Tankekraften og den dyriske kraft er partnere. Skjønt
mennesket tilhører dyreriket, besitter det en tenkeevne som
er alle andre skapninger overlegen.

Hvis et menneskes tanker til stadighet retter seg mot him- 2
melske emner, blir det helgenaktig. Hvis dets tanker derimot
ikke løfter seg oppad, men retter seg nedover mot de verdslige
ting og kretser om dem, blir det mer og mer materialistisk,
inntil det når en tilstand der det ikke er stort bedre enn et dyr.

Tankene kan inndeles i to kategorier: 3

1. Tanker som kun hører hjemme i tankeverdenen 4

2. Tanker som gir seg uttrykk i handling 5

Noen menn og kvinner er stolte over sine opphøyede 6
tanker, men hvis disse tankene aldri når til handlings-
planet, forblir de unyttige. Tankens kraft avhenger av dens
synliggjøring i gjerninger. En filosofis tanker kan imidlertid
i fremgangens og utviklingens verden omsettes gjennom
andre menneskers handlinger, selv om filosofen selv er ute

av stand til eller uvillig til å praktisere sine store idealer i sitt eget liv. De fleste filosofer tilhører denne kategori, idet deres lære ligger høyt over deres handlinger. Dette er forskjellen mellom filosofer som er åndelige lærere og slike som kun er filosofer: Den åndelige lærer er den første til å følge sine egne læresetninger. Han virkeliggjør sine åndelige idealer og forestillinger i handlingens verden. Hans guddommelige tanker manifesterer seg for verden. Han er selv sin tanke, og fra denne er han uatskillelig. Når vi ser at en filosof fremhever viktigheten av og storheten i rettferdighet og så oppmuntrer en grisk monark i hans undertrykkelse og tyranni, blir vi hurtig klar over at han tilhører den første kategori, for han tenker himmelske tanker og fremviser ikke de tilsvarende himmelske dyder.

- 7 En slik tilstand er umulig for åndelige filosofer, for de uttrykker alltid sine høye og edle tanker i handling.

3

GUD ER DEN STORE, BARMHJERTIGE LEGE SOM ALENE GIR SANN HELBREDELSE

19. oktober

All sann helbredelse kommer fra Gud! Der er to årsaker til 1
sykdom, den ene er fysisk, den andre er åndelig. Hvis sykdom-
men er legemlig, trengs det et fysisk legemiddel, hvis den er
av sjelelig art, trengs det et åndelig legemiddel.

Bare hvis den himmelske velsignelse er med oss mens vi 2
helbredes, kan vi bli hele, for medikamenter er bare de ytre og
synlige midler hvorved vi oppnår den himmelske helbredelse.
Hvis ikke ånden blir frisk, er legemets helbredelse uten verdi.
Alt hviler i Guds hånd, og uten ham kan vi ikke opprettholde
en god helbred.

Det har vært mange mennesker som til sist har dødd 3
av den selvsamme sykdom som de har gjort til sitt spesielle
studiefelt. Aristoteles, for eksempel, hadde fordøyelsen som
sitt spesialstudium og døde av en magesykdom. Avicenna var
hjertespesialist, men han døde av en hjertesykdom. Gud er
den store, medfølende lege som alene har makt til å gi sann
helbredelse.

Alle skapninger er avhengige av Gud, hvor stor deres 4
kunnskap, makt og uavhengighet enn synes å være.

- 5 Betrakt de mektige konger på jorden. De har all den makt i verden som mennesker kan gi dem, og likevel må de adlyde når døden kaller, på samme måte som bøndene ved deres porter.
- 6 Se også på dyrene, hvor hjelpeløse de er i sin tilsynelatende styrke! For elefanten, det største av alle landdyr, plages av fluen, og løven kan ikke unnslippe den plagsomme marken. Selv mennesket, den høyeste form for skapte vesener, trenger mangt og mye for å opprettholde livet. Først og fremst trenger det luft, og hvis det berøves denne i noen minutter, dør det. Det er også avhengig av vann, mat, klær, varme og mye annet. På alle kanter er det omgitt av farer og vanskeligheter som dets fysiske legeme alene ikke kan motstå. Hvis et menneske betrakter verden omkring seg, vil det se hvordan alle skapte ting er avhengige og er fanget av naturlovene.
- 7 Det er kun mennesket som ved sin åndelige kraft har vært i stand til å frigjøre seg, til å heve seg over den fysiske verden og å underlegge seg den.
- 8 Uten hjelp fra Gud er mennesket som de dyr som forgår, men Gud har inngitt det en så vidunderlig kraft at det alltid kan se oppover og motta, blant andre gaver, helbredelse fra hans guddommelige velgjørenhet.
- 9 Men dessverre! Mennesket er ikke takknemlig for dette høyeste gode, men slumrer i likegyldighetens søvn, uaktsomt overfor den store barmhjertighet som Gud har vist det, idet det vender ansiktet bort fra lyset og fortsetter på sin vei i mørke.
- 10 Det er min oppriktige bønn at dere ikke må være slik, men at dere i stedet må holde blikket ufravikelig vendt mot lyset, slik at dere kan være som tente fakler i livets mørke sider.

4

BEHOVET FOR FORENING MELLOM FOLKENE I ØSTEN OG VESTEN

fredag 20. oktober

‘Abdu’l-Bahá sa:

I tidligere tider, som også nå, har den åndelige sannhets sol alltid skint fra Østens horisont. 1

Abraham fremsto i Østen. I Østen reiste Moses seg for å lede og undervise folket. På den østlige horisont reiste Herren Kristus seg. Muḥammad ble sendt til et østerlandsk folk. Báb fremsto i det østlige land Persia. Bahá’u’lláh levde og underviste i Østen. Alle de store åndelige lærerne fremsto i den østlige verden. Men skjønt Kristi sol grydde i Østen, ble stråleglansen fra den åpenbar i Vesten hvor dens herlighets utstråling kunne sees klarere. Hans læres guddommelige lys skinte med sterkere glans i den vestlige verden, hvor den har hatt hurtigere fremgang enn i sitt fødeland. 2

I disse dager har Østen behov for materiell fremgang, og Vesten savner en åndelig hensikt. Det ville være godt for Vesten å vende seg mot Østen for å få opplysning og til gjengjeld gi av sin vitenskapelige kunnskap. Det må skje en slik utveksling av gaver. 3

- 4 Østen og Vesten må forenes for å gi hverandre det som mangler. Denne forening vil frembringe sann sivilisasjon der det åndelige finner uttrykk og utforming i det materielle.
- 5 Når hver på denne måten får, den ene fra den andre, vil den største harmoni råde, alle folkeslag vil bli forenet, en tilstand av stor fullkommenhet vil oppnås, det vil oppstå sterke bånd og denne verden vil bli et skinnende speil som gjenspeiler Guds egenskaper.
- 6 Vi må alle, Østens og Vestens nasjoner, dag og natt etterstrebe med hjerte og sjel å nå dette høye ideal og befeste enheten mellom alle jordens nasjoner. Da vil alle hjerter bli oppløftet, alle øyne vil bli åpnet, den vidunderligste kraft vil bli skjenket og menneskehetens lykke vil bli sikret.
- 7 Vi må be om at Persia ved Guds velgjørenhet vil bli i stand til å motta Vestens materielle og intellektuelle sivilisasjon, og ved den guddommelige nåde til gjengjeld gi sitt åndelige lys. Det hengivne og iherdige arbeidet til de forente folk fra Vesten og Østen vil lykkes i å oppnå et slikt resultat, for Den hellige ånds kraft vil bistå dem.
- 8 Prinsippene i Bahá'u'lláhs lære bør studeres nøye, ett etter ett, helt til de fattes og forstås av sinn og hjerte – på den måten vil dere bli sterke følgesvenner av lyset, i sannhet åndelige, Guds himmelske soldater som oppnår og sprer den sanne sivilisasjon i Persia, i Europa og i hele verden.
- 9 Dette vil bli det paradiset som skal oppstå på jorden når hele menneskeheten vil bli samlet under enhetens baldakin i herlighetens rike.

5

GUD OMFATTER ALT – HAN KAN IKKE OMFATTES

fredag aften 20. oktober

‘Abdu’l-Bahá sa:

Tallrike møter holdes hver dag i Paris i forskjellige hensik- 1
ter, for å diskutere politikk, forretningsliv, utdanning, kunst,
vitenskap og mange andre emner.

Alle disse møtene er bra, men *denne* forsamling har møt- 2
tes for å vende sine ansikter mot Gud, for å lære hvordan de
best kan arbeide for menneskehetens velferd, for å finne ut
hvordan fordommer kan utryddes og kjærlighetens og det
universelle brorskaps frø kan bli plantet i menneskehjertene.

Gud ser med velvilje på det motiv som samler oss her, og 3
gir oss sin velsignelse.

I Det gamle testamente leser vi at Gud sa: «La oss lage 4
mennesker i vårt bilde.» I Evangeliet sa Kristus: «Jeg er i Far
og Far i meg.»* I Qur’ánen sier Gud: «Mennesket er mitt
mysterium, og jeg er hans.» Bahá’u’lláh skriver at Gud sier:
«Ditt hjerte er mitt hjem; gjør det rent og hellig, så jeg kan
stige ned i det. Din ånd er stedet for min åpenbaring; rens
den, så jeg kan manifestere meg der.»

* Johannes 14,11

- 5 Alle disse hellige ytringer viser oss at mennesket er skapt i Guds bilde. Og likevel er Guds vesen ufattelig for menneskesinnet, for den begrensede forstand kan ikke anvendes på dette uendelige mysterium. Gud omfatter alt – han kan ikke omfattes. Det som omfatter, er overordnet det som omfattes. Helheten er større enn dens deler.
- 6 Det som mennesker forstår, kan ikke være utenfor deres fatteevne, så det er umulig for et menneskehjerte å forstå Guds majestets natur. Vår forestillingsevne kan bare danne seg et bilde av det som den er i stand til å skape.
- 7 Forståelsens evne varierer i grad i de forskjellige skapelsens riker. Mineralets, plantens og dyrets riker er ute av stand til å forstå noen skapning utover sin egen. Mineralet kan ikke forestille seg plantens vekstkraft. Treet kan ikke fatte dyrets bevegelsesevne, og heller ikke kan det forstå hva det ville si å ha syn, hørsel eller luktesans. Alt dette tilhører den fysiske verden.
- 8 Mennesket har også del i denne skapelsen, men det er ikke mulig for noen av de lavere riker å fatte det som foregår i menneskets sinn. Dyret kan ikke forstå et menneskes intelligens. Det kjenner bare til det som det kan fornemme med sine dyresanser. Det kan ikke fatte noe som er abstrakt. Et dyr kunne ikke lære at jorden er rund, at den beveger seg om solen, eller om konstruksjonen av den elektriske telegraf. Disse tingene er bare mulige for mennesket. Mennesket er skapelsens ypperste verk, den av alle skapninger som er nærmest Gud.
- 9 Alle høyrestående riker er ufattelige for de laverestående. Hvordan kunne det derfor være mulig at skapningen, mennesket, skulle kunne forstå den allmektige Skaper av alt?

Det som vi forestiller oss, er ikke Guds virkelighet. Han, 10
den ukjennelige, den ufattbare, er høyt hevet over den høyeste
menneskelige forestilling.

Alle skapninger som eksisterer, er avhengige av den gud- 11
dommelige velgjørenhet. Guddommelig barmhjertighet gir
selve livet. Som solens lys skinner på hele verden, så utøses den
evige Guds miskunn over alle skapninger. Som solen modner
jordens frukter og gir liv og varme til alle skapte vesener, slik
skinner Sannhetens Sol på alle sjeler og fyller dem med den
guddommelige kjærlighets ild og forståelse.

Menneskets overlegenhet over resten av den skapte verden 12
sees igjen i dette, at mennesket har en sjel som er bosted for
den guddommelige ånd, mens de lavere skapningers sjeler er
underlegne i sitt vesen.

Det er således ingen tvil om at av alle skapte vesener står 13
mennesket Guds natur nærmest, og det mottar derfor en
større gave av den guddommelige velgjørenhet.

Mineralriket har eksistensens evne. Planten har eksis- 14
stensens og vekstens evne. Dyret har, i tillegg til eksistens
og vekst, evnen til bevegelse og bruken av sanseevnene. I det
menneskelige rike finner vi alle de lavere rikers egenskaper
og mye mer i tillegg. Mennesket er summen av enhver forut-
gående skapelse, for det rommer dem alle.

Til mennesket er gitt intellektets spesielle gave hvorved 15
det er i stand til å motta en større del av det guddommelige
lys. Det fullkomne menneske er som et blankt speil som
gjenspeiler Sannhetens Sol og manifesterer Guds egenskaper.

Herren Kristus sa: «Den som har sett meg, har sett Far» 16
– Gud åpenbart i menneske.

- 17 Solen forlater ikke sitt oppholdssted på himmelen for å stige ned i speilet, for handlinger som oppstigning og nedstigning, å komme og gå, tilhører ikke den uendelige, det er begrensede veseners vis. I Guds manifestasjon, det fullkomment polerte speil, kommer det guddommeliges egenskaper til syne i en form som mennesket er i stand til å fatte.
- 18 Dette er så enkelt at alle kan forstå det, og det som vi er i stand til å forstå, må vi nødvendigvis akseptere.
- 19 Vår Far vil ikke holde oss ansvarlige for at vi forkaster dogmer som vi verken er i stand til å tro på eller forstå, for han er for all tid uendelig rettferdig mot sine barn.
- 20 Dette eksemplet er imidlertid så logisk at det med letthet kan forstås av alle de sinn som er villige til å gi det sin ettertanke.
- 21 Måtte hver og én av dere bli en lysende lampe hvor flammen er Guds kjærlighet. Måtte deres hjerter brenne med enhetens stråleglans. Måtte deres øyne bli opplyst av lysglansen fra Sannhetens Sol!
- 22 Paris er en meget vakker by. En by som er mer sivilisert og velutstyrt i enhver materiell henseende er det ikke mulig å finne i verden i dag. Men det åndelige lys har ikke skint på den på lang tid. Dens åndelige fremgang står langt tilbake for dens materielle sivilisasjon. En overopphøyet kraft trengs for å vekke den til den åndelige sannhets virkelighet og til å blåse livets ånde inn i dens slumrende sjel. Dere må alle forene dere i arbeidet med å vekke den, med å beånde dens folk på ny gjennom denne høyeste kraft.
- 23 Når en sykdom er mild, skal det bare et lett legemiddel til for helbredelse, men når den milde sykdommen blir en forferdelig plage, må det et meget sterkt legemiddel til fra

den guddommelige helbreder. Det finnes trær som blomstrer og bærer frukt i et kjølig klima, og det er andre som trenger de varmeste solstråler for å oppnå full modning. Paris er et av disse trær som trenger en stor, flammende sol av Guds himmelske kraft for sin åndelige utfoldelse.

Jeg ber dere alle, hver og én av dere, om nøye å følge 24 sannhetens lys i den hellige lære, og Gud vil styrke dere ved sin Hellige ånd slik at dere kan overvinne vanskelighetene og utrydde de fordommer som forårsaker splittelse og hat blant folket. La hjertene fylles med Guds store kjærlighet, la den bli følt av alle, for ethvert menneske er en Guds tjener, og alle har rett til en del av den guddommelige gavmildhet.

Vis den ytterste kjærlighet og tålmodighet, spesielt overfor 25 dem hvis tanker er materielle og tilbakeskuende, slik at de derved kan vekkes til kameratskapets enhet ved utstrålingen av deres vennlighet.

Hvis dere er trofaste mot deres store arbeid og følger den 26 hellige Sannhetens Sol uten å vakle, da vil det universelle brorskaps velsignede dag gry over denne vakre byen.

6

DE SØRGELIGE ÅRSAKER TIL KRIG, OG DEN ENKELTES PLIKT TIL Å ARBEIDE FOR FRED

21. oktober

‘Abdu’l-Bahá sa:

Jeg håper at dere alle er lykkelige og friske. Jeg er ikke lyk- 1
kelig, men meget bedrøvet. Nyhetene om slaget ved Benghazi
volder mitt hjerte sorg. Jeg forbauses over den menneskelige
villskap som fremdeles finnes i verden! Hvordan er det mulig
for mennesker å kjempe fra morgen til kveld, drepe hverandre
og utøse sine medmenneskers blod – og i hvilken hensikt?
For å få herredømme over et stykke av jorden! Selv dyrene har,
når de slåss, en øyeblikkelig og mer fornuftig grunn for sine
angrep! Hvor forferdelig det er at menneskene, som tilhører
det høyere rike, kan fornedre seg til å slå i hjel og bringe
fortvilelse over sine medskapninger for å komme i besittelse
av et landområde!

Det høyeste av de skapte vesener slåss for å oppnå den 2
lavest form for materie, jord! Jorden tilhører ikke ett enkelt
folk, men alle folk. Denne jord er ikke menneskets hjem, men
dets grav. Det er for sine graver at disse mennesker kjemper.
Det finnes ikke noe så dystert her i verden som graven, stedet
hvor menneskers råtnende legemer ligger.

- 3 Hvor stor seierherren enn er, hvor mange land han enn kan bringe til slaveri, så er han bare i stand til å beholde en ørliten del av disse herjede land for seg selv – sin egen grav! Hvis det kreves større landområde for at folkenes levevilkår kan bedres, for sivilisasjonens utbredelse (for at rettferdige lover skal erstatte brutale skikker) – ville det sikkert være mulig å oppnå den nødvendige landutvidelse på fredelig vis.
- 4 Krigen er imidlertid til for å tilfredsstille menneskets ambisjoner. For å oppnå verdslige goder for noen få, bringes den største nød til talløse hjem og knuser hjertene hos hundrevis av menn og kvinner!
- 5 Hvor mange enker sørger ikke over sine menn, hvor mange beretninger om brutal grusomhet får vi ikke høre! Hvor mange små, foreldreløse barn er det ikke som gråter over sine døde fedre, og hvor mange kvinner er det ikke som sørger over sine ihjelslagne sønner.
- 6 Der er intet så hjerteskjærende og forferdelig som et utbrudd av menneskelig grusomhet.
- 7 Jeg pålegger dere alle at hver og én av dere samler alle hjertes tanker om kjærlighet og enhet. Når en tanke om krig kommer, stå den imot med en sterkere fredstanke. En hatets tanke må ødelegges av en sterkere kjærlighetstanke. Krigstanker bringer ødeleggelse over all harmoni, velferd, hvile og tilfredshet.
- 8 Tanker om kjærlighet fostrer brorskap, fred, vennskap og lykke.
- 9 Når verdens soldater trekker sverdene for å drepe, tar Guds soldater hverandre i hendene! Måtte all menneskelig villskap forsvinne ved Guds barmhjertighet som uttrykkes gjennom de rene av hjertet og de oppriktige sjeler. Tro ikke at verdens

fred er et ideal som det er umulig å nå!

Intet er umulig for Guds himmelske godhet. 10

Hvis dere av hele deres hjerte ønsker vennskap med alle jordens folkeslag, vil deres tanker, åndelige og positive, spre seg. De vil bli andre menneskers ønsker og vokse seg sterkere og sterkere, inntil de når alle menneskers sinn. 11

Fortvil ikke! Arbeid jevnt og trutt. Oppriktighet og kjærlighet vil beseire hat. Hvor mange tilsynelatende umulige hendelser finner ikke sted i disse dager! Vend deres ansikter ufravikelig mot verdens lys. Vis kjærlighet mot alle. «Kjærlighet er Den hellige ånds ånde i menneskehjertet.» Fatt mot! Gud svikter aldri sine barn som anstrenger seg, arbeider og ber! La hjertene fylles av et ufortrødent ønske om at fred og harmoni må omslutte hele denne stridende verden. Da vil fremgang krone deres bestrebelse, og med det universelle brorskap vil Guds rike komme i fred og godvilje. 12

I dette rommet i dag er det representanter for mange folkeslag: franskmenn, amerikanere, engelskmenn, tyskere, italienerne, brødre og søstre som er kommet sammen i vennskap og harmoni! La denne forsamlingen bli en bebudelse av det som i sannhet skal finne sted i denne verden, når alle Guds barn erkjenner at de er blader på ett tre, blomster i én hage, dråper i ett hav og sønner og døtre av én Far hvis navn er kjærlighet. 13

7

SANNHETENS SOL

22. oktober

‘Abdu’l-Bahá sa:

Det er en vidunderlig dag i dag. Solen skinner strålende på 1
jorden og gir lys og varme til alle skapninger. Sannhetens Sol
skinner også og gir lys og varme til menneskesjelene. Solen
er den som gir liv til de fysiske legemene til alle skapninger
på jorden. Berøvet dens varme ville deres vekst bli hemmet
og deres utvikling stanse, de ville forfalle og dø. På samme
måte har menneskesjelene behov for at Sannhetens Sol skal
skinne på dem, utvikle dem, oppdra og oppmuntre dem. Det
som solen er for et menneskes legeme, er Sannhetens Sol for
dets sjel.

Et menneske kan ha nådd langt i materiell fremgang, 2
men uten sannhetens lys er dets sjel avstumpet og uthungret.
Et annet menneske kan være uten materielle goder. Det kan
være på den sosiale stiges laveste trinn, men fordi det har fått
varme fra Sannhetens Sol, er dets sjel stor og dets åndelige
forstand opplyst.

En gresk filosof som levde i kristendommens tidligste 3
dager og var fylt av den kristne kraft, skjønt ikke en erklært
kristen, skrev følgende: «Det er min tro at religion er selve

grunnstenen for sann sivilisasjon.» For uten at en nasjons moralske karakter, så vel som dens hjerne og begavelser, utvikles, har sivilisasjonen intet trygt fundament.

4 Siden religion innprenter god moral, er den derfor den sanneste filosofi, og på den bygges den eneste varige sivilisasjon. Som eksempel på dette, peker han på datidens kristne hvis moral lå på et meget høyt nivå. Denne filosofis oppfatning er i samsvar med sannheten, for den kristne sivilisasjon var den beste og mest opplyste i verden. Den kristne lære var opplyst av den guddommelige Sannhets Sol. Derfor ble dens tilhengere opplært til å elske alle mennesker som sine søsken og ikke frykte noe, ikke en gang døden! Å elske sin neste som seg selv og glemme sine egne selviske interesser idet de strebet etter større velferd for menneskeheten. Kristi religions fremste mål var å lede alle menneskers hjerter nærmere Guds strålende sannhet.

5 Hvis Herren Kristi tilhengere hadde fortsatt å følge disse prinsippene med urokkelig troskap, ville det ikke vært noe behov for en fornyelse av det kristne budskap eller for å gjenoppvekke hans folk, for en stor og vidunderlig sivilisasjon ville nå ha hersket i verden og himmelens rike ville være kommet på jorden.

6 Men i stedet for dette, hva har hendt? Menneskene vendte sine ansikter bort og fulgte ikke de guddommelig opplyste forskrifter fra sin mester, og det ble vinter i menneskenes hjerter. For som menneskets legeme er avhengig av solstrålene for å opprettholde livet, kan heller ikke de himmelske dyder vokse i sjelen uten lysglansen fra Sannhetens Sol.

7 Gud lar ikke sine barn være uten trøst. Når vinterens mørke overskygger dem, sender han igjen sine budbringere,

profetene, med en fornyelse av den velsignede vår. Sannhetens Sol viser seg atter på verdens horisont og skinner i øynene til dem som sover, og vekker dem til å skue skjønheten i et nytt morgengry. Da vil menneskehetens tre blomstre på ny og frembringe rettferdighetens frukter for nasjonenes helbredelse. Fordi mennesket har stoppet til ørene for sannhetens stemme og lukket øynene for det hellige lys og oversett Guds lov, har mørket fra kriger og opprør, uro og elendighet lagt jorden øde. Jeg ber om at dere alle vil strebe etter å bringe ethvert Guds barn inn i stråleglansen fra Sannhetens Sol, slik at mørket kan oppløses av dens herlighets gjennomtrengende stråler og vinterens bitterhet og kulde smeltes bort av den barmhjertige varme fra dens skinn.

8

SANNHETENS LYS SKINNER NÅ PÅ ØSTEN OG VESTEN

mandag 23. oktober

Når et menneske har funnet livsglede et sted, vender det 1
tilbake til samme sted for å finne mer glede. Når et menneske
har funnet gull i en gruve, vender det tilbake til graven for å
grave etter mer gull.

Dette viser den indre kraft og det naturinstinkt som Gud 2
har skjenket mennesket, og den medfødte livskraften.

Vesten har alltid mottatt åndelig opplysning fra Østen. 3
Rikets sang høres først i Østen, men i Vesten faller en større
fylde av toner på det lyttende øre.

Herren Kristus steg opp som en klar stjerne på Østens 4
himmel, men lyset fra hans lære skinte med større fullkom-
menhet i Vesten hvor hans innflytelse har slått sterkere rot
og hans Sak har bredt seg i større grad enn i hans fødeland.

Tonene fra Kristi sang har gitt gjenlyd i alle Vestens land 5
og har funnet bolig i folkets hjerter der.

Folkene i Vesten er urokkelige, og den grunn de bygger 6
på er som en klippe. De er standhaftige og glemmer ikke lett.

Vesten er som en sterk, livskraftig plante. Når regnet fal- 7
ler mildt på den for å gi den næring og solen skinner på den,
blomstrer den til fastsatt tid og frembringer god frukt. Det

er lenge siden Sannhetens Sol, gjenspeilet i Herren Kristus, har øst sin stråleglans over Vesten, for Guds åsyn er blitt tilsløret av menneskets synder og glemsomhet. Men Gud være lovet; Den hellige ånd taler nå på ny til verden! Kjærlighetens, visdommens og kraftens stjerne skinner på ny fra den guddommelige horisont for å glede alle som vender sine ansikter mot Guds lys. Bahá'u'lláh har sønderrevet det slør av fordommer og overtro som kvalte menneskesjelene. La oss be Gud om at Den hellige ånds ånde atter må gi håp til menneskene og forfriske dem, at den må vekke i dem ønsket om å gjøre Guds vilje. Måtte hjerte og sjel bli vekket til nytt liv i hvert et menneske – slik vil de alle fryde seg over en ny fødsel!

- 8 Da skal menneskeheten ikle seg et nytt kledebon i stråleglansen fra Guds kjærlighet, og det skal bli en ny skapnings morgengry! Da vil den mest barmhjertiges miskunn utøses over alle mennesker, og de vil reise seg til nytt liv.
- 9 Det er mitt oppriktige ønske at dere alle vil anstrenge dere og arbeide mot dette strålende mål, at dere vil forbli trofaste og kjærlige arbeidere i byggingen av den nye, åndelige sivilisasjon, Guds utvalgte som i beredvillig, frydefull lydighet virkeliggjør hans opphøyde plan! Seieren er i sannhet nær forestående, for Guds banner er løftet høyt mot himmelen og Guds rettferdighets sol viser seg over horisonten for alle menneskers åsyn.

9

DEN ALTOMFATTENDE KJÆRLIGHET

24. oktober

En inder sa til ‘Abdu’l-Bahá:

«Mitt mål i livet er å overbringe Krishnas budskap til verden så langt jeg makter det.»

‘Abdu’l-Bahá sa: Krishnas budskap er kjærlighetens budskap. Alle Guds profeter har brakt kjærlighetens budskap. Ingen har noensinne ment at krig og hat er godt. Alle er enige om at kjærlighet og godhet er det beste.»

Kjærligheten åpenbarer sin virkelighet i gjerninger, ikke bare i ord – ord alene er uten virkning. For at kjærligheten skal kunne åpenbare sin kraft, må det være et objekt, et redskap, et motiv.

Der er mange måter å uttrykke kjærlighetens prinsipp på; vi har kjærligheten til familien, til fedrelandet, til rasen, vi har sterk politisk begeistring og vi har også den kjærligheten som springer ut fra felles interesse i tjeneste. Alt dette er midler til å vise kjærlighetens kraft. Uten slike midler ville kjærligheten ikke kunne bli sett, hørt eller følt – ikke kunne bli uttrykt eller åpenbart i det hele tatt! Vann viser sin kraft på forskjellige måter, det slukker tørsten, får frø til å spire osv. Kull gir uttrykk for ett av sine prinsipper i gasslys, mens en side ved

elektrisitetens kraft kommer til syne i elektrisk lys. Hvis vi verken hadde gass eller elektrisitet, ville nettene på jorden være mørke! Det er altså nødvendig å ha et redskap, et motiv for kjærlighetens åpenbaring, et objekt, en uttrykksform.

4 Vi må finne en måte å spre kjærlighet blant menneskehetens barn på.

5 Kjærligheten er uten grenser, uinnskrenket, uendelig! Materielle ting er begrensede, innskrenkede, endelige. Man kan ikke på en fullgod måte uttrykke uendelig kjærlighet med begrensede midler.

6 Den fullkomne kjærlighet behøver et uselvisk redskap, fullstendig befridd for bånd av ethvert slag. Kjærligheten til familien er begrenset. Blodets bånd er ikke det sterkeste bånd. Medlemmer av den samme familie er ofte uenige og kan til og med hate hverandre.

7 Fedrelandskjærligheten er begrenset. Den kjærligheten til fedrelandet som får en til å hate alle andre, er ikke en fullkommen kjærlighet! Heller ikke landsmenn er frie fra å trette seg imellom.

8 Kjærligheten til rasen er begrenset. Der er en viss grad av forening her, men den er utilstrekkelig. Kjærligheten må være fri for grenser!

9 Det å elske sin egen rase kan bety å hate alle andre, og til og med mennesker av samme rase misliker ofte hverandre.

10 Politisk kjærlighet er også i høy grad forbundet med at ett parti hater et annet. Denne kjærligheten er meget begrenset og usikker.

11 Den kjærligheten som felles interesse i tjeneste gir oss, er også ustadig. Det oppstår ofte konkurranseforhold som fører til sjalusi, og til sist vil kjærligheten avløses av hat.

For noen få år siden sto Tyrkia og Italia politisk sett på god 12
 fot med hverandre. Nå er de i krig med hverandre!

Alle disse kjærlighetsbånd er ufullkomne. Det er tydelig 13
 at begrensede materielle bånd er utilstrekkelige for å gi et
 fullgodt uttrykk for den altomfattende kjærlighet.

Den store uselviske kjærligheten til menneskeheten er 14
 ikke begrenset av noen av disse ufullkomne, halvt egoistiske
 bånd. Dette er den ene fullkomne kjærlighet som er mulig for
 alle mennesker, og den kan bare oppnås gjennom Den hellige
 ånds kraft. Ingen verdslig kraft kan fullbyrde den universelle
 kjærlighet.

La alle forenes i denne guddommelige kjærlighetens kraft! 15
 La alle bestrebe seg på å vokse i lyset fra Sannhetens Sol, og
 måtte deres hjerter – idet de gjenspeiler denne lysende kjærlig-
 het til alle mennesker – bli så forenet at de for alltid kan leve
 i stråleglansen fra den grenseløse kjærligheten.

Husk disse ord som jeg taler til dere i løpet av den korte 16
 tiden jeg er med dere i Paris. Jeg formaner dere inntrengende:
 La ikke deres hjerter være bundet av denne verdens materielle
 ting. Jeg pålegger dere: Ligg ikke tilfredse på likegyldighetens
 leie som fanger av de materielle ting, men stå opp og frigjør
 dere fra materiens lenker!

Dyrene er materiens fanger, Gud har gitt mennesket frihet. 17
 Dyret kan ikke unngå naturens lov, mens mennesket, derimot,
 kan beherske den, for siden det har naturen i seg, kan det
 heve seg over den.

Ved å opplyse menneskets forstand har Den hellige ånds 18
 kraft gjort det i stand til å oppdage hvordan det kan utnytte
 mange naturlover etter sin egen vilje. Det flyr gjennom luften,
 flyter på havet og beveger seg til og med under vann.

- 19 Alt dette beviser hvordan menneskets intelligens er blitt satt i stand til å befri det fra naturens begrensninger og til å løse mange av dens gåter. Mennesket har til en viss grad brutt materiens lenker.
- 20 Den hellige ånd vil gi mennesket enda større evner enn dette hvis det bare vil strebe etter de åndelige ting og søke å bringe sitt hjerte i harmoni med den guddommelige uendelige kjærligheten.
- 21 Når dere elsker et medlem av deres familie eller en landsmann, la det være med en stråle fra den uendelige kjærligheten! La det være i Gud og for Gud! Uansett hvor dere finner Guds egenskaper, elsk det mennesket enten det tilhører deres familie eller en annen. Spre den grenseløse kjærlighetens lys over ethvert menneske som dere møter, enten vedkommende er fra deres land, deres rase, deres politiske parti eller fra et hvilket som helst annet land, har en annen hudfarge eller et annet politisk syn. Himmelen vil hjelpe dere mens dere arbeider med denne samling av jordens splittede folk under skyggen av den allmektige enhets baldakin.
- 22 Dere vil være Guds tjenere som holder seg nær ham, hans guddommelige hjelpere i tjeneste for å hjelpe hele menneskeheten. *Hele menneskeheten! Hvert eneste menneske! Glem aldri dette!*
- 23 Si ikke at han er en italiener, eller en franskmann, eller en amerikaner eller en engelskmann, husk bare at han er en Guds sønn, den høyestes tjener, et menneske! Alle er *mennesker*. Glem nasjonaliteter, *alle er like* for Gud!
- 24 Tenk ikke på deres egne begrensninger. Guds hjelp vil komme til dere. Glem dere selv. Guds hjelp vil visselig komme!

Når dere påkaller Guds barmhjertighet som venter på å styrke dere, vil deres styrke bli tifoldig. 25

Se på meg: Jeg er så svak, likevel er det blitt gitt meg styrke så jeg kan komme til dere – en fattig Guds tjener som er satt i stand til å gi dere dette budskapet! Jeg skal ikke være blant dere lenge! En må aldri ta sin egen svakhet i betraktning, det er styrken fra kjærlighetens Hellige ånd som gir kraften til å undervise. Tanken på vår egen svakhet ville bare bringe fortvilelse. Vi må rette blikket opp over alle jordiske tanker, rive oss løs fra alle materielle forestillinger, hige etter åndelige ting, feste vårt blikk ved den allmektiges evige, velgjørende barmhjertighet, og han vil fylle våre sjeler med den glede som ligger i at vi frydefullt utfører hans befaling: «Elsk hverandre!» 26

10

'ABDU'L-BAHÁS FANGENSKAP

*4 Avenue de Camoëns,
onsdag 25. oktober*

Jeg beklager meget at jeg har latt dere vente i formiddag, 1
men jeg har så meget å gjøre i løpet av så kort tid for Guds
kjærlighets Sak.

Dere vil ikke ha noe imot å ha ventet litt for å møte meg. 2
Jeg har ventet i årevis i fengsel, slik at jeg kunne komme og
besøke dere nå.

Fremfor alt er, Gud være lovet, våre hjerter alltid sam- 3
stemte og drages med ett mål mot Guds kjærlighet. Våre
ønsker, våre hjerter, vår ånd – er de ikke alle ved Guds rikes
godhet forenet ved samme bånd? Våre bønner, er ikke de for
å bringe alle mennesker sammen i harmoni? Er vi ikke derfor
alltid sammen?

I går kveld da jeg kom hjem fra herr Dreyfus, var jeg meget 4
trett, men likevel sov jeg ikke, jeg lå våken og tenkte.

Jeg sa: «O Gud, her er jeg i Paris! Hva er Paris, og hvem 5
er jeg?» Jeg hadde aldri drømt om at jeg noensinne skulle bli
i stand til å komme til dere fra fengselets mørke, selv om jeg
da de leste opp dommen for meg, ikke trodde på den.

- 6 De fortalte meg at 'Abdu'l-Hamid hadde beordret evig fengsling for meg, og jeg sa: «Dette er umulig. Jeg skal ikke alltid være en fange. Hvis 'Abdu'l-Hamid var udødelig, kunne en slik dom kanskje bli iverksatt. Sikkert er det at jeg en dag skal bli fri. Mitt legeme kan være fanget for en tid, men 'Abdu'l-Hamid har ingen makt over min ånd – fri må den forbli, *den* kan intet menneske fengsle.»
- 7 Løslatt fra mitt fengsel ved Guds kraft møter jeg her Guds venner, og jeg er takknemlig overfor ham.
- 8 La oss utbre Guds Sak, som jeg er blitt forfulgt for.
- 9 Hvilket privilegium det er at vi kan møtes her i frihet. Så gledelig for oss at Gud har bestemt at vi kan arbeide sammen for rikets komme!
- 10 Er dere glade over å motta en slik gjest som er løslatt fra sitt fengsel for å bringe dere dette strålende budskap? Han som aldri kunne ha trodd at et slikt møte skulle bli mulig! Nå, ved Guds nåde, ved hans vidunderlige kraft, er jeg her i Paris og snakker med dere, jeg som var dømt til evig fangenskap i en av Østens fjerne byer.
- 11 Fra nå av skal vi alltid være sammen, i hjerte, sjel og ånd, idet vi fører arbeidet videre helt til alle mennesker er samlet under Guds rikes baldakin og synger sangene om fred.

11

GUDS STØRSTE GAVE TIL MENNESKET

torsdag 26. oktober

Guds største gave til mennesket er intellektets, eller forstandens gave. 1

Gjennom forstandsevnen oppnår mennesket kunnskap om skapelsens forskjellige riker, om ulike stadier i tilværelsen, i tillegg til mye av det som er usynlig. 2

Idet det innehar denne gaven, er det i seg selv summen av forutgående skapelser – det er i stand til å sette seg i forbindelse med disse riker. Og med denne gaven kan det ofte, ved hjelp av sine vitenskapelige kunnskaper, fremvise profetisk klarsyn. 3

Intellektet er i sannhet den kosteligste gave som er skjenket mennesket av den guddommelige gavmildhet. Av alle skapninger har mennesket alene denne vidunderlige evnen. 4

Alt som er skapt forut for mennesket, er bundet av naturens strenge lov. Den store solen, en vrimmel av stjerner, havene og sjøene, fjellene, elvene, trærne og alle dyrene, store og små – ingen kan unnslippe lydighet mot naturens lov. 5

Mennesket alene har frihet og har, ved sin forstand eller sitt intellekt, kunnet vinne kontroll over og tilpasse noen av disse naturlovene til sine egne behov. Ved intellektets kraft 6

har det oppdaget muligheter til ikke bare å reise over store kontinenter i ekspresstog og ferdes over veldige oseaner i skip, men som fisken, reiser det under vann i undervannsbåter, og som fuglen flyr det gjennom luften i luftskip.

7 Det har lykket mennesket å bruke elektrisiteten på mange måter – til lys, til drivkraft, til å sende meldinger fra den ene enden av jorden til den andre – og ved hjelp av elektrisitet kan det til og med høre en stemme som er mange mil borte!

8 Ved denne forstandens eller intellektets gave har det også vært i stand til å bruke solstrålene til å avbilde mennesker og ting, og også til å fange inn omrisset av fjerne himmellegemer.

9 Vi innser på hvilke tallrike måter mennesket har kunnet bøye naturlovene etter sin vilje.

10 Hvor tungt og bittert er det ikke å se hvordan mennesket har brukt sin gudegave til å lage instrumenter for krig, til å bryte Guds bud: «Du skal ikke slå i hjel» og til å trosse Kristi formaning om å «elske hverandre».

11 Gud gav mennesket denne evnen for at den kunne brukes til sivilisasjonens fremme, til menneskehetens beste, til å styrke kjærlighet, enighet og fred. Men mennesket foretrekker å bruke denne gaven til å ødelegge i stedet for å bygge opp, til urettferdighet og undertrykkelse, til hat, splid og ødeleggelse, til tilintetgjørelse av sine medmennesker, som Kristus befalte at det skulle elske som seg selv!

12 Jeg håper dere vil bruke *deres* forstand til å fremme enhet og fred mellom menneskene, til å bringe folket opplysning og sivilisasjon, til å frembringe kjærlighet i alle omkring dere og til å gjøre verdensfreden til virkelighet.

13 Studer vitenskapene, tilegn dere mer og mer lærdom. Utvilsomt kan en lære så lenge en lever! Bruk alltid deres

kunnskaper til andres beste slik at krigen kan opphøre på denne vakre jords overflate, og et strålende byggverk av fred og harmoni kan reises. Anstreng dere så deres høye idealer kan bli virkeliggjort i Guds rike på jorden, som de vil bli i himmelen.

12

SKYENE SOM FORMØRKER SANNHETENS SOL

*4 Avenue de Camoëns,
fredag morgen 27. oktober*

Det er en deilig dag, luften er ren, solen skinner, ingen tåke 1
eller sky formørker dens utstråling.

Disse herlige stråler trenger inn i alle deler av byen. Måtte 2
Sannhetens Sol opplyse menneskenes sinn på samme måte.

Kristus sa: «De skal se Menneskesønnen komme i him- 3
melens skyer.»* Bahá'u'lláh sa: «Da Kristus kom for første
gang, kom han i skyene.»** Kristus sa at han var kommet
fra himmelen, at han kom fra Gud – mens han var født av
Maria, sin mor. Men når han erklærte at han var kommet
fra himmelen, er det klart at han ikke mente den blå him-
melhvelvingen, men at han snakket om Guds rikes himmel,
og at han fra denne himmel steg ned på skyene. På samme
måte som skyene er hindringer for solens stråler, har skyene
i menneskehetens verden skjult stråleglansen av Kristi gud-
dommelighet for menneskenes øyne.

Menneskene sa: Han er fra Nasaret, født av Maria, vi 4
kjenner ham, og vi kjenner hans brødre. Hva mener han? At
han kom fra Gud?»

* Matteus 24,30; 16,27

** Johannes 3,13

- 5 Kristi legeme ble født av Maria fra Nasaret, men ånden var av Gud. Hans menneskelige legemes evner var begrenset, men hans åndskraft var uhyre stor, umåtelig, uendelig.
- 6 Menneskene spurte: «Hvorfor sier han at han er av Gud?» Hvis de hadde forstått Kristi virkelighet, ville de ha visst at hans menneskelige legeme var en sky som skjulte hans guddommelighet. Verden så bare hans menneskelige form, og derfor undret de seg over hvordan han kunne ha «kommet ned fra himmelen».
- 7 Bahá'u'lláh sa: «På samme måte som skyene skjuler solen og himmelen for vårt blikk, skjulte Kristi menneskelige form hans virkelige guddommelige karakter for menneskene.»
- 8 Jeg håper dere vil vende dere med uhildet blikk mot Sannhetens Sol og ikke se de jordiske ting, så deres hjerter ikke må bli tiltrukket av verdens verdiløse og forbigående gleder. La denne solen gi dere av sin styrke. Da vil ikke fordømmenes skyer tilsløre dens lys for deres øyne! Da vil solen være uten skyer for dere.
- 9 Innånd renhetens luft. Må hver og én av dere få del i himmelens rikes guddommelige gaver. Må verden ikke være en hindring som skjuler sannheten for deres syn, slik som Kristi menneskelige legeme skjulte hans guddommelighet for menneskene på hans tid. Må dere motta Den hellige ånds klare syn, slik at deres hjerter kan bli opplyst og i stand til å gjenkjenne Sannhetens Sol som skinner gjennom alle fysiske skyer, slik at hans stråleglans gjennomstrømmer universet.
- 10 La ikke de legemlige ting formørke åndens himmelske lys, så dere ved den guddommelige gavmildhet kan tre inn i hans evige rike sammen med Guds barn.
- 11 Dette er min bønn for dere alle.

13

RELIGIØSE FORDOMMER

27. oktober

Grunnlaget for Bahá'u'lláhs lære er *menneskehetens enhet*, og hans dypeste ønske var at kjærlighet og godvilje skulle bo i menneskenes hjerter. 1

Siden han formante menneskene å avskaffe strid og uenighet, vil jeg gjerne forklare for dere hovedårsaken til uroen nasjonene imellom. Den viktigste grunnen er at religion er blitt feilaktig fremstilt av de religiøse ledere og lærere. De lærer sine tilhengere å tro at deres egen form for religion er den eneste som behager Gud, og at folk med enhver annen overbevisning blir fordømt av den allkjærlige Far og er berøvet hans nåde og barmhjertighet. Derfor oppstår misbilligelse, forakt, stridigheter og hat mellom folkeslagene. Hvis disse religiøse fordommene kunne avskaffes, ville alle nasjoner snart glede seg over fred og harmoni. 2

Jeg var en gang i Tiberias hvor jødene har et tempel. Jeg oppholdt meg i et hus rett overfor dette tempelet, og der så jeg og hørte jeg en rabbiner tale til sin jødiske menighet, og han talte slik: 3

«O jøder, dere er i sannhet Guds folk! Alle andre raser og religioner er fra djevelen. Gud har skapt dere til å være 4

Abrahams etterkommere, og han har utøst sine velsignelser over dere. Gud sendte Moses, Jakob og Josef og mange andre store profeter til dere. Disse profetene var alle av deres rase.

5 Det var for deres skyld at Gud brøt Faraos makt og fikk Rødehavet til å tørke opp. Han sendte også manna fra oven til føde for dere, og ut av den harde klippen gav han dere vann for å slukke tørsten. Dere er ganske visst Guds utvalgte folk, dere står over alle raser på jorden! Derfor er alle andre raser avskyelige for Gud og blir fordømt av ham. Dere skal i sannhet regjere og underlegge dere verden, og alle mennesker skal bli deres slaver.

6 Vanhellige ikke dere selv ved å omgås folk som ikke er av deres egen religion, og bli ikke venner med slike mennesker.»

7 Da rabbineren hadde avsluttet sin velformulerte tale, var tilhørernes hjerter fylt av glede og tilfredshet. Det er umulig å beskrive for dere lykken deres!

8 Det er slike villedede mennesker som disse, som dessverre forårsaker splittelse og hat på jorden. I dag er det millioner av mennesker som fremdeles tilber avguder, og de store verdensreligioner fører krig mot hverandre. I 1300 år har det vært uenighet mellom kristne og muslimer, mens deres stridsspørsmål og uvennskap kunne overvinnes bare ved en liten anstrengelse, og fred og harmoni kunne råde mellom dem, og verden kunne falle til ro!

9 I Qur'ånen leser vi at Muḥammad talte slik til sine tilhengere:

10 «Hvorfor tror dere ikke på Kristus og hans evangelium? Hvorfor vil dere ikke anerkjenne Moses og profetene, for er ikke Bibelen utvilsomt Guds bok? I sannhet var Moses en opphøyet profet, og Jesus var fylt av Den hellige ånd. Han

kom til verden ved Guds kraft, født av Den hellige ånd og av den velsignede Jomfru Maria. Maria, hans mor, var en helgen fra himmelen. Hun tilbrakte sine dager i tempelet i bønn, og føde ble sendt henne fra oven. Hennes far, Sakarias, kom til henne og spurte henne hvorfra maten kom, og Maria svarte: 'Fra det høye'. Gud opphøyet sannelig Maria over alle andre kvinner.»

Det er dette Muḥammad lærte sine tilhengere om Jesus og 11
Moses, og han bebreidet dem for deres mangel på tro på disse store lærerne og underviste dem om sannhet og toleranse. Muḥammad ble sendt fra Gud for å virke blant et folk som var like vilt og usivilisert som ville dyr. De var helt blottet for forstand og hadde heller ikke noen følelse av kjærlighet, sympati eller medlidenhet. Kvinner var så fornedret og foraktet at en mann kunne begrave sin datter levende, og han hadde så mange hustruer som han ville, til å være hans slaver.

Til dette halvt dyriske folket ble Muḥammad sendt med 12
sitt guddommelige budskap. Han lærte dem at avgudsdyrkelse var galt, og at de skulle ære Kristus, Moses og profetene. Under hans innflytelse ble de et mer opplyst og sivilisert folk og reiste seg fra den uverdige tilstand han hadde funnet dem i. Var ikke dette en god gjerning, verdig berømmelse, respekt og kjærlighet?

Betrakt Herren Kristi evangelium, og se hvor herlig det er! 13
Likevel unnlater menneskene selv i dag å forstå dets uvurderlige skjønnhet og tolker dets visdomsord feilaktig.

Kristus forbød krig! Da disippelen Peter, i det han ville 14
forsvare sin Herre, hugg av øret på yppersteprestens tjener, sa Kristus til ham: «Stikk sverdet i sliren!»* Likevel – til tross for

* Johannes 18,11

den direkte befaling fra den Herre de foregir å tjene – strides menneskene ennå. De fører krig og dreper hverandre, og hans råd og lære synes å være fullstendig glemt.

15 Men tillegg ikke derfor mestrene og profetene deres tilhengers onde gjerninger! Hvis prestene, lærerne og folket lever på en måte som strider mot den religion de bekjenner seg til, er det en feil fra Kristi eller fra de andre lærernes side?

16 Islams folk ble opplært til å forstå hvordan Jesus kom fra Gud og ble født av Ånden, og at han må æres av alle mennesker. Moses var en Guds profet og åpenbarte i sin tid Guds Bok for det folk han var sendt til.

17 Muḥammad anerkjente Kristi storslagenhet og Moses og profetenes storhet. Hvis bare hele verden ville anerkjenne Muḥammads og alle de andre himmelsendte lærernes storhet, ville strid og uenighet snart forsvinne fra jordens overflate og Guds rike ville komme blant menneskene.

18 Islams folk som hedrer Kristus, er ikke blitt ydmyket ved å gjøre det.

19 Kristus var de kristnes profet, Moses var jødenes – hvorfor skulle ikke hver profets tilhengere anerkjenne og hedre også de andre profetene? Hvis menneskene bare kunne lære gjensidig toleranse, forståelse og broderkjærlighet, ville verdens enhet snart bli en kjensgjerning.

20 Bahá'u'lláh tilbrakte sitt liv med å undervise menneskene om kjærlighet og enhet. La oss derfor legge fra oss alle fordommer og all intoleranse og av all makt bestrebe oss på å skape forståelse og enhet mellom kristne og muslimer.

14

GUDS VELGJERNINGER FOR MENNESKENE

4 Avenue de Camoëns,

27. oktober

Gud alene bestemmer alle ting og er allmechtig. Hvorfor sender han da sine tjenere prøvelser? 1

Menneskets prøvelser er jo av to slag. (a) Følgene av dets egne handlinger. Hvis et menneske spiser for mye, ødelegger det sin fordøyelse. Hvis det tar gift, blir det sykt eller dør. Hvis en person spiller hasard, mister han sine penger. Hvis han drikker for mye, mister han likevekten. Alle disse lidelser er forårsaket av mennesket selv, det er derfor helt tydelig at visse lidelser er resultatet av våre egne handlinger. 2

(b) Der er andre lidelser som kommer over dem som er trofaste mot Gud. Tenk på de store sorger som Kristus og hans apostler måtte bære! 3

De som lider mest, når den høyeste fullkommenhet. 4

De som erklærer at de ønsker å lide mye for Kristi skyld, må bevise sin oppriktighet. De som bekjentgjør sin lengsel etter å gjøre store ofre, kan bare bevise sannheten av sine ord ved sine gjerninger. Job viste at han var trofast i sin kjærlighet til Gud ved å være tro i sin store motgang, så vel som i medgang i livet. Kristi apostler som standhaftig bar alle sine 5

prøvelser og lidelser – beviste ikke de sin troskap? Var ikke deres utholdenhet det beste bevis?

6 Disse ulykker er det nå slutt på.

7 Kaifas levde et behagelig og lykkelig liv, mens Peters liv var fullt av sorg og prøvelser. Hvem av disse to er den mest misunnelsesverdige? Vi skulle helt sikkert velge Peters nåværende tilstand, for han har evig liv, mens Kaifas har vunnet evig vanære. Peters hjemsøkelser satte hans troskap på prøve. Vanskeligheter er en gave fra Gud, og vi bør takke ham for dem. Sorg og ulykke kommer ikke tilfeldig, de er sendt oss av den guddommelige miskunn for vår fullkommengjørelse.

8 Mens et menneske er lykkelig, glemmer det kanskje Gud, men når smerten kommer og sorgen overvelder det, da vil det huske på sin Far som er i himmelen, og som kan befri det fra dets ydmykelser.

9 Mennesker som ikke lider, oppnår ingen fullkommenhet. Den planten som er mest beskåret av gartneren, er den som når sommeren kommer, får de vakreste blomster og rikeligst med frukt.

10 Landarbeideren pløyer opp jorden med plogen, og den jorden blir fruktbar og gir rik høst. Jo mer et menneske blir lutret, desto større er den høst av åndelige dyder som kommer til syne hos det. En soldat blir ikke en god general før han har vært ved fronten i den hardeste kamp og fått de dypeste sår.

11 Guds profeters bønn har alltid vært og er fremdeles: O Gud, jeg lengter etter å legge ned mitt liv på den sti som fører til deg! Jeg ønsker inderlig å utgyte mitt blod for deg og å bringe det høyeste offer.

15

MANGFOLDIGHETENS SKJØNNHET OG HARMONI

28. oktober

Alle tings skaper er én Gud. 1

Alt det skapte er blitt til ved denne samme Gud, og han er 2
det ene mål som alt i naturen higer etter. Denne tanken ble
uttrykt i Kristi ord da han sa: «Jeg er Alfa og Omega, begyn-
nelsen og enden.» Mennesket er summen av skaperverket, og
det fullkomne menneske er uttrykk for skaperens fullstendige
tanke – Guds Ord.

Betrakt de skapte veseners verden, hvor variert og mang- 3
foldige deres arter er, og likevel har de en eneste opprinnelse.
Alle de forskjeller som kommer til syne, gjelder ytre form og
farge. Denne artenes mangfoldighet er tydelig i hele naturen.

Betrakt en vakker hage full av blomster, busker og trær. 4
Hver blomst har en ulik ynde, en særegen skjønnhet, sin egen
deilige duft og nydelige farge. Og trærne – hvor varierte er
ikke de i størrelse og vekst, i sitt løvverk – og hvor mange
forskjellige frukter har de ikke! Likevel kommer alle disse
blomster, busker og trær fra den selvsamme jord, den samme
sol skinner på dem, og de samme skyer gir dem regn.

Slik er det også med menneskeheten. Den er sammensatt 5
av mange raser, og dens folkeslag har forskjellig farge – hvit,

svart, gul, brun og rød – men de kommer alle fra den samme Gud, og de er alle hans tjenere. Dette mangfoldet blant menneskenes barn har dessverre ikke den samme virkning som den har i planteriket, hvor det hersker en mer harmonisk ånd. Blant menneskene eksisterer fiendskapens mangfold, og det er den som forårsaker krig og hat blant de forskjellige land i verden.

- 6 Ulikheter som eksisterer utelukkende på grunn av opprinnelse, får dem også til å ødelegge og drepe hverandre. Dessverre er det ennå slik. La oss heller se på mangfoldets skjønnhet, harmoniens skjønnhet, og lære av planteriket. Hvis du så en hage hvor alle plantene hadde samme form, farge og duft, ville du ikke synes den var vakker i det hele tatt, men snarere ensformig og kjedelig. Den hagen som behager øyet og gleder hjertet, er den hagen der blomster av enhver sjattering, form og duft vokser side om side, og den muntre fargekontrast er det som skaper ynde og skjønnhet. Likedan er det med trærne. En frukthage full av frukttrær er en fryd – det er også et jordstykke beplantet med mange slags busker. Det er nettopp mangfoldet og variasjonen som utgjør frukthagens sjarm. I tillegg til å være vakker i seg selv, fremhever hver blomst, hvert tre, hver frukt på grunn av kontrasten, de andres egenskaper og lar den enkeltes spesielle skjønnhet tre tydeligere frem.

- 7 Slik burde det være mellom menneskenes barn! Mangfoldet i menneskehetens familie burde være årsak til kjærlighet og harmoni slik det er i musikken, hvor mange forskjellige toner blandes til en fullkommen akkord. Hvis dere møter mennesker av en annen rase eller hudfarge enn deres, ha ikke mistillit til dem, og trekk dere ikke inn i tradisjonenes skall,

men vær heller glad, og vis dem vennlighet. Tenk på dem som roser av forskjellig farge som vokser i menneskehetens vakre hage, og fryd dere over å være blant dem.

Likeledes, når dere møter noen hvis meninger er forskjellige fra deres, vend dere ikke bort fra dem. Alle søker sannheten, og det er mange veier som fører dit. Sannheten har mange sider, men den forblir alltid og i all evighet den samme.

Tillat ikke at forskjell i meninger og tanker skiller dere fra deres medmennesker, eller at den blir årsak til uenighet, hat eller strid i deres hjerter.

Søk heller iherdig etter sannheten, og gjør alle mennesker til deres venner.

Ethvert byggverk er laget av mange forskjellige stener. Likevel er hver sten så avhengig av de andre at hvis én ble forskjøvet, ville hele bygningen lide under det. Hvis én er mangelfull, blir hele byggverket ufullkomment.

Bahá'u'lláh har trukket opp enhetens sirkel. Han har laget en plan for å forene alle folkeslag og for å samle dem alle i ly av den universelle enhets baldakin. Dette er den guddommelige gavmildhets verk, og vi må alle strebe av all makt inntil vi har enhetens virkelighet i vår midte, og som vi arbeider, vil kraft bli gitt oss. La all tanke på selvet være, og streb bare etter å være lydige og ydmyke overfor Guds vilje. Bare på denne måten vil vi bli innbyggere av Guds rike og oppnå evig liv.

16

DEN SANNE BETYDNING AV PROFETIENE OM KRISTI GJENKOMST

30. oktober

I Bibelen er det profetier om Kristi komme. Jødene venter 1
ennå på at Messias skal komme og ber Gud dag og natt om å
påskynde hans tilsynekomst.

Da Kristus kom, fordømte de ham og drepte ham idet de 2
sa: «Dette er ikke den vi venter på. Når Messias kommer, vil
dere få se tegn og undere som skal vitne om at han i sannhet
er Kristus. Vi kjenner tegnene og vilkårene, og de har ikke
vist seg. Messias vil komme fra en ukjent by. Han skal sitte
på Davids trone, og se, han skal komme med et sverd av stål,
og med et septer av jern skal han herske! Han skal oppfylle
profetenes lov, han skal erobre Østen og Vesten og skal forher-
lige sitt utvalgte folk som er jødene. Han skal bringe med seg
et fredsrike hvor endog dyrenes fiendskap med mennesket
skal opphøre. For se, ulven og lammet skal drikke fra den
samme kilde, og løven og hjorten skal hvile sammen i gresset,
og slangen og musen skal dele det samme rede og alle Guds
skapninger skal ha fred.»

Ifølge jødene oppfylte Jesus Kristus ingen av disse beting- 3
elsene, for deres øyne var lukket, og de kunne ikke se.

- 4 Han kom fra Nasaret som ikke var noe ukjent sted. Han bar intet sverd i sin hånd, ikke en gang en stokk. Han satt ikke på Davids trone, han var en fattig mann. Han reformerte Mose lov og brøt sabbaten. Han erobret ikke Østen og Vesten, men var selv underkastet romersk lov. Han opphøyde ikke jødene, men lærte dem likhet og brorskap og irttesatte de skriftlærde og fariseerne. Han brakte ikke noe fredsrike med seg, for i hans levetid nådde urettferdighet og grusomhet slike høyder at til og med han selv ble offer for disse og døde en vanærende død på korset.
- 5 Slik tenkte og talte jødene, for de forsto ikke skriftene og heller ikke de opphøyde sannheter de inneholdt. Den bokstavelige ordlyd kunne de utenat, men om den livgivende ånd forsto de ikke et ord.
- 6 Lytt, og jeg vil forklare dere betydningen av dette. Skjønt han kom fra Nasaret, som var et kjent sted, kom han også fra himmelen. Hans legeme ble født av Maria, men hans ånd kom fra himmelen. Sverdet han bar, var hans tunges sverd, og med dette skilte han det gode fra det onde, sannheten fra det usanne, de trofaste fra de utro, og lyset fra mørket. Hans ord var i sannhet et skarpt sverd! Tronen som han satt på, er den evige trone hvorfra Kristus hersker til evig tid, en himmelsk trone, ikke en jordisk, for tingene på jorden forgår, men de himmelske forgår ikke. Han tolket på ny og fullførte Mose lov og oppfylte profetenes lov. Hans ord erobret Østen og Vesten. Hans rike varer evig. Han opphøyde de jøder som anerkjente ham. De var menn og kvinner av ringe herkomst, men kontakten med ham gjorde dem store og gav dem evig verdighet. Dyrene som skulle leve sammen, betyr de forskjellige sekter og raser som en gang var i krig med hverandre, men som nå

skulle bo sammen i kjærlighet og barmhjertighet og sammen drikke livets vann fra Kristus, den evige kilde.

Slik ble alle de åndelige profetiene angående Kristi komme 7 oppfylt, men jødene lukket sine øyne for at de ikke skulle se, og sine ører for at de ikke skulle høre, og Kristi guddommelige virkelighet gikk midt iblant dem uten å bli hørt, elsket eller anerkjent.

Det er lett å lese de hellige skrifter, men det er bare med 8 et rent hjerte og sinn at en kan forstå deres sanne mening. La oss be om Guds hjelp til å bli i stand til å forstå de hellige bøker. La oss be om øyne til å se og ører til å høre og om hjerter som lengter etter fred.

Guds evige barmhjertighet er uendelig. Han har alltid 9 utvalgt visse sjeler, over hvilke han har utgytt sitt hjertes guddommelige velgjørenhet og hvis sinn han har opplyst med himmelsk lys. For dem har han åpenbart de hellige mysterier og har holdt sannhetens speil klart for deres øyne. Disse er Guds disipler, og hans godhet er uten grenser. Dere som er den høyestes tjenere, kan også bli disipler. Guds rikdommer er ubegrensede.

Ånden som gjennomstrømmer de hellige skrifter, er føde 10 for alle som hungrer. Gud som har gitt sin åpenbaring til sine profeter, vil ganske visst av sin overflod gi daglig brød til alle dem som trofast ber ham om det.

17

DEN HELLIGE ÅND, DEN FORMIDLENDE KRAFT MELLOM GUD OG MENNESKE

*4 Avenue de Camoëns,
31. oktober*

Den guddommelige virkelighet er ufattelig, ubegrenset, evig, 1
udødelig og usynlig.

Skapelsens verden er bundet av naturlovene, endelig og 2
dødelig.

Den uendelige virkelighet kan ikke sies å stige opp eller 3
ned. Den er hinsides menneskets fatteevne og kan ikke
beskrives i vendinger hentet fra den skapte verdens sansbare
sfære.

Mennesket har derfor det største behov for den eneste 4
kraft ved hvilken det kan motta hjelp fra den guddommelige
virkelighet. Alene denne kraften bringer det i berøring med
kilden til alt liv.

En formidler er nødvendig for å bringe to ytterligheter i 5
forbindelse med hverandre. Rikdom og fattigdom, overflod
og nød – uten en formidlende kraft kunne det ikke bli noen
forbindelse mellom slike motsetninger.

Altså kan vi si at det må være en formidler mellom Gud 6
og menneske, og denne er ingen annen enn Den hellige ånd,

som bringer den skapte jord i forbindelse med «den som ikke kan fattes», med den guddommelige virkelighet.

- 7 Den guddommelige virkelighet kan sammenlignes med solen og Den hellige ånd med solens stråler. På samme måte som solstrålene bringer solens lys og varme til jorden og gir alle skapninger liv, slik bringer «manifestasjonene»* Den hellige ånds kraft fra den guddommelige virkelighets sol for å gi lys og liv til menneskenes sjeler.
- 8 Se, en formidler er nødvendig mellom solen og jorden – solen stiger ikke ned på jorden, heller ikke stiger jorden opp til solen. Denne kontakten frembringes ved solens stråler som bringer lys og varme.
- 9 Den hellige ånd er lyset fra Sannhetens Sol som ved sin uendelige kraft bringer liv og opplysning til hele mennesketheten, bader alle sjeler i guddommelig lysglans og overbringer Guds barmhjertighets velsignelser til hele verden. Uten solstrålenes formidling av varme og lys kunne jorden ikke motta noen goder fra solen.
- 10 Likeledes er Den hellige ånd selve årsaken til menneskets liv. Uten Den hellige ånd ville det ikke ha noe intellekt, det ville ikke være i stand til å tilegne seg sin vitenskapelige kunnskap hvorved det oppnår sin store innflytelse over resten av den skapte verden. Den hellige ånds opplysning gir mennesket tankens evne og setter det i stand til å gjøre oppdagelser hvorved det bøyer naturlovene etter sin egen vilje.
- 11 Det er Den hellige ånd som gjennom Guds profeters formidling opplyser mennesket om de åndelige dyder og setter det i stand til å oppnå evig liv.

* Guds manifestasjoner.

Alle disse velsignelser blir brakt mennesket av Den hellige 12
ånd. Vi kan derfor forstå at Den hellige ånd er formidleren
mellom skaperen og det skapte. Solens lys og varme gjør
jorden fruktbar og skaper liv i alt som gror, og Den hellige
ånd bringer liv til menneskenes sjeler.

De to store apostlene, Peter og evangelisten Johannes, var 13
en gang enkle, beskjedne arbeidere som slet for sitt daglige
brød. Ved Den hellige ånds kraft ble deres sjeler opplyste, og
de fikk del i Herren Kristi evige velsignelser.

18

MENNESKETS TO NATURER

1. november

I dag er en gledens dag i Paris! De feirer «allehelgensdag». 1
Hvorfor tror dere at disse mennesker ble kalt «helgener»?
Ordet har en meget reell betydning. En helgen er en som
lever et liv i renhet, en som har befridd seg fra all menneskelig
svakhhet og ufullkommenhet.

I mennesket er det to naturer: dets åndelige eller høyere 2
natur og dets fysiske eller lavere natur. I den ene nærmer det
seg Gud, i den annen lever det bare for verden. Tegn på begge
disse naturer finnes hos menneskene. På den fysiske siden
utviser det usannferdighet, grusomhet og urettferdighet.
Alle disse egenskaper er resultater av dets lavere natur. Den
guddommelige naturs egenskaper kommer til syne i kjærlig-
het, barmhjertighet, godhet, sannferdighet og rettferdighet,
hver og én uttrykk for dets høyere natur. Enhver god vane,
enhver edel egenskap tilhører menneskets åndelige natur,
mens alle dets ufullkommenheter og syndige handlinger er
født av dets fysiske natur. Hvis et menneskes guddommelige
natur er fremherskende i forhold til dets menneskelige natur,
har vi en helgen.

- 3 Mennesket har evnen både til å gjøre det gode og til å gjøre det onde. Hvis evnen til det gode er rådende og tilbøyeligheten til å gjøre det onde er beseiret, da kan mennesket virkelig kalles en helgen. Men hvis det derimot forkaster Gud og tillater sine slette lidenskaper å ta makten fra seg, da er det ikke noe bedre enn et dyr.
- 4 Helgener er mennesker som har befridd seg fra materiens verden, og som har overvunnet synd. De lever i verden, men er ikke av den idet deres tanker til enhver tid er i åndens verden. De lever sitt liv i fromhet, og deres handlinger fremviser kjærlighet, rettferdighet og gudfryktighet. De er opplyst fra det høye og er som klare og skinnende lamper i jordens mørke egner. Disse er Guds helgener. Apostlene, som var Jesu Kristi disipler, var akkurat som andre mennesker. På samme måte som sine medmennesker var de tiltrukket av de verdslige ting, og hver tenkte bare på det som gagnet ham selv. De visste lite om rettferdighet og heller ikke var de guddommelige fullkommenheter å finne blant dem. Men da de fulgte Kristus og trodde på ham, vek deres uvitenhet for forståelse, grusomhet ble forandret til rettferdighet, løgn til sannhet, mørke til lys. De hadde vært verdslige og ble åndelige og guddommelige. De hadde vært mørkets barn og ble Guds sønner, de ble helgener! Streb derfor etter å følge i deres fotspor, legg denne verdens ting fra dere, og streb etter å nå åndens rike.
- 5 Be Gud om at han må styrke dere i de guddommelige dyder slik at dere kan bli som engler i verden og lysende ledestjerner som åpenbarer Guds rikes mysterier for dem med hjerter som forstår.
- 6 Gud sendte sine profeter til verden for å undervise og opplyse mennesket, for å forklare for det mysteriet om Den

hellige ånds kraft, for å sette det i stand til å gjenspeile lyset og så i sin tur være en kilde til veiledning for andre. De himmelske bøker, Bibelen, Qur'ánen og de andre hellige skrifter, er gitt av Gud som vevisere til de guddommelige dyders sti, til kjærlighetens, rettferdighetens og fredens sti.

Derfor sier jeg til dere at dere bør strebe etter å følge de 7 råd som disse hellige bøker gir og innrette deres liv slik at dere ved å følge de eksempler som er gitt dere, selv kan bli den høyestes helgener!

19

MATERIELL OG ÅNDELIG FREMGANG

2. november

‘Abdu’l-Bahá sa:

Hvor vakkert været er i dag! Himmelen er klar, solen 1
skinner og menneskenes hjerter gleder seg over det.

Slikt klart og vidunderlig vær gir nytt liv og ny styrke til 2
mennesket, og hvis det har vært sykt, kjenner det atter i sitt
hjerte at det gledelige håp om helbred er fornyet. Alle disse
naturens gaver angår menneskets fysiske side, for det er bare
dets legeme som kan motta materielle goder.

Hvis et menneske har fremgang i sin forretning, sin kunst 3
eller sitt yrke, er det derved mulig for det å øke sitt fysiske
velvære og å gi legemet den grad av makelighet og komfort
som det finner behag i. Overalt omkring oss i dag kan vi se
hvordan mennesket omgir seg med enhver moderne bekvem-
melighet og luksus, og ikke nekter den fysiske og materielle
side av sin natur noe. Men pass på så dere ikke, i det dere
tenker for mye på de legemlige ting, glemmer det som angår
sjelen – for materielle fordeler opphøyer ikke menneskets ånd.
Fullkommenhet i verdslige ting er en glede for menneskets
legeme, men forherliger på ingen måte dets sjel.

- 4 Det kan være at en som har ethvert materielt gode, og som lever omgitt av den største komfort moderne sivilisasjon kan gi, er nektet det viktigste av alt – Den hellige ånds gave.
- 5 Å oppnå materiell fremgang er i sannhet en god og rosverdig ting, men la oss ikke, mens vi streber etter dette, forsømme den viktigere åndelige fremgang og lukke våre øyne for det guddommelige lys som skinner i vår midte.
- 6 Bare ved å forbedre oss åndelig så vel som materielt kan vi gjøre virkelige fremskritt og bli fullkomne skapninger. Det var for å bringe dette åndelige liv og lys inn i verden at alle de store lærerne åpenbarte seg. De kom for at Sannhetens Sol kunne bli åpenbart og skinne i menneskenes hjerter, og for at menneskene gjennom dens vidunderlige kraft kunne oppnå evigvarende lys.
- 7 Da Herren Kristus kom, spredte han Den hellige ånds lys over alle omkring seg, og hans disipler og alle som mottok hans lys, ble opplyste, åndelige skapninger.
- 8 Det var for å åpenbare dette lys at Bahá'u'lláh ble født og kom inn i verden. Han lærte menneskene om evig sannhet, og utgjøt strålene fra det guddommelige lys over alle land.
- 9 Men se hvordan mennesket ringeakter dette lys. Det fortsetter på sin vei i mørke og uenighet, og strid og voldsomme kriger er ennå fremherskende.
- 10 Det bruker materiell fremgang til å tilfredsstillte sine krigerske tilbøyeligheter og frembringer ødeleggende redskaper og utstyr for å tilintetgjøre sine medmennesker.
- 11 Men la oss heller anstrenge oss for å oppnå åndelige fordeler, for dette er den eneste vei til sann fremgang, den som kommer fra Gud, og som alene er guddommelig.

Jeg ber for hver og én av dere at dere må motta Den hellige 12
ånds gaver. Da vil dere i sannhet bli opplyst og alltid gå videre
fremover og oppover mot Guds rike. Da vil deres hjerter bli
beredt til å motta gledesbudskapene, deres øyne vil bli åpnet
og dere skal se Guds herlighet, deres ører skal bli oppmerk-
somme og dere skal høre rikets kallen, og med en veltalende
tunge skal dere kalle menneskene til erkjennelsen av Guds
himmelske kraft og kjærlighet.

20

MATERIENS EVOLUSJON OG SJELENS UTVIKLING

3. november

Det begynner å bli svært kaldt i Paris, så kaldt at jeg snart 1
vil være tvunget til å dra, men varmen fra deres kjærlighet
holder meg ennå her. Hvis Gud vil, håper jeg å kunne være
blant dere en liten stund til. Legemlig kulde og hete har ingen
innvirkning på ånden, for den blir varmet av ilden fra Guds
kjærlighet. Når vi forstår dette, begynner vi å forstå noe om
vårt liv i den kommende verden.

Gud har i sin godhet gitt oss en forsmak her, har gitt oss 2
visse bevis på forskjellen som eksisterer mellom legeme, sjel
og ånd.

Vi ser at kulde, varme, lidelse osv. bare angår *legemet*, de 3
berører ikke ånden.

Hvor ofte kan vi ikke se et menneske som er fattig, sykt, 4
elendig kledd og uten forsørgelsesmuligheter, og likevel
åndelig sterkt. Hva enn dets legeme må tåle, er ånden fri og
lykkelig! På den annen side, hvor ofte kan vi ikke se et rikt
menneske, fysisk sterkt og sunt, men med en sjel syk til døden.

Det er helt tydelig for det våkne sinn at et menneskes ånd 5
er noe helt forskjellig fra dets fysiske legeme.

- 6 Ånden er uforanderlig, uforgjengelig. Sjelens fremgang og utvikling, dens glede og sorg er uavhengige av det fysiske legeme.
- 7 Hvis glede eller smerte forårsakes oss av en venn, hvis en kjærlighet viser seg å være ekte eller falsk, er det sjelen som blir berørt. Hvis våre kjære er langt borte fra oss, så er det sjelen som sørger. Sjelens sorg eller bekymring kan påvirke legemet.
- 8 Når ånden næres med hellige dyder, erfarer legemet således den største tilfredshet. Og hvis sjelen rammes av synd, pines legemet!
- 9 Når vi finner sannhet, standhaftighet, troskap og kjærlighet, er vi lykkelige. Men hvis vi møter løgnaktighet, troløshet og bedrag, blir vi ulykkelige.
- 10 Alle disse ting angår sjelen og er ikke *legemlige* sykdommer. Det er derfor tydelig at sjelen, likesom legemet, har sin egen individualitet. Men om legemet undergår en forandring, behøver ikke ånden å bli berørt. Når du knuser et glass som solen skinner på, går glasset i stykker, men solen skinner fremdeles! Hvis et bur med en fugl blir ødelagt, forblir fuglen uskadd! Om en lampe blir knust, kan flammen likevel brenne klart!
- 11 På samme måte er det med menneskets ånd. Skjønt døden ødelegger legemet, har den ingen makt over ånden – denne er evig, evigvarende, uten fødsel og uten død.
- 12 Med hensyn til menneskets sjel etter døden, forblir den i den grad av renhet som den har nådd i løpet av sitt liv i det fysiske legemet, og etter at den er befridd fra legemet, forblir den nedsenket i Guds barmhjertighets hav.
- 13 Fra det øyeblikk sjelen forlater legemet og kommer inn i den himmelske verden, er dens utvikling åndelig, og denne

utvikling er å *komme stadig nærmere Gud.*

I det fysiske skaperverk går utviklingen fra én grad av 14
fullkommenhet til en annen. Mineralet går med sine mineral-
ske fullkommenheter over i planteriket, planten med sine
fullkommenheter går over i dyrenes verden, og så videre til
menneskehetens verden. Denne verden er full av tilsyne-
latende selvmotsigelser. I hvert av disse rikene (mineral-,
plante- og dyreriket) eksisterer livet i sin grad. Selv om jorden
sammenlignet med menneskets liv synes å være død, så lever
også den og har sitt eget liv. I denne verden lever ting og dør
og lever igjen i andre livsformer. Men i åndens verden er det
helt annerledes.

Sjelen utvikler seg ikke etter noen lov fra stadium til 15
stadium – dens utvikling består bare i å komme nærmere
Gud, ved Guds barmhjertighet og gavmildhet.

Det er min oppriktige bønn at vi alle må være i Guds rike 16
og nær ham.

21

DE ÅNDELIGE MØTER I PARIS

4. november

Over hele Europa hører en i dag om møter og forsamlinger, og foreninger av alle slag blir dannet. Det er de som er interessert i handel, vitenskap og politikk, og mange andre. Alle disse tjener *materielle* formål, deres ønske er fremgang og opplysning i den materielle verden. Men sjelden når et pust fra åndens verden dem. De synes ikke å være seg den guddommelige stemme bevisst og er likegyldige for det som hører Gud til. Men dette møtet i Paris er et virkelig åndelige møte. Den guddommelige ånde utgytes midt iblant dere, og rikets lys skinner i alle hjerter. Guds himmelske kjærlighet er en kraft blant dere, og med tørstende sjeler mottar dere gledens store budskap.

Dere har alle møtt frem her forenet i deres higen, hjerte tiltrukket til hjerte, med sjeler som flommer over av guddommelig kjærlighet, og dere arbeider for og lengter etter verdens enhet.

Denne forsamling er i sannhet en åndelig forsamling! Den er lik en vakker, velduftende hage! På den lar den himmelske sol de gylne stråler skinne, og dens varme gjennomtrenger og gleder hvert ventende hjerte. Kristi kjærlighet, som overgår all

forstand, er blant dere, Den hellige ånd er deres hjelp.

4 Dag for dag vil dette møtet vokse og bli mektigere, inntil
dets ånd gradvis vil beseire hele verden!

5 Søk av hele deres hjerte å være villige kanaler for Guds
velgjørenhet. For jeg sier dere at han har utvalgt dere til å være
hans kjærlighets sendebud over hele verden, til å være hans
bærere av åndelige gaver til menneskene, til redskaper for å
utbre enhet og harmoni på jorden. Takk Gud av hele deres
hjerte for at et slikt privilegium er gitt dere. For et liv viet til
lovprisning er ikke for langt til å takke Gud for en slik gunst.

6 Løft deres hjerter opp over det nåtidige, og se med troens
øyne inn i fremtiden! I dag blir frøet sådd, såkornet faller til
jorden, men se, den dag vil komme da det skal vokse opp som
et stort tre, og dets grener skal være fulle av frukt. Fryd dere
og vær glade over at denne dag har grydd, søk å erkjenne dens
kraft, for den er i sannhet vidunderlig! Gud har skjenket dere
hederens krone, og i deres hjerter har han tent en strålende
stjerne. Sannelig, lyset fra den skal opplyse hele verden!

22

DE TO SLAGS LYS

5. november

I dag er været mørkt og grått! I Østen er det vedvarende 1
solskinn, stjernene er aldri tilhyllet, og det er meget få skyer.
Lyset står alltid opp i Østen og sender sin stråleglans ut over
Vesten.

Der er to slags lys. Der er solens synlige lys ved hvis hjelp 2
vi kan oppfatte skjønnet i verden omkring oss – uten dette
kunne vi ikke se noe.

Likevel, selv om det er dette lysets oppgave å gjøre tingene 3
synlige for oss, kan det ikke gi oss *evnen* til å se dem eller til
å forstå hva det er som utgjør deres ynde, for dette lyset har
ingen forstand, ingen bevissthet. Det er *intellektets* lys som
gir oss kunnskap og forståelse, og uten dette lyset ville ikke
de fysiske øyne være til noen nytte.

Intellektets lys er det høyeste lys som eksisterer, for det er 4
født av det *guddommelige lys*.

Intellektets lys setter oss i stand til å forstå og erkjenne alt 5
som eksisterer, men det er bare det guddommelige lys som
kan gi oss syn for de usynlige ting og gjøre oss i stand til å se
sannheter som først vil bli synlige for verden om tusener av år.

- 6 Det var det guddommelige lys som gav profetene evnen til å se to tusen år på forhånd hva som skulle skje, og i dag ser vi virkeligjørelsen av deres klarsyn. Det er således dette lyset vi må bestrebe oss på å søke, for det er større enn noe annet lys.
- 7 Det var ved dette lys at Moses kunne se og forstå den guddommelige åpenbaring og høre den himmelske røst som talte til ham fra den brennende busk.*
- 8 Det er dette lys Muḥammad taler om når han sier: «Allah er himlenes og jordens lys.»
- 9 Søk av hele deres hjerte dette himmelske lys, slik at dere kan bli i stand til å fatte virkeligheten, at dere kan få kjennskap til Guds hemmeligheter og at de skjulte veier kan bli åpenbart for deres øyne.
- 10 Dette lyset kan sammenlignes med et speil, og likesom et speil reflekterer alt som er foran det, slik viser dette lyset for vår ånds øyne alt som eksisterer i Guds rike, og får tingenes virkelighet til å bli synlig. Ved hjelp av dette strålende lys er all åndelig fortolkning av de hellige skrifter blitt åpenbart, de skjulte ting i Guds univers er blitt tydelige, og vi har fått evnen til å forstå de guddommelige hensikter for mennesket.
- 11 Jeg ber om at Gud i sin barmhjertighet må opplyse deres hjerter og sjeler med sitt herlige lys. Da skal hver og én av dere skinne som en strålende stjerne ut over jordens mørke egner.

* 2. Mosebok 3,2

23

VESTENS ÅNDELIGE HIGEN

‘Abdu’l-Bahá sa:

Dere er meget velkomne! Fra østerlandene har jeg kommet 1
til Vesten for å oppholde meg en stund blant dere. I Østen sies
det ofte at Vestens folk er uten åndelighet, men jeg har ikke
funnet at det er slik. Gud skje takk, jeg ser og føler at der er
stor åndelig lengsel blant vesterlendingene, og at i noen tilfelle
er deres åndelige erkjennelsesevne endog skarpere enn blant
deres brødre i øst. Hvis den undervisning som blir gitt i Østen
var blitt samvittighetsfullt utbredt i Vesten, ville verden i dag
ha vært et mer opplyst sted.

Skjønt alle fortidens store åndelige lærere har fremstått i 2
Østen, er det ennå mange mennesker der som er fullstendig
blottet for åndelighet. Med hensyn til de ting som hører
ånden til, er de like livløse som stener. Heller ikke ønsker de
å være annerledes, for de har den oppfatningen at mennesket
bare er en høyere form for dyr, og at de ting som hører Gud
til, ikke vedkommer det.

Men menneskets aspirasjoner bør løfte seg opp over dette 3
– det bør bestandig vende seg mot det som er høyere enn det
selv, alltid oppover og fremover, inntil det ved Guds barm-
hjertighet kan nå himmelens rike. Igjen finnes det mennesker
som bare har øye for de fysiske fremskritt og for utviklingen

i materiens verden. Disse mennesker foretrekker å studere likheten mellom sitt eget fysiske legeme og apens, heller enn å meditere over den vidunderlige forbindelse som eksisterer mellom deres ånd og Guds ånd. Dette er i sannhet underlig, for det er bare fysisk at mennesket ligner de lavere skapninger. Med hensyn til dets intellekt er det fullstendig ulikt dem.

- 4 Mennesket går alltid fremover. Dets kunnskapsområde utvider seg stadig, og dets mentale aktivitet strømmer gjennom mange og forskjellige kanaler. Se hva mennesket har utrettet på vitenskapens område, tenk på dets mange oppdagelser og utallige oppfinnelser og dets dyptgående forståelse av naturlovene.
- 5 I kunstens verden er det på samme måte, og denne vidunderlige utvikling av menneskets evner foregår hurtigere og hurtigere ettersom tiden går. Hvis oppdagelsene, oppfinnelsene og den materielle fremgang i de siste femten hundre år kunne bli sammenstilt, ville dere se at det har vært større fremgang i løpet av de siste hundre år enn i de foregående fjorten århundrer. For tempoet i menneskets fremskritt øker for hvert hundreår.
- 6 Intellektets evne er en av Guds største gaver til mennesket. Det er den evnen som gjør det til en høyere skapning enn dyret. For mens menneskets intelligens gjennom århundrene og tidsaldrene vokser og blir skarpere, forblir dyrets forstand den samme. De er ikke mer intelligente i dag enn de var for tusen år siden! Er det nødvendig med et bedre bevis enn dette for å vise menneskets forskjell fra dyrets verden?
- 7 Når det gjelder de åndelige fullkommenheter, så er de menneskets fødselsrett og tilhører kun mennesket av alt som er skapt. Mennesket er i realiteten et åndsvesen, og bare når

det lever i ånden, er det virkelig lykkelig. Denne åndelige lengsel og evne til innsikt tilhører alle mennesker, og det er min faste overbevisning at Vestens folk bærer i seg en sterk higen etter det åndelige.

Det er min inderlige bønn at Østens stjerne vil kaste sine skinnende stråler på den vestlige verden, og at Vestens folk må reise seg med styrke, oppriktighet og mot for å hjelpe sine brødre og søstre i Østen.

24

FOREDRAG HOLDT I ET KUNSTATELIER I PARIS

6. november

1 Dette er i sannhet et bahá'í-hus. Hver gang et slikt hus eller møtested grunnlegges, blir det et av de beste hjelpemidlene for den generelle utviklingen i den byen eller det landet det tilhører. Det oppmuntrer fremveksten av lærdom og vitenskap og blir kjent for sin intense åndelighet og for den kjærlighet det sprer blant folket.

2 Grunnleggelsen av et slikt møtested blir alltid fulgt av den største fremgang. Den første bahá'í-forsamlingen som eksisterte i Tíhrán, ble særdeles velsignet! I løpet av ett år vokste den så fort at dets medlemstall ble ni-doblet. I dag er det mange slike forsamlinger i det fjerne Persia, hvor Guds venner møtes i den største glede, kjærlighet og enhet. De underviser i Guds Sak, er lærere for de uvitende og tiltrekker hjerte til hjerte i broderlig kjærlighet. De hjelper de fattige og trengende og gir dem deres daglige brød. De gir kjærlighet og omsorg til de syke og er håpets og trøstens budbringere til de forlatte og undertrykte.

3 Dere som er i Paris, bestreb dere på at deres forsamling må bli som disse og bære enda større frukter!

4 O Guds venner! Hvis dere vil sette deres lit til Guds Ord og være sterke; hvis dere vil følge Bahá'u'lláhs forskrifter om å pleie de syke, oppreise de falne, ha omsorg for de fattige og trengende, gi ly til de nødstilte, beskytte de undertrykte, trøste de sørgende og elske menneskehetens verden av hele deres hjerte, da sier jeg til dere at om ikke lenge vil dette møtestedet være vitne til vidunderlige frukter. Dag for dag vil hvert medlem gå fremover og bli mer åndelig. Men dere må ha et fast grunnlag, og deres mål og bestrebelsler må bli klart forstått av hvert medlem. De skal være følgende:

- 5 1) Å vise medlidenhet og godvilje overfor hele menneskeheten.
- 6 2) Å tjene menneskeheten.
- 7 3) Å søke å veilede og opplyse dem som er i mørke.
- 8 4) Å være vennlige mot alle og vise nestekjærlighet mot enhver levende sjel.
- 9 5) Å være ydmyke i deres holdning overfor Gud, å leve i stadig bønn til ham slik at dere daglig kan komme nærmere Gud.
- 10 6) Å være så trofaste og oppriktige i alle deres handlinger at hvert medlem kan bli kjent som legemliggjørelsen av egenskaper som ærlighet, kjærlighet, troskap, vennlighet, gavmildhet og mot. Å være løsrevet fra alt som ikke er Gud, tiltrukket av den himmelske ånde – en guddommelig sjel, slik at verden kan vite at en bahá'í er et fullkomment vesen.

11 Streb etter å oppnå dette på disse møtene. Da vil dere, Guds venner, i sannhet komme sammen med stor glede! Yt hjelp til hverandre, bli som ett vesen etter å ha oppnådd full-

kommen enhet.

Jeg ber Gud om at dere daglig må styrke deres åndelighet, ¹² at Guds kjærlighet kan komme mer og mer til syne i dere, at deres hjerters tanker kan bli rensset og at deres ansikter alltid må være vendt mot ham. Måtte hver og én av dere nærme dere enhetens terskel og tre inn i riket. Måtte hver av dere være som en flammende fakkel tent av og brenne klart med Guds kjærlighets ild.

25

BAHÁ'ÚLLÁH

7. november

'Abdu'l-Bahá sa:

I dag vil jeg tale til dere om Bahá'u'lláh. Det tredje året etter at Báb hadde gjort sin livsoppgave kjent, ble Bahá'u'lláh, som var anklaget av fanatiske mulláer for å tro på den nye læren, arrestert og kastet i fengsel. Neste dag fikk imidlertid flere av regjeringens ministre og andre innflytelsesrike menn satt ham fri. Senere ble han igjen arrestert, og prestene dømte ham til døden! Guvernøren nølte med å fullbyrde denne dommen av frykt for en revolusjon. Prestene møttes i en moské som lå like ved eksekusjonsstedet. Hele byens befolkning flokket seg sammen utenfor moskeen. Snekkerne brakte med seg sine sager og hammere, slakterne kom med sine kniver, murerne og bygningsarbeiderne tok spadene på skuldrene. Alle disse menneskene som var opphisset av de avsendige mulláene, var ivrige etter å få del i æren av å drepe ham. Inne i moskeen var religionens lærde forsamlet. Bahá'u'lláh sto foran dem og besvarte alle deres spørsmål med stor visdom. Den øverste lærde i særdeleshet ble fullstendig brakt til taushet av Bahá'u'lláh, som gjendrev alle hans påstander.

- 2 Det oppsto en diskusjon mellom to av prestene angående meningen av noen ord i Bábs skrifter. Idet de beskyldte ham for unøyaktighet, utfordret de Bahá'u'lláh til å forsvare ham hvis han kunne. Disse prestene ble fullstendig ydmyket, for Bahá'u'lláh beviste for hele forsamlingen at Báb hadde absolutt rett, og at beskyldningen var fremsatt av uvitenhet.
- 3 De beseirede utsatte ham nå for tortur ved stokkeslag under fotsålene, og enda mer rasende enn før brakte de ham ut foran moskeens murer til eksekusjonsstedet hvor den villedede menneskemassen ventet på hans tilsynekomst.
- 4 Ennå var guvernøren redd for å samtykke i prestenes krav om å henrette ham. Han forsto hvilken fare den ærverdige fangen var i og sendte noen menn for å redde ham. De lyktes ved å bryte seg gjennom moskeens mur og førte Bahá'u'lláh gjennom åpningen og til sikkerhet. Men ikke til frihet, for guvernøren unndro seg ansvaret ved å sende ham til Tíhrán. Her ble han fengslet og satt i et underjordisk fangehull hvor dagslyset aldri nådde ned. En tung lenke ble lagt om halsen hans, og med den ble han lenket til fem andre bábier. Disse lenkene ble låst sammen med sterke og meget tunge bolter og skruer. Hans klær ble revet i stykker, likeledes hans fes. I denne forferdelige tilstand ble han holdt i fire måneder.
- 5 I løpet av denne tiden fikk ingen av hans venner adgang til å besøke ham.
- 6 En fengselsbetjent forsøkte å forgifte ham, men utover det å forårsake ham store lidelser, hadde denne giften ingen virkning.
- 7 Etter en tid satte regjeringen ham fri og forviste ham og hans familie til Baghdád, hvor han oppholdt seg i elleve

år. I denne tiden utsto han alvorlige forfølgelser idet han var omgitt av sine fienders årvåkne hat.

Han bar alle ulykker og plager med det største mot og 8
den største styrke. Når han sto opp om morgenen, visste han ofte ikke om han ville leve til solen gikk ned. I denne tiden kom prestene hver dag og spurte ham ut om religion og metafysikk.

Omsider forviste den tyrkiske guvernøren ham til Kon- 9
stantinopel, og derfra ble han sendt til Adrianopel hvor han oppholdt seg i fem år. Til slutt ble han sendt til den fjerne fengselsbyen 'Akká. Her ble han holdt fengslet i den militære delen av festningen under det strengeste oppsyn. Ord ville ikke strekke til for meg for å fortelle dere om de mange prøvelsene han måtte lide og all den elendighet han utsto i dette fengselet. Ikke desto mindre var det fra dette fengselet at Bahá'u'lláh skrev til alle kongene i Europa, og disse brevene ble med én unntagelse sendt med posten.

Epistelen til sjah Násiri'd-Dín ble betrodd en persisk 10
bahá'í, mírzá Badí' Khurásání, som påtok seg å levere den i sjahens egne hender. Denne tapre mannen ventet i utkanten av Tíhrán på at sjahen skulle komme forbi, for sjahen hadde til hensikt å reise den veien til sitt sommerslott. Det modige sendebudet fulgte etter sjahen til slottet og ventet på veien like utenfor inngangen i flere dager. Han ble alltid sett på samme sted der han ventet på veien, og folk begynte å undre seg på hvorfor han var der. Til slutt hørte sjahen om ham og bød sine tjenere å bringe mannen til ham.

«Tjenere av sjahen, jeg bringer et brev som jeg må levere 11
ham egenhendig», sa Badí', og deretter sa Badí' til sjahen: «Jeg bringer deg et brev fra Bahá'u'lláh!»

- 12 Han ble øyeblikkelig grepet og forhørt av dem som ville lokke frem opplysninger som kunne hjelpe dem i deres videre forfølgelser av Bahá'u'lláh. Badí' svarte ikke med et ord. Så torturerte de ham, og likevel forble han taus! Etter tre dager drepte de ham, da det ikke hadde lyktes dem å tvinge ham til å snakke! Disse grusomme menn fotograferte ham mens han ble torturert.*
- 13 Sjahen gav Bahá'u'lláhs brev til prestene for at de skulle forklare det for ham. Etter noen dager fortalte disse prestene sjahen at brevet var fra en politisk fiende. Sjahen ble sint og sa: «Dette er ingen forklaring. Jeg betaler dere for å lese og svare på mine brev, adlyd meg derfor!»
- 14 Ånden og meningen i tavlen til sjah Náṣiri'd-Dín var i korthet dette: «Nå da tiden er inne, da Guds herlighets Sak er blitt åpenbart, ber jeg om at jeg må bli tillatt å komme til Tihrán og svare på et hvilket som helst spørsmål som prestene måtte stille meg.
- 15 Jeg oppfordrer deg til å løsrive deg fra ditt rikets verdslige prakt. Kom i hu alle de store konger som har levd før deg – deres herlighet er svunnet hen.»
- 16 Brevet var skrevet i den vakreste stil og fortsatte med å advare kongen og med å fortelle ham om Bahá'u'lláhs rikets fremtidige seier, både i den østlige og i den vestlige verden.
- 17 Sjahen gav ingen akt på advarselen i dette brevet og fortsatte å leve på samme måte helt til det siste.
- 18 Skjønt Bahá'u'lláh var i fengsel, var Den hellige ånds store kraft alltid med ham!

* En viss mann som var til stede da Badí' ble fortalt at han skulle overbringe brevet til sjahen, så at han ble forvandlet – han ble strålende.

Ingen annen som var i fengsel kunne ha vært som ham. 19
Til tross for alle påkjenningene han led under, beklaget han
seg aldri.

I sin majestetiske verdighet nektet han alltid å ta imot 20
guvernøren og byens innflytelsesrike menn.

Skjønt bevoktningen uopphørlig var meget streng, kom 21
og gikk han som han ville! Han døde i et hus som lå omkring
tre kilometer fra 'Akká.

26

GODE IDEER MÅ FINNE UTTRYKK I HANDLING

8. november

Over hele verden hører man vakre uttalelser bli berømmet og 1
edle leveregler bli beundret. Alle mennesker sier at de elsker
det som er godt og hater alt som er ondt! Oppriktighet skal
beundres, mens usannferdighet er foraktelig. Troskap er en
dyd, og forræderi er vanærende for menneskeheten. Det er
en velsignet ting å glede menneskenes hjerter, og det er galt
å forårsake smerte. Å være vennlig og barmhjertig er riktig,
mens det å hate er syndig. Rettferdighet er en edel egenskap
og urettferdighet er ondskap. At det er ens plikt å vise med-
lidenhet og ikke å skade noen, og at man skal unngå sjalusi og
ondskapsfullhet for enhver pris. Visdom er menneskets heder,
ikke uvitenhet – lys, ikke mørke! Det er en god ting å vende
seg til Gud og tåpelighet å ignorere ham. Det er vår plikt å
lede mennesket oppover og ikke villedet det og være årsak til
dets fall. Der er mange flere lignende eksempler.

Men alle disse uttalelser er bare ord, og vi ser svært få av 2
dem finne uttrykk i handling. Tvert imot ser vi at mennesker
lar seg lede av lidenskap og egoisme, idet hvert menneske bare
tenker på hva som vil gagne det selv, om det så betyr dets
brors undergang. De er alle ivrige etter å bli rike og bryr seg

lite eller slett ikke om andres velferd. De er bare interessert i sin *egen* ro og bekvemmelighet, mens deres medmenneskers situasjon ikke bekymrer dem i det hele tatt.

3 Dessverre er dette den vei de fleste mennesker går.

4 Men bahá'ier må ikke være slik. De må heve seg over denne tilstanden. Handlinger må bety mer for dem enn ord. De må være barmhjertige i sine handlinger – og ikke bare i ord. De må ved alle anledninger bekrefte ved sine handlinger det som de hevder med ord. Deres gjerninger må bevise deres troskap og deres handlinger bære bud om det guddommelige lys.

5 La deres handlinger rope høyt for verden at dere i sannhet er bahá'ier, for det er *handling* som taler til verden og er årsak til menneskehetens fremgang.

6 Hvis vi er sanne bahá'ier, er tale unødvendig. Våre handlinger vil hjelpe verden fremover, vil spre sivilisasjonen, vil bidra til vitenskapenes fremgang og forårsake kunstarnes utvikling. Uten handling kan intet oppnås i den materielle verden, heller ikke kan ord alene fremme menneskets utvikling i det åndelige rike. Det er ikke gjennom lettvindt prat at Guds utvalgte har oppnådd hellighet, men ved liv i tålmodig og aktiv tjeneste har de brakt lys inn i verden.

7 Streb derfor etter at deres handlinger dag for dag må bli skjønne bønner. Vend dere mot Gud, og søk alltid å gjøre det som er riktig og edelt. Berik de fattige, oppreis de falne, trøst de sorgfulle, bring helbredelse til de syke, gi trygghet til de fryktsomme, befri de undertrykte, bring håp til dem som er uten håp og gi ly til de trengende!

8 Dette er en sann bahá'is arbeid, og dette er det som ventes av ham. Hvis vi streber etter å gjøre alt dette, da er vi sanne

bahá'íer, men hvis vi forsømmer det, er vi ikke lysets følgesvenner, og vi har ingen rett til navnet.

Gud som ser alle hjerter, vet i hvor stor grad våre liv er oppfyllelsen av våre ord.

27

DEN SANNE BETYDNING AV DÅP MED VANN OG ILD

9. november

I Johannes' evangelium står det at Kristus sa: «Den som ikke 1
blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike.»*
Prestene har fortolket dette i den retning at dåp er nødvendig
for å bli frelst. I et annet evangelium står det: «Han skal døpe
dere med Den hellige ånd og ild.»**

På denne måten er dåpens vann og ilden ett! Det kan 2
ikke bety at det «vann» som det tales om, er *fysisk* vann, for
det er den direkte motsetning til «ild», og det ene ødelegger
det annet. Når Kristus i evangeliet taler om «vann», mener
han *det som er årsak til liv*, for uten vann kan ingen jordisk
skapning leve – mineralet, planten, dyret og mennesket, hver
og én er de avhengige av vann for selve sin eksistens. Ja, de
siste vitenskapelige oppdagelser beviser for oss at til og med
mineralet har en form for liv, og at også det behøver vann
for å leve.

Vann er årsaken til liv, og når Kristus taler om vann, bru- 3
ker han det som et symbol på det som er årsaken til *evig liv*.

* Johannes 3,5.

** Matteus 3,11.

- 4 Dette livgivende vann som han taler om, er som ilden, for det er ikke noe annet enn Guds kjærlighet, og denne kjærligheten betyr liv for våre sjeler.
- 5 Ved ilden fra Guds kjærlighet blir det slør fortært som skiller oss fra den himmelske virkelighet, og med uhildet syn blir vi i stand til å kjempe oss fremover og oppover, idet vi alltid gjør fremskritt på dydens og hellighetens vei og blir slike som bringer lys til verden.
- 6 Der finnes intet større eller mer velsignet enn Guds kjærlighet! Den gir helbredelse til de syke, balsam til de sårede, glede og trøst til hele verden, og gjennom den alene kan mennesket oppnå evig liv. *Kjernen* i alle religioner er Guds kjærlighet, og den er grunnlaget for alle religioners hellige lære.
- 7 Det var Guds kjærlighet som ledet Abraham, Isak og Jakob, som styrket Josef i Egypt og gav Moses mot og tålmodighet.
- 8 Gjennom Guds kjærlighet ble Kristus sendt inn i verden med sitt inspirerende eksempel på et fullkomment liv i selvoppofrelse og hengivenhet idet han brakte budskapet om evig liv til menneskene. Det var Guds kjærlighet som gav Muhammad kraft til å heve araberne fra en tilstand av dyrisk fornedrelse til en høyere form for tilværelse.
- 9 Guds kjærlighet var det som styrket Báb og ledet ham til hans høyeste offer og gjorde hans bryst til et villig mål for tusen kuler.
- 10 Endelig var det Guds kjærlighet som gav Østen Bahá'u'lláh, og som nå sender hans læres lys langt inn i Vesten og fra pol til pol.

Derfor oppfordrer jeg hver enkelt av dere, idet dere erkjen- 11
ner dens kraft og skjønnhet, til å vie alle deres tanker, ord og
gjerninger til å bringe kunnskapen om Guds kjærlighet inn
i hvert eneste hjerte.

28

FOREDRAG I «L'ALLIANCE SPIRITUALISTE»

Salle de l'Athénée, St. Germain, Paris,

9. november

Jeg vil gjerne uttrykke min takknemlighet for deres gjest- 1
frihet og min glede over at deres tanker er åndelige. Jeg er
lykkelig over å være til stede i en forsamling som denne, som
er kommet sammen for å lytte til et guddommelig budskap.
Hvis dere kunne se med sannhetens øye, ville store bølger av
åndskraft være synlige for dere her. Den hellige ånds kraft
er her for alle. Lovet være Gud at deres hjerter er inngitt
guddommelig glød! Deres sjeler er som bølger på åndens
hav. Skjønt hver enkelt er en egen bølge, er havet ett, alle er
forenet i Gud.

Hvert hjerte bør utstråle enhet, slik at lyset fra den ene 2
guddommelige kilde kan skinne klart og strålende. Vi må
ikke bare betrakte de individuelle bølgene, men hele havet. Vi
bør løfte oss fra det individuelle til helheten. Ånden er som et
stort hav, og bølgene på det er menneskenes sjeler.

Den hellige skrift forteller oss at det nye Jerusalem skal 3
oppstå på jorden. Nå er det innlysende at denne himmelske
byen ikke er bygd av fysiske stener og mørtel, det er en by som
ikke er laget med hender – den er evig i himlene.

- 4 Dette er et profetisk symbol som betyr at den guddommelige lære skal komme igjen for å opplyse menneskenes hjerter. Det er lenge siden denne hellige ledelse har styrt menneskehetens liv. Men nå har endelig det nye Jerusalems hellige by igjen kommet til verden. Den har fremstått på ny under en østlig himmel. Fra Persias horisont er dens glans steget opp for å bli et lys som skal opplyse hele verden. Vi ser i disse dager oppfyllelsen av den guddommelige profeti. Jerusalem var forsvunnet. Den himmelske by ble ødelagt, og nå er den bygd opp igjen. Den ble jevnet med jorden, men nå er dens murer og spir blitt gjenoppbygd, og de rager høyt opp i sin fornyede og herlige skjønnhet.
- 5 I den vestlige verden har den materielle velstand seiret, mens den åndelige sol har skint i Østen. Jeg er meget glad over å se en forsamling som denne i Paris, hvor åndelig og materiell fremgang er kommet sammen i enhet.
- 6 Mennesket – det sanne menneske – er sjel, ikke legeme. Skjønt mennesket fysisk sett hører til dyreriket, så løfter dets sjel det opp over resten av skaperverket. Se hvordan solens lys opplyser materiens verden. På samme måte kaster det guddommelige lys sine stråler i sjelens rike. Sjelen er det som gjør den menneskelige skapning til et himmelsk vesen!
- 7 Ved kraften fra Den hellige ånd som virker gjennom dets sjel, blir mennesket i stand til å erkjenne tingenes guddommelige virkelighet. Alle store kunstverk og vitenskapelige fremskritt bevitner denne åndskraften.
- 8 Den samme ånd skjenker evig liv.
- 9 Bare de som er døpt av den guddommelige ånd, vil være i stand til å knytte alle folk sammen ved enhetens bånd. Det er ved åndens kraft at den østlige verden med sine åndelige

tanker kan blande seg med handlingens verden i Vesten, slik at materiens verden kan bli guddommelig.

Det følger av dette at alle som arbeider for den høyestes plan, er soldater i åndens armé. 10

Lyset fra den himmelske verden går i strid mot skyggenes og illusjonenes verden. Strålene fra Sannhetens Sol fordriver overtroens og misforståelsens mørke. 11

Dere er av ånd! Til dere som søker sannheten, vil Bahá'u'lláhs åpenbaring komme som en stor glede! Denne læren er av ånden. I den er det ingen forordning som ikke er av den guddommelige ånd. 12

Ånd kan ikke fornemmes av de materielle sanser i det fysiske legeme, unntatt når den kommer til uttrykk i ytre tegn og gjerninger. Det menneskelige legeme er synlig, sjelen er usynlig. Ikke desto mindre er det sjelen som styrer et menneskes evner, som regjerer over dets menneskelighet. 13

Sjelen har to hovedevner: a) Idet ytre hendelser blir meddelt sjelen gjennom menneskets øyne, ører og hjerne, slik meddeler sjelen sine ønsker og hensikter gjennom det fysiske legemes hjerne til dets hender og tunge og uttrykker seg på denne måten. Ånden i sjelen er selve livets kjerne. b) Sjelens annen evne kommer til uttrykk i visjonens verden hvor sjelen med den iboende ånd eksisterer og fungerer uten hjelp fra de materielle, legemlige sanser. Der, i visjonens verden, ser sjelen uten hjelp av det fysiske øye, den hører uten hjelp av det fysiske øre og foretar reiser uten å være avhengig av fysisk bevegelse. Det er derfor klart at ånden i menneskets sjel kan fungere gjennom det fysiske legeme ved å bruke de alminnelige sansers organer, og at den også kan leve og handle uten deres hjelp i visjonens verden. Dette beviser uten tvil 14

at menneskets sjel står høyere enn dets legeme, at ånd står høyere enn materie.

15 Se for eksempel på denne lampen: Er ikke lyset i den mer høyerestående enn lampen som holder det? Hvor vakker lampens form enn måtte være, hvis lyset ikke er der, er dens hensikt uoppfylt, den er uten liv – en død ting. Lampen behøver lyset, men lyset behøver ikke lampen.

16 Ånden behøver ikke et legeme, men legemet behøver ånd, ellers kan det ikke leve. Sjelen kan leve uten et legeme, men et legeme uten sjel dør.

17 Om et menneske mister synet, hørselen, en hånd eller en fot, vil det, hvis sjelen fremdeles bor i legemet, leve og være i stand til å fremvise guddommelige dyder. På den annen side ville det uten ånden være umulig for et fullkomment legeme å eksistere.

18 Den hellige ånds største kraft eksisterer i sannhetens guddommelige manifestasjoner. Gjennom åndens kraft er den himmelske lære brakt inn i menneskehetens verden. Gjennom åndens kraft er evig liv kommet til menneskenes barn. Gjennom åndens kraft har den guddommelige herlighet skint fra øst til vest, og gjennom den samme ånds kraft vil menneskehetens guddommelige dyder bli synlige.

19 Vi må anstrenge oss til det ytterste for å løsrive oss fra denne verdens ting. Vi må strebe etter å bli mer åndelige, mer lysende, etter å følge den guddommelige læres råd, tjene enhetens og det sanne likeverds sak, være barmhjertige, gjenspeile den høyestes kjærlighet overfor alle mennesker så åndens lys blir synlig i alle våre handlinger slik at hele menneskeheten kan bli forent, dens stormfulle sjø stillet og alle opprørte bølger forsvinne fra overflaten på livets hav, som

fra da av vil bli stille og fredelig. Da vil det nye Jerusalem bli synlig for menneskeheten som vil tre inn gjennom dets porter og oppleve den guddommelige velgjørenhet.

Jeg takker Gud for at jeg har vært til stede blant dere 20
denne ettermiddagen, og jeg takker dere for deres åndelige følsomhet.

Jeg ber om at dere må vokse i guddommelig glød, at 21
enhetskraften i ånden vil øke, slik at profetiene kan bli oppfylt, og at alle de glade budskap som er omtalt i de hellige bøker må bli virkelighet i dette store Guds lys' århundre. Dette er den herlige tid som Jesus Kristus talte om da han ba oss be: «La riket ditt komme. La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.» Jeg håper at dette også er deres forventning og store ønske.

Vi er forenet i det ene mål og håp at alle må bli til ett, og 22
at hvert hjerte må bli opplyst av vår guddommelige Fars, av Guds kjærlighet.

Måtte alle våre handlinger være åndelige og all vår inter- 23
esse og hengivenhet samle seg om herlighetens rike!

29

ÅNDENS UTVIKLING

15 Rue Greuze, Paris,

10. november

‘Abdu’l-Bahá sa:

I kveld vil jeg tale om åndens utvikling eller fremgang. 1

Absolutt hvile eksisterer ikke i naturen. Alt som er til, gjør 2
enten fremskritt eller går tilbake. Alt beveger seg fremover
eller bakover, intet er uten bevegelse. Fra sin fødsel av utvikler
et menneske seg fysisk inntil det oppnår moden alder. Så,
etter at det har nådd livets middagshøyde, begynner det å gå
tilbake, legemets styrke og evner avtar, og gradvis nærmer det
seg tiden for sin død. På samme måte utvikler en plante seg
fra frø til modenhet, så begynner dens liv å bli svakere inntil
den visner og dør. En fugl flyr til en bestemt høyde, og etter
at den har nådd så høyt som mulig i sin flukt, begynner den
å dale ned mot jorden igjen.

Det er derfor tydelig at bevegelse er uløselig knyttet til 3
alt som eksisterer. Alle fysiske ting utvikler seg til et bestemt
punkt, så begynner de å forfalle. Dette er loven som styrer
hele det fysiske skaperverk.

La oss nå betrakte sjelen. Vi har sett at bevegelse er ulø- 4
selig knyttet til eksistens. Intet levende er uten bevegelse.

Enhver skapning, enten den tilhører mineral-, plante- eller dyreriket, må nødvendigvis adlyde bevegelsens lov. Den må enten bevege seg oppover eller nedover. Men hos menneskets sjel er det ingen tilbakegang. Dens eneste bevegelse er henimot fullkommenhet. Det er kun vekst og fremskritt som utgjør sjelens bevegelse.

- 5 Guddommelig fullkommenhet er uendelig, og derfor er sjelens fremgang også uendelig. Helt fra et menneske er født, gjør sjelen fremskritt, intellektet vokser og kunnskapen øker. Når legemet dør, lever sjelen videre. Alle de forskjellige grader av skapte fysiske vesener er begrensede, men sjelen er uten grenser!
- 6 I alle religioner eksisterer troen på at sjelen overlever legemets død. Forbønner blir sendt oppover for de kjære avdøde, bønner blir lest for deres fremgang og for tilgivelse av deres synder. Hvis sjelen døde med legemet, ville alt dette ikke ha noen mening. Videre, hvis det ikke hadde vært mulig for sjelen å nærme seg fullkommenhet etter at den var sluppet fri fra legemet, hvilken verdi ville da alle disse fromme kjærlighetsbønner ha?
- 7 Vi leser i de hellige skrifter at «alle gode gjerninger blir funnet igjen».* Hvis sjelen ikke overlevde, ville heller ikke dette gi noen mening!
- 8 Selve den kjensgjerning at vårt åndelige instinkt, som sikkert ikke er gitt oss for intet, tilskynder oss til å be for de av våre kjære som er gått bort fra den fysiske verden. Vitner ikke det om at deres eksistens er vedvarende?
- 9 I åndens verden er det ingen tilbakegang. Dødelighetens verden er en verden av motsetninger og kontraster. Fordi

* Det vil si: Alle gode gjerninger bringer sin egen belønning.

bevegelse er uunngåelig, må alt enten gå fremover eller tilbake. I åndens verden er det ikke mulig med tilbakegang, all bevegelse er bestemt til å foregå henimot en fullkommen tilstand. «Fremskritt» er åndens uttrykk i materiens verden. Siden menneskets forstand, dets tenkeevne, dets kunnskaper, dets vitenskapelige seire er åpenbaringer av ånden, kommer de under den åndelige utviklings uunngåelige lov og er derfor nødvendigvis udødelige.

Mitt håp for dere er at dere må gjøre fremskritt i åndens 10
verden så vel som i materiens verden, at deres intelligens vil utvikle seg, deres kunnskaper økes og deres forståelse bli utvidet.

Dere må bestandig strebe etter å nå fremover, aldri stå 11
stille. Unngå stagnasjon som er det første skritt til en bevegelse bakover, til forfallet.

Hele det fysiske skaperverk er forgjengelig. Disse fysiske 12
legemer er sammensatt av atomer. Når disse atomene begynner å skille seg fra hverandre, setter oppløsningen inn, og så kommer det vi kaller død. Denne sammensetning av atomer som utgjør legemet eller det dødelige element hos et hvilket som helst skapt vesen, er midlertidig. Når tiltrekningskraften som holder disse atomene sammen blir trukket tilbake, opphører legemet som sådant å eksistere.

Med sjelen er det annerledes. Sjelen er ikke en forbindelse 13
av elementer, den er ikke satt sammen av mange atomer, den er av én udelelig substans og derfor evig. Den er av en helt annen art enn det fysiske skaperverk, den er udødelig!

Vitenskapelig filosofi har påvist at et *enkelt* element 14
(«enkelt» i betydningen «ikke sammensatt») er uforgjengelig, evig. Da sjelen ikke er en sammensetning av elementer, er den

av karakter lik et enkelt element og kan derfor ikke opphøre å eksistere.

- 15 Da sjelen er av denne ene, udelelige substans, kan den ikke være gjenstand verken for oppløsning eller ødeleggelse, og derfor er det ingen grunn til at den skulle komme til opphør. Alle ting som lever, viser tegn på sin tilværelse, og det er selv sagt at disse tegn ikke kunne eksistere av seg selv hvis det de uttrykker eller vitner om ikke hadde noen eksistens. En ting som ikke eksisterer, kan selvfølgelig ikke fremvise noe tegn på sin eksistens. De mangfoldige tegn på åndens eksistens er for alltid til stede foran oss.
- 16 Sporene av Jesu Kristi ånd, innflytelsen av hans guddommelige lære, er til stede blant oss i dag og er evigvarende.
- 17 Man kan altså ikke se noe tegn på en ikke-eksisterende ting. For å kunne skrive, må et menneske eksistere – en som ikke eksisterer, kan ikke skrive. Det å skrive er i seg selv et tegn på den skrivendes sjel og intelligens. De hellige skrifter (som alltid inneholder den samme lære), beviser åndens kontinuitet.
- 18 Overvei skapelsens hensikt: Er det mulig at alt er skapt for å forandre seg og utvikle seg gjennom utallige tidsaldrer med dette lille mål for øye – noen få år av et menneskes liv på jorden? Er det ikke utenkelig at dette skulle være tilværelsens endelige hensikt?
- 19 Mineralet utvikler seg inntil det blir opptatt i plantens liv. Planten gjør fremskritt til dens liv til slutt går opp i dyrets. Dyret, som igjen er en del av menneskets føde, blir tatt opp i menneskets liv.
- 20 Slik kan vi se at mennesket er summen av alt det skapte, det ypperste av alle skapte vesener, det mål som eksistensens

utallige tidsaldre har ført frem til.

Mennesket tilbringer i høyden nitti år i denne verden – det er i sannhet en kort tid! 21

Opphører et menneske å eksistere når det forlater legemet? Hvis dets liv er forbi, da er all tidligere utvikling nytteløs, alt har vært til ingen nytte! Kan man tenke seg at skapelsen ikke har noe høyere mål enn dette? 22

Sjelen er evig, udødelig. 23

Materialister sier: «Hvor er sjelen? Hva er den? Vi kan ikke se den, heller ikke kan vi ta på den.» 24

Slik må vi svare dem: Hvor store fremskritt mineralet enn kan gjøre, kan det ikke forstå plantens verden. Men denne mangel på forståelse beviser ikke plantens ikke-eksistens! 25

Hvor langt planten enn måtte ha utviklet seg, er den ikke i stand til å forstå dyrets verden. Denne uvitenhet er ikke noe bevis på at dyret ikke eksisterer! 26

Om dyret er aldri så høyt utviklet, kan det ikke forestille seg menneskets forstand, heller ikke kan det forstå dets sjels natur. Men igjen beviser ikke dette at mennesket er uten intellekt eller uten sjel. Det viser bare dette at én eksistensform er ute av stand til å forstå en form som står høyere enn den selv. 27

Denne blomsten kan nok være uten bevissthet om et vesen som mennesket, men denne uvitenhet forhindrer ikke menneskehetens eksistens. 28

På samme måte, hvis materialister ikke tror på sjelens eksistens, beviser ikke deres mangel på tro at det ikke eksisterer noe slikt rike som åndens verden. Selve eksistensen av menneskets intelligens beviser dets udødelighet. Videre beviser mørket lysets tilstedeværelse, for uten lys ville det 29

ikke være noen skygge. Fattigdommen beviser rikdommens eksistens, for uten rikdom, hvordan kunne vi måle fattigdom? Uvitenhet beviser at kunnskap eksisterer, for uten kunnskap, hvordan kunne der være uvitenhet?

30 Forestillingen om dødelighet forutsetter derfor eksisten-
sen av udødelighet, for hvis det ikke var noe evig liv, ville det
ikke være noen måte å måle livet i denne verden på!

31 Hvis ånden ikke var udødelig, hvordan kunne Guds mani-
festasjoner ha utholdt slike forferdelige prøvelser?

32 Hvorfor led Jesus Kristus den fryktelige død på korset?

33 Hvorfor tålte Muḥammad forfølgelser?

34 Hvorfor brakte Báb det høyeste offer, og hvorfor tilbrakte
Bahá'u'lláh alle de år av sitt liv i fengsel?

35 Hvorfor skulle all denne lidelse ha vært hvis det ikke var
for å bevise åndens evige liv?

36 Kristus led, han tok på seg alle sine prøvelser på grunn av
sin ånds udødelighet. Hvis et menneske tenker etter, vil det
forstå den åndelige betydning av loven om utvikling, hvordan
alt beveger seg fra en lavere til en høyere grad.

37 Det er bare et menneske uten intelligens som etter å ha
reflektert over disse ting kan tenke seg at skapelsens store plan
plutselig skulle slutte å gjøre fremskritt, at utviklingen skulle
komme til opphør på en så utilstrekkelig måte!

38 Materialister som resonnerer på denne måten og hevder at
vi er ute av stand til å se åndens verden eller fornemme Guds
velsignelser, er i sannhet lik dyrene som mangler forståelse.
De har øyne, men de ser ikke, ører har de, men de hører ikke.
Og denne mangel på syn og hørsel beviser intet uten deres
egen underlegenhet, og om dem leser vi i Qur'ánen: «De
er mennesker som er døde og blinde for ånden.» De bruker

ikke denne Guds store gave, forståelsens evne, ved hvilken de kunne ha sett med åndens øyne, hørt med åndens ører og også forstått med et guddommelig opplyst hjerte.

Det fysiske sinns mangel på evne til å fatte forestillingen om det evige liv er ikke noe bevis på at dette livet ikke eksisterer. 39

Forståelsen av dette annet liv avhenger av vår åndelige fødsel! 40

Min bønn for dere er at deres åndelige evner og lengsler må vokse dag for dag, og at dere aldri vil tillate de fysiske sanser å tilsløre det himmelske lysets herlighet for deres øyne. 41

30

‘ABDU’L-BAHÁS ØNSKER OG BØNNER

15. november

‘Abdu’l-Bahá sa:

Dere er alle meget velkommen, og jeg holder usigelig 1
meget av dere alle sammen.

Dag og natt ber jeg til himmelen for dere om at styrke må 2
bli gitt dere, og at hver og én av dere må få del i Bahá’u’lláhs
velsignelser og tre inn i riket.

Jeg bønnfaller om at dere må bli som nye mennesker, 3
opplyst av det guddommelige lys, lik skinnende lamper, og
at kunnskapen om Guds kjærlighet må spre seg over Europa
fra ende til annen.

Måtte denne grenseløse kjærlighet i den grad fylle deres 4
hjerter og sinn at det ikke blir rom for sorgmodighet, og
måtte dere med hjerter fylt av glede sveve som fugler inn i
den guddommelige stråleglans.

Måtte deres hjerter bli klare og rene som skinnende speil 5
som kan gjenspeile den fulle glans fra Sannhetens Sol.

Måtte deres øyne bli åpnet så dere kan se tegnene fra 6
Guds rike, og måtte deres ører bli utilstoppet så dere med
fullkommen forståelse kan høre den himmelske kunngjøring
som lyder midt iblant dere.

- 7 Måtte deres sjeler motta hjelp og fortrøstning, og når de er blitt styrket slik, måtte de bli i stand til å leve i overensstemmelse med Bahá'u'lláhs lære.
- 8 Jeg ber for hver og én av dere at dere må være som flammer av kjærlighet i verden, og at klarheten av deres lys og varmen av deres hengivenhet må nå hjertet hos hvert eneste av Guds bedrøvede og sorgfulle barn.
- 9 Måtte dere være som funklende stjerner, for alltid klare og lysende i Guds rike.
- 10 Jeg råder dere til å studere Bahá'u'lláhs lære inngående slik at dere ved Guds hjelp kan bli bahá'ier i gjerning og sannhet.

31

OM LEGEME, SJEL OG ÅND

*4 Avenue de Camoëns, Paris,
fredag morgen 17. november*

I menneskehetens verden er det tre plan: legeme, sjel og ånd. 1

Legemet representerer den fysiske eller dyriske siden av 2
mennesket. Fra det legemlige synspunkt er mennesket en
del av dyreriket. Både menneskenes og dyrenes legemer er
sammensatt av elementer som holdes sammen gjennom loven
om tiltrekning.

I likhet med dyret er mennesket i besittelse av sansevne 3
– det er utsatt for varme, kulde, sult, tørst osv. Til forskjell
fra dyret har mennesket en rasjonell sjel, den menneskelige
intelligens.

Denne menneskets intelligens er mellomleddet mellom 4
dets legeme og dets ånd.

Når mennesket tillater ånden å opplyse sin forstand gjen- 5
nom sjelen, da rommer det hele skaperverket, for mennesket,
som er høydepunktet av alt som har gått forut og således er
alle tidligere utviklingstrinn overlegent, rommer hele den
laverestående verden i seg. Opplyst av ånden gjennom sjelens
formidling gjør menneskets strålende intelligens det til ska-
perverkets krone.

Men på den annen side, når mennesket ikke åpner sinn 6
og hjerte for åndens velsignelser, men vender sjelen mot den

fysiske siden, mot den legemlige del av sin natur, faller det fra sitt høye stade og blir slettere enn beboerne av det lavere dyreriket. I slike tilfeller er mennesket i en bedrøvelig tilstand! For hvis sjelens åndelige egenskaper, som er åpne for den guddommelige ånds pust, aldri blir brukt, svinner de hen, svekkes og blir til slutt kraftløse. Mens hvis det kun er sjelens fysiske egenskaper som blir brukt, blir de uhyre sterke, og det ulykkelige, villfarne menneske blir mer barbarisk, urettferdig, nederdrettig, grusomt og ondsinnet enn de laverestående dyr selv. Idet alle dets lengsler og ønsker blir styrket av den lavere side av sjelens natur, blir det mer og mer dyrisk inntil hele dets vesen på ingen måte er bedre enn dyrene som går til grunne. Mennesker som dette har til hensikt å gjøre ondt, skade og ødelegge. De er fullstendig uten den guddommelige medfølelses ånd, for sjelens himmelske side er blitt dominert av den fysiske. Hvis derimot sjelens åndelige natur er blitt så styrket at den bestemmer over den fysiske siden, da nærmer mennesket seg det guddommelige. Dets menneskelighet blir så forklart at den himmelske forsamlings dyder blir åpenbart i det. Det utstråler Guds barmhjertighet, det bidrar til menneskehetens åndelige fremgang, for det blir en lampe som sprer lys på dens vei.

- 7 Dere innser hvordan sjelen er mellomledet mellom legemet og ånden. På samme måte er dette treet* mellomledet mellom frøet og frukten. Når frukten kommer til syne på treet og blir moden, vet vi at treet er fullkomment. Hvis treet ikke bar frukt, ville det bare være en unyttig vekst som ikke tjente noen hensikt!

* Et lite appelsintre på bordet like ved.

Når en sjel har åndens liv i seg, frembringer den gode 8
 frukter og blir et guddommelig tre. Jeg vil gjerne at dere skal
 forsøke å forstå dette eksempelet. Jeg håper at Guds ubeskriv-
 velige godhet vil styrke dere slik at deres sjels himmelske
 egenskap som bringer den i forbindelse med ånden, for alltid
 vil råde over den fysiske siden og så fullstendig vil beherske
 sansene at deres sjel vil nærme seg det himmelske rikes full-
 kommenheter. Måtte deres ansikter trofast være vendt mot
 det guddommelige lys og bli så skinnende at alle deres tanker,
 ord og gjerninger vil skinne med den åndelige stråleglans som
 styrer deres sjel, slik at dere i verdens forsamlinger vil vise
 fullkommenhet i deres liv.

Noen menneskers liv er utelukkende opptatt med denne 9
 verdens ting. Deres sinn er så begrenset av ytre sedvaner og
 tradisjonelle interesser at de er blinde for ethvert annet eksis-
 tensplan, for alle tings åndelige betydning! De tenker på og
 drømmer om verdslig berømmelse, og materiell fremgang.
 Sanselige gleder og behagelige omgivelser innskrenker deres
 horisont, deres høyeste ærgjerrighet er konsentrert om frem-
 gang i verdslige forhold og anliggender! De legger ikke bånd
 på sine lavere tilbøyeligheter – de spiser, drikker og sover!
 Lik dyrene har de ingen tanke utover sitt eget fysiske velvære.
 Det er sant at disse nødvendigheter må tas hensyn til. Livet
 er en byrde som må fortsette mens vi er her på jorden, men
 bekymringene for de lavere ting i livet bør ikke alene tillates
 å oppta alle menneskets tanker og lengsler. Hjertets sterke
 ønsker bør løfte seg mot mer ærerike mål, sinnets virksomhet
 bør stige til høyere plan! Menneskene må bevare i sine sjeler
 synet av himmelsk fullkommenhet og der forberede en bolig
 for den guddommelige ånds uuttømmelige velgjørenhet.

- 10 La deres ærgjerrighet være fullbyrdelsen på jorden av en himmelsk sivilisasjon! Jeg ber om den høyeste velsignelse for dere, slik at dere kan bli så fylt av den himmelske ånds livgivende kraft at dere kan bli årsaken til nytt liv i verden.

32

BAHÁ'ÍER MÅ ARBEIDE MED LIV OG SJEL FOR Å FREMBRINGE EN BEDRE TILSTAND I VERDEN

19. november

Hvor gledelig det er å se et møte som dette, for det er i sannhet 1
en sammenkomst av «himmelske mennesker».

Vi er alle forenet i én guddommelig hensikt, vi har intet 2
motiv av materiell art, og vårt inderligste ønske er å utbre
Guds kjærlighet i verden!

Vi arbeider og ber for menneskehetens enhet, at alle raser 3
på jorden må bli til én rase, at alle land må bli til ett land og
at alle hjerter må slå som ett hjerte idet de samarbeider for
enhetens og brorskapets fullkommenhet.

Lovet være Gud at våre anstrengelser er oppriktige og 4
at våre hjerter er vendt mot Riket. Vår største lengsel er at
sannheten må bli grunnfestet i verden, og i dette håp kommer
vi hverandre nærmere i kjærlighet og hengivenhet. Hver og én
er oppriktig og uselvisk, villig til å ofre all personlig ærgjer-
righet for det store ideal som de kjemper for: nestekjærlighet,
fred og enhet blant menneskene!

Tvil ikke på at Gud er med oss, på vår høyre side og på vår 5
venstre side, at han dag for dag vil få vårt antall til å øke og at
våre møter vil vokse i styrke og nytte.

6 Det er mitt inderligste håp at dere alle må bli en velsig-
 nelse for andre, at dere må gi syn til de åndelig blinde, hørsel
 til de åndelig døde og liv til dem som er døde i synd.

7 Måtte dere hjelpe dem som er nedsunken i materialisme
 til å forstå at de er barn av det guddommelige og oppmuntre
 dem til å reise seg og bli sin fødselsrett verdige, så at men-
 neskehetens verden ved deres bestrebelser kan bli Guds og
 hans utvalgte rike.

8 Jeg takker Gud for at vi er ett i dette store ideal, at mine
 lengsler også er deres og for at vi arbeider sammen i fullkom-
 men enhet.

9 Vi ser i dag det triste skue på jorden av grusom krig! Men-
 nesket dreper sin bror for egen vinnings skyld og for å utvide
 sine landområder! For denne foraktelige ærgjerrighets skyld
 har hatet inntatt dets hjerte, og mer og mer blod blir utgytt!

10 Nye slag blir utkjempet, hærene forøkes, flere kanoner,
 flere geværer, mer sprengstoff av alle slag blir sendt ut. Slik
 vokser bitterheten og hatet fra dag til dag!

11 Men denne forsamling lengter, lovet være Gud, etter fred
 og enhet og må arbeide med hjerte og sjel for å frembringe
 bedre tilstander i verden.

12 Dere som er Guds tjenere, kjemper mot undertrykkelse,
 hat og uenighet så at kriger kan opphøre og Guds lover om
 fred og kjærlighet kan bli grunnfestet blant menneskene.

13 Arbeid! Arbeid av alle deres krefter, utbre Guds rikets Sak
 blant menneskene. Lær de selvtilfredse å vende seg ydmykt
 mot Gud, lær de syndefulle å ikke synde mer og imøtese rikets
 komme med glad forventning.

14 Elsk og adlyd deres himmelske Far, og vær forvisset om at
 dere vil få guddommelig hjelp. Sannelig sier jeg dere at dere

skal for visst erobre verden!

Ha bare tro, tålmodighet og mot – dette er bare begyn- 15
nelsen, men dere vil ganske sikkert nå deres mål, for Gud er
med dere!

33

OM BAKTALELSE

mandag 20. november

Fra verdens begynnelse til i dag er hver «manifestasjon»* sendt 1
av Gud blitt motarbeidet av en legemliggjørelse av «mørkets 1
krefter».

Denne mørkets kraft har alltid strebet etter å slukke lyset. 2
Tyranni har alltid forsøkt å overvinne rettferdighet. Uvitenhet 2
har iherdig forsøkt å undertrykke kunnskap. Dette har fra 2
tidligste tider vært den materielle verdens fremgangsmåte.

På Mose tid satte Farao seg fore å hindre det mosaiske lys 3
i å bli spredt utover. 3

På Kristi tid oppflammet Annas og Kaifas jødene mot 4
ham, og Israels lærde forente seg for å stå imot hans makt. 4
Alle slags baktalelser av ham ble satt i omløp. De skriftlærde 4
og fariseerne la planer for å få folk til å tro at han var en 4
løgner, en frafallen og en gudsbespotter. De spredte disse 4
bakvaskelsene mot Kristus over hele den østlige verden og 4
fikk ham dømt til en skammelig død!

Også i Muhammonds tilfelle var datidens lærde fast bestemt 5
på å slukke lyset fra hans innflytelse. Med sverdets hjelp 5
forsøkte de å hindre hans lære i å spre seg. 5

* Det vil si: guddommelig manifestasjon.

- 6 Til tross for alle deres anstrengelser skinte Sannhetens Sol frem over horisonten. I hvert tilfelle beseiret lysets armé mørkets makter på verdens slagmark, og den guddommelige læres stråleglans opplyste jorden. De som mottok læren og arbeidet for Guds sak, ble lysende stjerner på menneskehetens himmel.
- 7 Historien gjentar seg nå i vår egen tid.
- 8 De som vil ha menneskene til å tro at religion er deres egen private eiendom, anstrenger seg igjen for å motarbeide Sannhetens Sol. De motsetter seg Guds befaling, de dikter opp beskyldninger da de verken har argumenter eller beviser mot den. De angriper med masker for ansiktet og tør ikke komme ut i dagslyset.
- 9 Våre metoder er annerledes. Vi angriper ikke, og heller ikke baktaler vi andre. Vi ønsker ikke å strides med dem. Vi frembringer beviser og argumenter, og vi innbyr dem til å gjendrive våre påstander. De kan ikke svare oss, men skriver i stedet alt de kan utpønske mot den guddommelige budbringer, Bahá'u'lláh.
- 10 La ikke deres hjerter bli bekymret på grunn av disse ærekrenkende skrifter! Adlyd Bahá'u'lláhs ord, og svar dem ikke. Gled dere heller over at selv disse usannheter vil resultere i at sannheten blir utbredt. Når disse bakvaskelsene kommer frem, blir undersøkelser foretatt, og de som forhører seg, blir ledet til kunnskap om troen.
- 11 Hvis et menneske skulle hevde: «Det er en lampe i rommet ved siden av som ikke gir noe lys», kunne én tilhører slå seg tilfreds med denne meldingen, men et klokere menneske går inn i rommet for å bedømme saken selv, og se, når det finner at lyset skinner klart i lampen, kjenner det sannheten!

Igjen erklærer et menneske: «Det finnes en hage som har 12
 trær med avbrukne grener, de bærer ingen frukt, og bladene
 er visne og gule! I den hagen er det også blomstervekster uten
 blomster og visne og døende rosenbusker – gå ikke inn i den
 hagen!» Et rettskaffent menneske som hører denne beskrivel-
 sen av hagen, vil ikke bli tilfreds uten at det selv ser hvorvidt
 det er sant eller ikke. Det går derfor inn i hagen, og se, det
 finner den velholdt. Trærnes grener er sterke og kraftige og
 fulle av de søteste, modne frukter blant en overdådighet av
 vakre, grønne blad. Blomstervekstene lyser med blomster
 i mange farger. Rosenbuskene er dekket med duftende og
 skjønne roser, og alt er grønt og velstelt. Når hagens herlighet
 viser seg for det rettskafne mennesket, priser det Gud for at
 det gjennom uverdigg bakvaskelse er blitt ført inn til et sted
 fylt av en slik vidunderlig skjønnhet!

Dette er resultatet av en baktalers arbeid: Å være årsak til 13
 at mennesker blir ledet til å oppdage sannheten.

Vi vet at alle de løgner som ble spredt om Kristus og hans 14
 apostler, og alle de bøker som ble skrevet mot ham, bare ledet
 menneskene til å undersøke hans lære. Og når de så hadde
 sett skjønnheten og innåndet vellukten, vandret de for alltid
 blant rosene og fruktene i denne himmelske hagen.

Derfor sier jeg dere, utbre den guddommelige sannhet 15
 av alle krefter slik at menneskenes forstand kan bli opplyst.
 Dette er det beste svar til dem som baktaler. Jeg ønsker ikke
 å tale om disse menneskene eller si noe slett om dem – det er
 kun for å fortelle dere at baktalelse ikke har noen betydning!

Skyer kan skygge for solen, men om de er aldri så tette, vil 16
 dens stråler trenge igjennom! Intet kan hindre solens stråler i
 å nå ned for å varme og vekke til live den guddommelige hage.

- 17 Intet kan hindre regnet i å falle fra himmelen.
- 18 Intet kan hindre at Guds Ord blir oppfylt!
- 19 Bli derfor ikke bedrøvet når dere ser bøker og skrifter skrevet imot åpenbaringen, men finn trøst i vissheten om at det vil styrke Saken.
- 20 Ingen kaster sten på et tre uten frukt. Ingen prøver å slukke en lampe uten lys!
- 21 Se tilbake på tidligere tider. Hadde Faraos baktalelser noen virkning? Han erklærte at Moses var en morder, at han hadde slått i hjel en mann og fortjente å bli henrettet! Han påsto også at Moses og Aron oppmuntret til uenighet, at de prøvde å nedbryte Egypts religion og derfor måtte bli henrettet. Disse ord av Faraos ble uttalt forgjeves. Mose lys skinte. Stråleglansen fra Guds lov har omkranset verden!
- 22 Fariseerne sa om Kristus at han hadde brutt sabbaten, at han hadde trosset Mose lov, at han hadde truet med å ødelegge tempelet og den hellige by Jerusalem og at han fortjente å bli korsfestet. Vi vet at alle disse løgnaktige angrep på ingen måte maktet å hindre evangeliet i å spre seg!
- 23 Kristi sol skinte klart på himmelen, og Den hellige ånds ånde ble ført over hele jorden!
- 24 Og jeg sier dere at ingen baktalelse er i stand til å seire over Guds lys. Den kan bare føre til at det blir mer allment anerkjent. Hvis en sak var uten betydning, hvem ville da besvære seg med å motarbeide den?
- 25 Men det er alltid slik at jo større saken er, desto mer reiser dens fiender seg i større og større antall for å prøve å ødelegge den! Jo klarere lyset er, desto mørkere er skyggen! Det påhviler oss å handle i overensstemmelse med Bahá'u'lláhs lære i ydmykhet og urokkelig standhaftighet.

34

SANN LYKKE OG FREMGANG ER IKKE MULIG UTEN ÅNDELIGHET

21. november

Villhet og grusomhet er naturlig for dyr, men mennesker bør 1
vise kjærlighet og hengivenhet. Gud sendte alle sine profeter
inn i verden med ett formål, å så kjærlighet og godvilje i
menneskenes hjerter, og for denne store hensikt var de villige
til å lide og dø. Alle de hellige bøker ble skrevet for å lede og
styre mennesket inn på kjærlighetens og enhetens vei, og til
tross for dette ser vi likevel krigens og blodsutgytelsens triste
skue midt iblant oss.

Når vi betrakter sidene i fortidens og nåtidens historiebok, 2
ser vi den svarte jorden farget rød av menneskenes blod. Men-
nesker dreper hverandre lik ville ulver og glemmer kjær-
lighetens og toleransens lover.

Nå har denne strålende tidsalder kommet og bringer med 3
seg en vidunderlig sivilisasjon og materiell fremgang. Men-
nskets intellekt har vokst, dets fatteevne er skjerpet, men
dessverre, til tross for dette blir nytt blod utgytt dag etter
dag. Se på den nåværende tyrkisk-italienske krig og overvei
et øyeblikk disse ulykkelige folkenes skjebne! Hvor mange er
ikke blitt drept i løpet av denne sørgelige tiden! Hvor mange

hjem er ikke blitt lagt i grus, hvor mange hustruer er ikke blitt ensomme og hvor mange barn foreldreløse! Og hva kan bli vunnet til gjengjeld for all denne kval og hjertesorg? Bare en plett av jorden!

4 Alt dette viser at materiell fremgang alene ikke tjener til å høyne mennesket. Tvert imot, jo mer det blir nedsenket i materiell fremgang, desto mer blir dets ånd formørket.

5 I forgangne tider var ikke fremgangen på det materielle plan så hurtig, og heller ikke var det en slik blodsutgytelse. I de tidligere tiders krigføring var det ingen kanoner, ingen geværer, ingen dynamitt, ingen granater, ingen torpedobåter, krigsskip eller undervannsbåter. På grunn av den materielle sivilisasjon har vi nå alle disse oppfinnelsene, og krigen utvikler seg fra å være grusom til å bli enda verre! Europa selv er blitt som et eneste stort arsenal fullt av sprengstoff, og måtte Gud forhindre at det blir antent, for skulle dette hende, ville hele verden bli trukket inn.

6 Jeg ønsker å få dere til å forstå at *materiell* fremgang og åndelig fremgang er to svært forskjellige ting, og at bare hvis materiell fremgang går hånd i hånd med åndelighet, kan virkelig fremgang finne sted og Den største fred råde i verden. Hvis menneskene fulgte profetenes hellige råd og lære, hvis det guddommelige lys skinte i alle hjerter og menneskene var virkelig religiøse, ville vi snart få se fred på jorden og Guds rike blant menneskene. Guds lover kan sammenlignes med sjelen og den materielle fremgang med legemet. Hvis legemet ikke fikk liv fra sjelen, ville det opphøre å eksistere. Det er min oppriktige bønn at åndeligheten stadig vil forøkes og vokse i verden slik at våre skikker kan bli opplyst og fred og harmoni kan bli grunnfestet.

Krig og plyndring og alle de grusomheter som følger med disse, er avskyelige for Gud og bringer sin egen straff, for kjærlighetens Gud er også en rettferdighetens Gud, og det er uunngåelig at enhver må høste hva han sår. La oss forsøke å forstå den høyestes bud og innrette våre liv etter hans befalinger. Sann lykke er avhengig av åndelighetens gode og av alltid å holde hjertet åpent for å motta den guddommelige velgjørenhet. 7

Hvis hjertet vender seg bort fra de velsignelser Gud tilbyr, hvordan kan det da håpe på lykke? Hvis det ikke setter sitt håp og sin lit til Guds barmhjertighet, hvor kan det finne hvile? Ha tillit til Gud, for hans gaver er evigvarende, og til hans velsignelser, for de er enestående. Sett deres lit til den allmektige, for han svikter ikke, og hans godhet varer evig! Hans sol gir lys uavlatelig, og hans barmhjertighets skyer er fulle av medlidenhetens vann hvorved han gir liv til alle hjerter som har tillit til ham. Hans forfriskende bris bringer til alle tider helbredelse i sine vinger til menneskenes tørstende sjeler! Er det klokt å vende seg bort fra en slik kjærlig Far som lar sine velsignelser regne ned over oss, og heller velge å bli materiens slaver? 8

Gud har i sin uendelige godhet opphøyet oss til en så stor ære og gjort oss til herrer over den materielle verden. Skal vi så bli dens slaver? Nei, la oss heller kreve vår fødselsrett og bestrebe oss på å leve som Guds åndelige barn. Den herlige Sannhetens Sol er atter en gang stått opp i øst. Fra Persias fjerne horisonter sprer dens stråleglans seg vidt og bredt og jager overtroens tette skyer på flukt. Lyset fra menneskehetens enhet begynner å opplyse verden, og snart vil den guddommelige harmonis og nasjonenes solidaritets banner 9

vaie høyt mot himmelen. Ja, brisen fra Den hellige ånd vil inspirere hele verden!

10 O folk og nasjoner! Reis dere, arbeid og vær lykkelige!
Kom sammen under menneskehetens enhets baldakin!

35

SMERTE OG SORG

22. november

I denne verden er vi under innflytelse av to følelser: *glede* og *smerte*. 1

Gleden gir oss vinger! I gledens stund er vår styrke mer 2
levende, vårt intellekt skarpere og vår forståelse mindre tåket.
Vi synes å være bedre i stand til å hamle opp med verden og
til å finne vårt virkefelt. Men når sorgmodigheten hjem søker
oss, blir vi svake, styrken forlater oss, vår forståelse fordunkles
og vår forstand tilsløres. Livets virkelighet synes å unngå
vårt grep, vår ånds øyne makter ikke å oppdage de hellige
mysterier, og vi blir endog som døde skapninger.

Det er intet menneskelig vesen som er uberørt av disse to 3
innflytelser, men all sorg og smerte som eksisterer, kommer
fra den fysiske verden – den åndelige verden skjenker bare
glede!

Hvis vi lider, er det resultatet av materielle ting, og alle 4
prøvelser og bekymringer kommer fra denne illusjonenes
verden.

For eksempel kan en kjøpmann miste sin forretning, og 5
dårlige tider følger. En arbeider blir avskjediget, og sulten stir-
rer ham i øynene. En bonde har en dårlig høst, og engstelse

fyller hans sinn. En mann bygger et hus som brenner ned til grunnen, og han er straks hjemløs, uten midler og fortvilet.

6 Alle disse eksemplene er nevnt for å vise dere at de prøvelser som omgir hvert skritt vi tar, all vår bedrøvelse, smerte, skam og sorg har sitt utspring i materiens verden, mens det åndelige rike aldri forårsaker sorg. Et menneske som lever med sine tanker i dette riket, fornemmer evig glede. De onder som alt levende er arving til, går det ikke forbi, men de berører bare overflaten av dets liv, i dypet er de rolige og uanfektete.

7 I dag er menneskeheten nedbøyd av bekymring, sorg og gremmelse, ingen slipper fri. Verden er våt av tårer, men lovet være Gud, botemidlet er for hånden. La oss vende våre hjerter bort fra den fysiske verden og leve i den åndelige verden! Den alene kan gi oss frihet! Hvis vi er omgitt av vanskeligheter, behøver vi bare å påkalle Gud, og ved hans store barmhjertighet vil vi bli hjulpet.

8 Hvis sorg og motgang hjemsøker oss, la oss vende våre ansikter mot riket, og himmelsk trøst vil bli oss til del.

9 Hvis vi er syke og i nød, la oss bønnfalle Gud om helbredelse, og han vil besvare vår bønn.

10 Når våre tanker er fylt med denne verdens bitterhet, la oss vende våre øyne mot sødmen i Guds barmhjertighet, og han vil gi oss himmelsk fred! Hvis vi er holdt fanget i den fysiske verden, kan vår ånd heve seg opp til himlene og vi vil i sannhet være fri!

11 Når våre dager nærmer seg slutten, la oss tenke på de evige verdener, og vi vil bli fulle av glede!

12 Dere ser overalt omkring dere beviser for de materielle tings utilstrekkelighet – hvordan glede, behag, fred og trøst ikke er å finne i verdens forgjengelige ting. Er da det ikke

dumhet å nekte å søke disse skatter der hvor de kan finnes? Dørene til åndens rike er åpne for alle, og utenfor er det absolutt mørke.

Takk Gud for at dere i denne forsamlingen har denne kunnskapen, for i alle livets sorger kan dere oppnå den største trøst. Hvis deres dager på jorden er talte, vet dere at evig liv venter dere. Hvis verdslige bekymringer innhyller dere i en mørk sky, opplyser den åndelige stråleglans deres sti. De hvis sinn er opplyst av den høyestes ånd, besitter i sannhet fullkommen trøst. 13

Jeg var selv i fengsel i førti år – ett år alene ville ha vært umulig å holde ut – ingen overlevde dette fangenskapet i mer enn et år! Men, Gud skje takk, i alle disse førti årene var jeg i høyeste grad lykkelig! Å våkne hver morgen var som å høre gode nyheter, og hver aften var jeg fylt av uendelig glede. Åndelighet var min trøst, og å vende meg til Gud var min største glede. Om det ikke hadde vært slik, tror dere det hadde vært mulig at jeg kunne gjennomlevd disse førti årene i fengsel? 14

Åndelighet er således den største av Guds gaver, og «evig liv» betyr «å vende seg mot Gud». Måtte hver og én av dere vokse i åndelighet dag for dag, måtte dere bli styrket i det gode, måtte dere finne mer og mer hjelp i den guddommelige trøst, bli frigjort av Guds Hellige ånd, og måtte det himmelske rikets kraft leve og virke blant dere. 15

Dette er mitt oppriktige ønske, og jeg ber Gud om å skjenke dere denne gunst. 16

36

DE FULLKOMNE MENNESKELIGE FØLELSER OG DYDER

23. november

‘Abdu’l-Bahá sa:

Dere burde alle være lykkelige og takknemlige mot Gud ¹
for det store privilegium som er gitt dere.

Dette er helt og holdent et åndelig møte! Lovet være Gud, ²
deres hjerter er vendt mot ham, deres sjeler er tiltrukket mot
riket, deres lengsler er åndelige og deres tanker løfter seg opp
over støvets verden.

Dere tilhører renhetens verden og er ikke tilfreds med ³
å leve dyrets liv idet dere tilbringer deres dager med å spise,
drikke og sove. Dere er sannelig mennesker! Deres tanker
og ærgjerrighet er innstilt på å oppnå menneskelig fullkom-
menhet. Dere lever for å gjøre det gode og for å glede andre.
Deres største lengsel er å trøste dem som sørger, å styrke de
svake og å bringe nytt håp til den fortvilte sjel. Dag og natt
er deres tanker vendt mot riket, og deres hjerter er fylt av
Guds kjærlighet.

Således kjenner dere verken motsetning, motvilje eller ⁴
hat, for hver levende skapning er dere kjær, og dere søker det
beste for hver enkelt.

5 Disse er fullkomne menneskelige følelser og dyder. Hvis et menneske ikke har noen av disse, kan det like gjerne slutte å eksistere. Hvis en lampe har sluttet å lyse, bør den ødelegges. Hvis et tre ikke bærer frukt, bør det hugges ned, for det belaster bare jorden.

6 I sannhet er det tusen ganger bedre for et menneske å dø enn å fortsette å leve uten gode egenskaper.

7 Vi har øyne til å se med, men hvis vi ikke bruker dem, hvordan gagnar de oss da? Vi har ører til å høre med, men hvis vi er døve, til hvilken nytte er de?

8 Vi har en tunge til å prise Gud med og forkynne de gode tidender, men hvis vi er stumme, hvor unyttig er den ikke?

9 Den allkjærlige Gud skapte mennesket til å utstråle det guddommelige lys og opplyse verden ved sine ord, sine handlinger og sitt liv. Hvis det er uten gode egenskaper, blir det ikke bedre enn et dyr, og et dyr blottet for intelligens er en ynkelig ting.

10 Den himmelske Far gav forstandens uvurderlige gave til mennesket for at det skulle kunne bli et åndens lys som gjennombrer materialismens mørke og bringer godhet og sannhet inn i verden. Hvis dere oppriktig vil følge Bahá'u'lláhs lære, skal dere sannelig bli verdens lys, sjelen i verdens legeme, trøst og hjelp for menneskeheten og kilden til frelse for hele universet. Bestreb dere derfor med liv og sjel på å følge den velsignede fullkommenhets forskrifter, og vær forvisset om at hvis det lykkes dere å leve det liv han tegner opp for dere, vil evig liv og uendelig glede i det himmelske rike bli dere til del, og himmelsk føde vil bli sendt for å styrke dere alle deres dager.

Det er min inderlige bønn at hver eneste en av dere må 11
oppnå denne fullkomne glede!

37

MENNESKENES GRUSOMME LIKEGYLDIGHET OVERFOR FREMMEDE RASERS LIDELSER

24. november

‘Abdu’l-Bahá sa:

Det er nettopp blitt fortalt meg at det har skjedd en fryk- 1
telig ulykke her i landet. Et tog har falt i elven, og minst tjue
mennesker er blitt drept. Dette vil bli tatt opp til diskusjon
i det franske parlament i dag, og direktøren for Statens jern-
baner vil bli bedt om å uttale seg. Han vil bli krysseksaminert
om forfatningen av jernbanen og om hva som forårsaket ulyk-
ken, og det vil bli en heftig debatt. Jeg blir fylt med undring
og overraskelse over å iaktta for en interesse og opphisselse
tjue menneskers død har vakt over hele landet, mens man
forblir kald og likegyldig overfor den kjensgjerning at tusener
av italienere, tyrkere og arabere blir drept i Tripoli! Grusom-
heten i denne storstilte nedslaktingen har ikke forstyrret
regjeringen i det hele tatt! Likevel er disse ulykkelige folkene
også menneskelige skapninger.

Hvorfor blir så stor interesse og ivrig sympati vist disse 2
tjue personer, mens ingenting av dette blir vist overfor de fem
tusen? De er alle mennesker, de hører alle til menneskehetens
familie, men de er fra andre land og av andre raser. Det angår

ikke de uinteresserte land om disse menneskene blir skåret i småbiter, dette massemyrderiet berører dem ikke! Hvor urettferdig, hvor grusomt dette er, hvor helt og holdent blottet for noen god og sann følelse! Menneskene i disse andre landene har barn og hustruer, mødre, døtre og små sønner! I disse landene er det i dag knapt et hus hvor ikke lyden av bitter gråt høres, og man kan neppe finne et hjem som er uberørt av krigens grusomme hånd.

- 3 Vi ser dessverre på alle kanter hvor grusomt, fordomsfullt og urettferdig mennesket er, og hvor tungnemt det er til å tro på Gud og følge hans bud.
- 4 Hvis disse menneskene ville elske og hjelpe hverandre i stedet for å være så ivrige etter å ødelegge med sverd og kanon, hvor mye edlere ville det ikke være! Hvor mye bedre det ville være hvis de ville leve som en flokk duer i fred og harmoni, istedenfor å oppføre seg som ulver og rive hverandre i stykker.
- 5 Hvorfor er menneskets hjerte så hardt? Det er fordi det ennå ikke kjenner Gud. Hvis det hadde kunnskap om Gud, kunne det ikke handle i direkte konflikt med hans lover. Hvis det var åndeligsinnet, ville en slik atferd vært umulig for det. Hvis bare lovene og forskriftene fra Guds profeter var blitt trodd, forstått og fulgt, ville ikke kriger lenger formørke jordens ansikt.
- 6 Hvis mennesket hadde om så bare den mest elementære rettferdighet, ville slike tilstander vært en umulighet.
- 7 Derfor sier jeg dere, be – be og vend deres ansikter mot Gud slik at han i sin uendelige medlidenhet og barmhjertighet kan hjelpe og bistå disse villedede mennesker. Be om at han vil gi dem åndelig forståelse og lære dem toleranse og barmhjertighet, at deres sinns øyne må bli åpnet og at åndens

gave må bli skjenket dem. Da ville fred og kjærlighet gå hånd i hånd i verden, og disse stakkars, ulykkelige menneskene kunne få ro.

La oss alle dag og natt strebe etter å hjelpe til med å frembringe bedre tilstander. Mitt hjerte er knust av disse fryktelige hendelsene og roper høyt – måtte dette ropet nå andre hjerter!

Da vil de blinde se, de døde vil bli brakt til live og rettferdighet vil komme og herske på jorden.

Jeg bønnfaller dere alle om å be av hele deres hjerte om at dette må skje.

38

VI MÅ IKKE BLI MOTLØSE
SELV OM VI ER FÅ AV ANTALL

25. november

Da Kristus kom, åpenbarte han seg i Jerusalem. Han kalte 1
menneskene til Guds rike, han innbød dem til evig liv, og
han bød dem å tilegne seg menneskelige fullkommenheter.
Ledelsens lys skinte frem fra denne strålende stjernen, og til
sist gav han sitt liv som offer for menneskeheten.

Gjennom hele sitt velsignede liv opplevde han undertryk- 2
kelse og motgang, og til tross for alt dette var menneskeheten
hans fiende!

De fornektet ham, hånte ham, mishandlet ham og for- 3
bannet ham. Han ble ikke behandlet som et menneske – og
likevel, til tross for alt dette var han legemliggjørelsen av
medfølelse og av den høyeste godhet og kjærlighet.

Han elsket hele menneskeheten, men de behandlet ham 4
som en fiende og var ute av stand til å verdsette ham. De
tilla ikke ordene hans noen vekt og ble ikke opplyst av hans
kjærlighets ild.

Senere fattet de hvem han var, at han var det hellige og 5
guddommelige lys og at hans ord inneholdt evig liv.

- 6 Hans hjerte var fylt av kjærlighet til hele verden, og hans godhet var bestemt til å nå hver og én. Da de begynte å erkjenne disse tingene, angret de – men han var blitt korsfestet!
- 7 Det var ikke før mange år etter hans himmelfart at de forsto hvem han var, og da han steg opp til himmelen, hadde han bare noen få disipler. Bare et forholdsvis lite følge trodde på hans forskrifter og fulgte hans lover. De uvitende sa: «Hvem er denne personen? Han har bare noen få disipler!» Men de som forsto, sa: «Han er solen som vil skinne i Østen og Vesten. Han er Guds manifestasjon som skal gi liv til verden.»
- 8 Hva de første disiplene hadde fattet, skjønte verden senere.
- 9 Derfor, dere som er i Europa, bli ikke motløse selv om dere er få, eller fordi folk tror at deres Sak ikke er av noen betydning. Hvis få mennesker kommer til deres møter, tap ikke motet, og hvis dere blir latterliggjort og motsagt, bli ikke ulykkelige, for Kristi apostler måtte utholde det samme. De ble hånt og forfulgt, forbannet og mishandlet, men til sist seiret de, og man forsto at deres fiender tok feil.
- 10 Hvis historien skulle gjenta seg og alt det samme skulle hende dere, bli ikke bedrøvet, men vær fulle av glede, og takk Gud for at dere er kalt til å lide som tidligere tiders hellige menn led. Hvis menneskene står dere imot, vær vennlige mot dem, hvis de motsier dere, vær faste i deres tro, hvis de svikter dere og flykter fra dere, oppsøk dem og vis dem godhet. Gjør ingen fortred. Be for alle, la deres lys skinne i verden og la deres banner vaie høyt mot himlene. Den skjønne vellukt fra deres edle liv vil trenge igjennom alle steder. Sannhetens lys som er tent i deres hjerter, vil skinne helt til den fjerneste horisont!

Verdens likegyldighet og hån er helt uten betydning, men 11
deres liv vil bli av den største betydning.

Alle de som søker etter sannheten i det himmelske rike, 12
skinner som stjernene. De er som frukttrær fulle av utsøkt
frukt, som hav fulle av kostelige perler.

Ha bare tro på Guds barmhjertighet, og utbre den gud- 13
dommelige sannhet.

39

TALE AV 'ABDU'L-BAHÁ I PASTOR WAGNERS KIRKE (FOYER DE L'ÁME) I PARIS

26. november

Jeg er dypt rørt over de sympatiske ord som er blitt rettet til 1
meg, og jeg håper at sann kjærlighet og hengivenhet vil vokse
blant oss dag for dag. Gud har villet at kjærligheten skulle
være en livgivende kraft i verden, og dere vet alle hvordan det
gleder meg å tale om kjærlighet.

Opp gjennom tidene er Guds profeter blitt sendt inn i 2
verden for å tjene sannhetens sak – Moses brakte sannhetens
lov, og alle profetene i Israel etter ham søkte å utbre den.

Da Jesus kom, tente han sannhetens flammende fakkell 3
og bar den høyt hevet så hele verden kunne bli opplyst av
den. Etter ham kom hans utvalgte apostler, og de reiste vidt
og bredt og brakte lyset fra sin mesters lære inn i en mørk
verden – og da tiden var inne, gikk de videre.

Så kom Muḥammad, som på sin tid og sin måte utbredte 4
kunnskapen om sannheten blant et vilt folkeslag, for dette
har alltid vært Guds utvalgte oppgave.

Så, til sist, da Bahá'u'lláh fremsto i Persia, var det hans 5
inderligste ønske å få sannhetens svinnende lys til å flamme
opp på ny i alle land. Alle Guds hellige har av hele sitt hjerte

søkt å utbre kjærlighetens og enhetens lys i verden, så at materialismens mørke kunne forsvinne og åndelighetens lys kunne skinne frem blant menneskenes barn. Da ville hat, baktalelse og mord forsvinne, og i deres sted ville kjærlighet, enhet og fred herske.

6 Alle Guds manifestasjoner fremsto i den samme hensikt, og de har alle etterstrebet å lede menneskene på dydens veier. Likevel strides vi, deres tjenere, ennå med hverandre! Hvorfor er det slik? Hvorfor elsker vi ikke hverandre og lever i enhet?

7 Det er fordi vi har lukket våre øyne for det grunnleggende prinsipp i alle religioner, at Gud er én, at han er vår alles Far, at vi alle er nedsenket i hans barmhjertighets oseaan og vernet og beskyttet av hans kjærlige omsorg.

8 Den herlige Sannhetens Sol skinner for alle, den guddommelige barmhjertighets bølger omslutter hver og én, og hans guddommelige gunst blir skjenket alle hans barn.

9 Denne kjærlige Gud ønsker fred for alle sine skapninger – hvorfor tilbringer de da sin tid med krig?

10 Han elsker og beskytter alle sine barn – hvorfor glemmer de ham?

11 Han skjenker oss alle sin faderlige omhu – hvorfor forsømmer vi våre brødre?

12 Sannelig, når vi forstår hvordan Gud elsker oss og drar omsorg for oss, bør vi tillempe våre liv slik at vi kan bli mer lik ham.

13 Gud har skapt oss, alle som én – hvorfor handler vi mot hans ønsker når vi alle er hans barn og elsker den samme Far? Alle disse splittelser vi ser på alle kanter, alle disse konflikter og motsetninger, er forårsaket av at menneskene klynger seg til *ritualer* og ytre skikker og glemmer den enkle, bakenfor-

liggende sannhet. Det er religionens *ytre skikker* som er så forskjellige, og det er de som forårsaker strid og fiendskap – mens *virkeligheten* alltid er den samme, og bare én. Virkeligheten er sannheten, og sannheten kjenner ingen oppdeling. Sannhet er Guds ledelse, den er verdens lys, den er kjærlighet, den er barmhjertighet. Disse sannhetens kjennetegn er også menneskelige dyder, inngitt av Den hellige ånd.

Så la oss alle som en holde fast ved sannheten, og vi skal 14
virkelig bli fri!

Den dag nærmer seg da alle verdens religioner vil forenes, 15
for i prinsippet er de allerede én. Der er intet behov for splittelse og oppdeling, for vi ser at det bare er de ytre former som skiller dem. Blant menneskenes barn er det noen sjeler som lider på grunn av uvitenhet – la oss skynde oss å undervise dem. Andre er som barn som trenger omsorg og oppdragelse til de er voksne, og noen er syke – til disse må vi bringe guddommelig helbredelse.

Enten de er uvitende, barnslige eller syke, må de bli elsket 16
og hjulpet og ikke mislikt på grunn av sin ufullkommenhet.

De lærde innen religionene var bestemt til å bringe åndelig 17
helbredelse til folkene og til å være årsak til enhet mellom nasjonene. Hvis de blir årsak til splid, er det bedre om de ikke eksisterer! Et legemiddel gis for å helbrede en sykdom, men hvis det bare makter å forverre lidelsen, så er det bedre å la det være. Hvis religion bare skal være årsak til splid, er det bedre om den ikke eksisterer.

Alle de guddommelige manifestasjoner som er sendt 18
inn i verden av Gud, ville ha gjennomgått sine fryktelige gjenvordigheter og lidelser i det ene håp å utbre sannhet, enhet og harmoni blant menneskene. Kristus utholdt et liv

av bedrøvelse, sorg og smerte for å bringe et fullkomment eksempel på kjærlighet inn i verden, og til tross for dette fortsetter vi å handle i uenighetens ånd mot hverandre!

19 Kjærligheten er det grunnleggende prinsipp i Guds hensikt for mennesket, og han har påbudt oss å elske hverandre som han elsker oss. Alle disse uoverensstemmelser og stridigheter som vi hører på alle kanter, bidrar bare til å styrke materialismen.

20 Verden er for det meste nedsunket i materialisme, og Den hellige ånds velsignelser blir glemt. Der er så lite virkelig åndelig følelse, og verdens fremgang er for det meste bare på det materielle plan. Menneskene blir lik dyr som forgår, for vi vet at dyr ikke har noen åndelig følelse – de vender seg ikke mot Gud, de har ingen religion! Disse tingene tilhører mennesket alene, og uten dem er det naturens fange og ikke et grann bedre enn et dyr.

21 Hvordan kan mennesket være tilfreds med bare å føre en dyrisk tilværelse når Gud har gjort det til slik en høy skapning? Hele skapelsen er underlagt naturlovene, men mennesket har vært i stand til å overvinne disse lovene. Til tross for sin styrke og glans er solen bundet av naturlovene og kan ikke forandre sin bane med så mye som en hårsbredd. Det store og mektige havet er maktesløst til å forandre sitt tidevanns flo og fjære – intet annet enn mennesket kan stå imot naturlovene!

22 Men til mennesket har Gud gitt slike vidunderlige evner at det kan lede, beherske og beseire naturen.

23 Naturens lov for mennesket er å gå på jorden, men det lager fartøyer og flyr i luften! Det er skapt til å leve på tørt land, men det seiler på havet og ferdes til og med under det!

Det har lært å beherske den elektriske kraft, og når det 24
 ønsker det, kan det sperre den inne i en lampe! Den men-
 neskelige stemme er egnet til å tale over korte avstander, men
 menneskets makt er så stor at det har oppfunnet instrumenter
 og kan tale fra Østen til Vesten! Alle disse eksemplene viser
 hvordan mennesket kan herske over naturen, og hvordan
 det så å si vrister et sverd ut av naturens hånd og benytter
 det mot den selv. Når mennesket således er skapt til å være
 naturens herre, hvor tåpelig det er av det å bli dens slave!
 Hvilken uvitenhet og dumhet det er å tilbe naturen når Gud
 i sin godhet har gjort oss til dens herrer. Guds makt er synlig
 for alle, og likevel lukker menneskene øynene og ser den ikke.
 Sannhetens Sol skinner i all sin glans, men mennesket, med
 sine øyne fast lukket, kan ikke se dens herlighet! Det er min
 oppriktige bønn til Gud at dere alle ved hans barmhjertighet
 og kjærlige godhet må bli forenet og fylt av den største glede.

Jeg ber dere innstendig, hver og én, om å føye deres bøn- 25
 ner til mine for at krig og blodsutgytelse må opphøre, og at
 kjærlighet, vennskap, fred og enhet kan herske i verden.

Vi ser hvordan blod har plettet jordens overflate opp gjen- 26
 nom tidene, men nå er en mektigere lysstråle kommet, men-
 neskets intelligens er større, åndeligheten begynner å vokse
 og den tid vil sikkert komme da verdens religioner vil slutte
 fred. La oss forlate de konfliktartede diskusjoner angående
 ytre former, og la oss forenes i å fremskynde enhetens gud-
 dommelige sak inntil hele menneskeheten erkjenner at den
 er én familie knyttet sammen i kjærlighet.

DEL II

De elleve prinsipper fra Bahá'u'lláhs lære,
forklart av 'Abdu'l-Bahá i Paris.

Søken etter sannhet

Menneskehetens enhet

Religion bør være årsak til kjærlighet og hengivenhet
(Ikke omtalt i eget kapittel)

Overensstemmelse mellom religion og vitenskap

Avskaffelse av fordommer

Utjevning av eksistensmidler

Menneskenes likhet for loven

Universell fred

Religion og politikk må ikke gripe inn i hverandre

Kjønnes likeverd – utdanning for kvinner

Den hellige ånds kraft

40

DET TEOSOFISKE SELSKAP, PARIS

Siden jeg ankom Paris, er jeg blitt fortalt om Det teosofiske 1
selskap, og jeg vet at det består av ærverdige og ansette men-
nesker. Dere er intellektuelle og tenkende mennesker, men-
nesker med åndelige idealer, og det er en stor glede for meg
å være blant dere.

La oss takke Gud som har samlet oss i aften. Det gleder 2
meg meget, for jeg ser at dere er søkere etter sannheten. Dere
er ikke holdt i trelldom av fordømmenes lenker, og deres
største lengsel er å kjenne sannheten. Sannhet kan lignede med
solen! Solen er det lysende legeme som får alle skygger til å
vike. På samme måte får sannhet våre innbilningers skygger
til å vike. Slik solen gir liv til menneskehetens legeme, gir
sannhet liv til sjelene. Sannhet er en sol som stiger opp fra
forskjellige punkter langs horisonten.

Noen ganger stiger solen opp fra horisontens midtpunkt, 3
om sommeren stiger den opp lenger nord, om vinteren lenger
sør – men det er alltid den samme sol, uansett hvor forskjel-
lige de steder er hvor den stiger opp.

På samme måte er sannheten én, selv om den kan mani- 4
festere seg på svært forskjellige måter. Noen mennesker har
øyne og ser. Disse tilber solen, hvorfra den enn måtte gry
på horisonten, og når solen har forlatt vinterhimmelen for å

komme til syne på sommerhimmelen, vet de hvordan de skal finne den igjen. Det finnes andre som bare tilber det sted hvor solen sto opp, og når denne så stiger i all sin herlighet fra et annet sted, blir de fremdeles stående i andaktsfulle betraktninger foran det sted hvor den forrige gang kom til syne. Disse mennesker blir berøvet solens velsignelser. De som i sannhet elsker selve solen, vil gjenkjenne den hvorfra den enn måtte komme til syne og vil straks vende sine ansikter mot dens lysglans.

5 Vi må elske selve solen og ikke bare det sted hvor den kommer til syne. På samme måte tilber de mennesker hvis hjerter er opplyste, sannheten uansett i hvilket himmelstrøk den måtte vise seg. De er ikke bundet av person, men følger sannheten og er i stand til å gjenkjenne den uansett hvor den måtte komme fra. Det er denne samme sannhet som hjelper menneskeheten til å gjøre fremskritt, som gir liv til alle skapte vesener, for den er livets tre!

6 I sin lære gir Bahá'u'lláh oss forklaringen på sannhet, og jeg ønsker å tale ganske kort til dere om dette, for jeg ser at dere har evnen til å forstå.

7 Bahá'u'lláhs første prinsipp er:

Søken etter sannhet

8 Mennesket må fri seg fra alle fordommer og fra resultatet av sin egen innbilning, slik at det uhindret kan søke sannhet. Sannhet er én i alle religioner, og ved hjelp av den kan verdens enhet gjøres til virkelighet.

9 Alle verdens folk har til felles en grunnleggende tro. Da sannheten er én, kan den ikke deles opp, og de konfliktspørs-

mål som tilsynelatende eksisterer mellom nasjonene, er bare et resultat av at de er bundet til fordommer. Hvis menneskene bare ville søke etter sannhet, ville de bli forenet.

Bahá'u'lláhs andre prinsipp er: 10

Menneskehetens enbet

Den ene allkjærlige Gud skjenker hele menneskeheten 11
sin guddommelige nåde og gunst. Hver og én er den høyes-
tes tjener, og hans godhet, miskunn og kjærlighet blir alle
hans skapninger til del. Menneskehetens herlighet er enhvers
arvelodd.

Alle mennesker er blader og frukter på det samme tre, 12
de er alle grener på Adams tre, de har alle den samme opp-
rinnelse. Det samme regn har falt på dem alle, den samme
varme sol får dem til å vokse, de blir alle forfrisket av den
samme bris. De eneste forskjeller som eksisterer og som skiller
dem, er disse: Det finnes barn som trenger ledelse, uvitende
som trenger opplysning, syke som må pleies og helbredes.
Således sier jeg at hele menneskeheten er omsluttet av Guds
barmhjertighet og nåde. Som de hellige skrifter sier oss: Alle
mennesker er like for Guds åsyn. Han behandler alle likt.

Bahá'u'lláhs tredje prinsipp er: 13

Religion bør være årsak til kjærlighet og hengivenhet

Religion bør forene alle hjerter og få krig og stridigheter 14
til å forsvinne fra jordens overflate, fostre åndelighet og bringe
liv og lys til hvert et hjerte. Hvis religion blir årsak til uvilje,
hat og splid, ville det være bedre å være den foruten, og å

trekke seg tilbake fra en slik religion ville være en sann religiøs handling. For det er klart at hensikten med et legemiddel er å helbrede, men hvis legemiddelet bare skulle forverre lidelsen, er det bedre å være det foruten. Enhver religion som ikke er årsak til kjærlighet og enhet, er ingen religion. Alle de hellige profeter var som leger for sjelen, de gav forskrifter for menneskehetens helbredelse. Således kommer et hvilket som helst legemiddel som forårsaker sykdom, ikke fra den store og overopphøyde lege.

15 Bahá'u'lláhs fjerde prinsipp er:

Overensstemmelse mellom religion og vitenskap

16 Vi kan tenke på vitenskap som én vinge og på religion som den andre. En fugl trenger to vinger for å fly, én alene ville være ubrukelig. En religion som motsier vitenskapen, eller som står i opposisjonsforhold til den, er bare uvitenhet – for uvitenhet er det motsatte av kunnskap.

17 Religion som består kun av ritualer og seremonier basert på fordommer, er ikke sannheten. La oss oppriktig arbeide for at religion og vitenskap må bli forenet.

18 Ali, Muḥammads svigersønn, sa: «Det som er i overensstemmelse med vitenskap, er også i overensstemmelse med religion.» Det som menneskets intelligens ikke kan fatte, burde religionen ikke akseptere. Religion og vitenskap går hånd i hånd, og enhver religion som motstrider vitenskapen, er ikke sannheten.

Bahá'u'lláhs femte prinsipp er: 19

*Religiøse, rasemessige eller sekteriske fordommer
nedbryter menneskehetens grunnvoll*

All splid i verden, hat, krig og blodsutgytelse er forårsaket 20
av en eller annen av disse fordommene.

Man må se på hele verden som ett eneste land, på alle 21
nasjoner som én nasjon, på alle mennesker som at de tilhører
én rase. Religioner, raser og nasjoner er oppdelinger som bare
er skapt av mennesker, og de er bare nødvendige ifølge deres
tenkemåte. For Gud er det verken persere, arabere, fransk-
menn eller engelskmenn. Gud er Gud for alle, og for ham er
hele skapningen én. Vi må adlyde Gud og strebe etter å følge
ham ved å frigjøre oss fra alle fordommer og skape fred på
jorden.

Bahá'u'lláhs sjette prinsipp er: 22

Lik mulighet til eksistensmidlene

Hvert eneste menneske har rett til å leve. Det har rett til 23
hvile og til en viss grad av velferd. Likesom en rik mann er
i stand til å bo i sitt palass omgitt av luksus og den største
komfort, bør en fattig mann være i stand til å ha det nød-
vendige til livets opphold. Ingen burde dø av sult, alle bør ha
tilstrekkelig med klær. Ett menneske bør ikke leve i overflod
mens et annet er berøvet de nødvendigste eksistensmidler.

La oss av alle krefter prøve å skape gode levekår slik at 24
ikke en eneste sjel vil bli nødlidende.

25 Bahá'u'lláhs sjuende prinsipp er:

Menneskenes likhet – likhet for loven

26 *Loven* må være den herskende og ikke individet. På den måten vil verden bli et vidunderlig sted, og sant brorskap vil bli virkeliggjort. Når menneskene har nådd frem til solidaritet, vil de ha funnet sannhet.

27 Bahá'u'lláhs åttende prinsipp er:

Universell fred

28 En høyeste domstol skal velges av folkene og regjeringene i alle land, hvor medlemmer fra hver nasjon og regjering skal komme sammen i enighet. Alle konflikter skal forelegges denne rett, hvis oppgave det skal være å forhindre krig.

29 Bahá'u'lláhs niende prinsipp er:

Religion skal ikke beskjeftige seg med politiske spørsmål

30 Religion beskjeftiger seg med åndelige ting, politikk med verdslige ting. Religionens virkefelt er tankens verden, mens politikkens område er knyttet til de ytre omstendigheters verden.

31 Presteskapets oppgave er å opplyse menneskene, å undervise dem, å gi dem gode råd og god undervisning slik at de kan gjøre fremskritt på det åndelige område. De skal ikke befatte seg med politiske spørsmål.

Bahá'u'lláhs tiende prinsipp er: 32

Utdannelse og veiledning for kvinner

Kvinner har de samme rettigheter som menn på jorden. I 33
religionen og i samfunnet utgjør de et meget viktig element.
Så lenge kvinnene er avskåret fra å realisere sine høyeste
muligheter, så lenge vil mennene være ute av stand til å oppnå
den storhet som kunne vært deres.

Bahá'u'lláhs ellevte prinsipp er: 34

Den hellige ånds kraft, som alene kan føre til åndelig utvikling

Det er bare gjennom Den hellige ånds medvirkning at 35
åndelig utvikling kan skje. Uansett hvor store fremskritt den
fysiske verden måtte gjøre, uansett hvor strålende den måtte
smykke seg, kan den aldri bli annet enn et livløst legeme hvis
ikke sjelen er til stede, for det er sjelen som gir legemet liv.
Legemet i seg selv har ingen virkelig betydning. Berøvet Den
hellige ånds velsignelser ville det fysiske legeme være uten liv.

Her er i korthet noen av Bahá'u'lláhs prinsipper forklart. 36

Kort sagt anstår det seg for oss alle å være sannhetselskere. 37
La oss søke den til enhver tid og i ethvert land idet vi passer
på at vi aldri knytter oss til personligheter. La oss se lyset
hvor det enn skinner, og måtte vi bli i stand til å gjenkjenne
sannhetens lys hvorfra det enn måtte stige opp. La oss inn-
ånnde duften fra rosen som er omgitt av torner, la oss drikke
det strømmende vann fra enhver ren kilde.

Siden jeg ankom Paris har det gledet meg meget å møte 38
slike parisere som dere, for, lovet være Gud, dere er intelligente
og fordomsfri, og dere lengter etter å lære sannheten å kjenne.

I deres hjerter har dere kjærligheten til menneskeheten, og så langt som dere er i stand til det, anstrenger dere dere for veldedighetsarbeid og for å skape enhet. Dette er spesielt det som Bahá'u'lláh ønsket.

39 Det er derfor jeg er så lykkelig over å være blant dere, og jeg ber for dere om at dere må bli mottagere av Guds velsignelser og at dere må bli redskaper til å spre åndelig liv over hele dette landet.

40 Dere har allerede en vidunderlig, materiell sivilisasjon, og på samme måte vil åndelig sivilisasjon bli dere til del.

Hr. Bleck takket 'Abdu'l-Bahá, og han svarte:

41 «Jeg er meget takknemlig for de vennlige tanker som du nettopp gav uttrykk for. Jeg håper at disse to bevegelser om ikke så lenge vil ha spredt seg over hele jorden. Da vil menneskehetens enhet ha reist sitt telt i verdens sentrum.»

DET FØRSTE PRINSIPP – SØKEN ETTER SANNHET

4 Avenue de Camoëns, Paris,

10. november

Det første prinsipp i Bahá'u'lláhs lære er: 1

Søken etter sannhet

For at et menneske skal lykkes i sin søken etter sannhet, 2
må det for det første lukke sine øyne for all overtro nedarvet
fra fortiden.

Jødene har sin tradisjonelle overtro, buddhistene og 3
Zarathustras tilhengere er ikke fri for den, heller ikke de
kristne! Alle religioner er gradvis blitt bundet av tradisjon
og dogmer.

Hver enkelt av dem anser seg som sannhetens eneste 4
beskytter, og betrakter enhver annen religion som full av
feil. De har selv rett mens alle de andre tar feil! Jødene tror
at de er de eneste som besitter sannheten, og fordømmer alle
andre religioner. De kristne fastholder at deres religion er den
eneste sanne, og at alle de andre er feilaktige. På samme måte
er det med buddhistene og muslimene – alle begrenser de seg.
Hvis alle fordømmer hverandre, hvor skal vi da søke etter
sannhet? Når alle motsier hverandre, kan de ikke alle være
sanne. Hvis for eksempel en jøde er bundet av de ytre skikker

i Israels religion, tillater han seg ikke å forstå at sannhet *kan* eksistere i noen annen religion. *All* sannhet må inneholdes i hans egen religion.

- 5 Vi bør derfor frigjøre oss fra religionens ytre former og skikker. Vi må forstå at alle disse former og skikker, hvor vakre de enn er, bare er som et kledebon som omgir den guddommelige sannhets varme hjerte og levende lemmer. Vi må gi slipp på tradisjonenes fordommer hvis det skal lykkes oss å finne den sannhet som er den innerste kjerne i alle religioner. Hvis en tilhenger av Zarathustra tror at solen er Gud, hvordan kan han da oppnå forening med andre religioner? Når avgudsdyrkere tror på sine forskjellige avguder, hvordan kan de forstå Guds enhet?
- 6 Det er derfor klart at for å kunne gjøre fremskritt i vår søken etter sannhet, må vi gi avkall på overtro. Hvis alle søkende sjeler ville følge dette prinsippet, ville de få et klart bilde av sannheten.
- 7 Hvis fem mennesker kommer sammen for å søke etter sannhet, må de begynne med å løsrive seg fra alle sine egne spesielle betingelser og gi avkall på alle forutfattede meninger. For å finne sannhet, må vi oppgi våre fordommer, våre egne små, trivielle forestillinger. Et åpent, mottagelig sinn er helt nødvendig. Hvis vårt beger er fullt av vårt ego, har det ikke plass til livets vann. Det at vi innbillen oss at vi selv har rett og at alle andre tar feil, er den største av alle hindringer på veien mot enhet, og enhet er nødvendig hvis vi skal nå frem til sannheten, for sannheten er *én*.
- 8 Derfor er det nødvendig for oss å avstå fra våre egne spesielle fordommer og overtro hvis vi oppriktig ønsker å søke sannheten. Med mindre vi i vår bevissthet skjelner mellom

dogmer, overtro og fordommer på den ene side og sannhet på den annen, kan vi ikke lykkes. Når vi er oppriktige i vår søken etter noe, speider vi etter det overalt. Dette prinsippet må vi bruke i vår søken etter sannhet.

Vitenskapen må anerkjennes. Ingen sannhet kan motsi 9
en annen sannhet. Lyset er godt i hvilken lampe det enn skinner! En rose er vakker i hvilken hage den enn blomstrer! En stjerne har den samme utstråling enten den skinner fra Østen eller fra Vesten. Når ingen fordommer, så vil dere elske Sannhetens Sol fra hvilket punkt på horisonten den enn måtte stige opp. Dere vil erkjenne at hvis sannhetens guddommelige lys skinte i Jesus Kristus, skinte det også i Moses og Buddha. Den oppriktig søkende vil komme frem til denne sannheten. Det er dette som menes med «søken etter sannhet».

Det betyr også at vi må være villige til å se bort fra alt 10
det vi tidligere har lært, alt det som ville hindre våre skritt på veien mot sannheten. Om nødvendig må vi ikke engang vike tilbake for å begynne vår utdanning helt på nytt. Vi må ikke tillate vår kjærlighet til noen enkelt religion eller noen enkelt personlighet å forblinde oss i den grad at vi blir bundet i overtroens lenker! Når vi har løsrevet oss fra alle disse bånd og søker med frigjorte sinn, da skal vi bli i stand til å nå frem til vårt mål.

«Søk sannheten, sannheten skal frigjøre dere.» Da skal vi 11
se sannheten i alle religioner, for sannheten er i dem alle, og sannheten er én!

DET ANNET PRINSIPP – MENNESKEHETENS ENHET

11. november

I går talte jeg om det første prinsipp i Bahá'u'lláhs lære, «søken 1
etter sannhet» – om hvordan det er nødvendig for menneskene
å se bort fra all form for overtro og alle nedarvede forestil-
linger som ville gjøre dem blinde for at sannheten finnes i alle
religioner. Mennesket må ikke mens det elsker og klynger seg
til én form for religion, tillate seg å avsky alle andre. Det er
helt nødvendig at det søker etter sannhet i alle religioner, og
hvis dets søken er oppriktig, vil den med sikkerhet føre frem.

Den første oppdagelse som vi gjør i vår «søken etter sann- 2
het», fører oss til det annet prinsipp som er «menneskehetens
enhet». Alle mennesker er den ene Guds tjenere. Én Gud
hersker over alle verdens nasjoner og gleder seg over alle sine
barn. Alle mennesker tilhører én familie, og menneskehetens
krone hviler på hvert enkelt menneskes hode.

Sett med Skaperens øyne er alle hans barn like. Hans 3
godhet strømmer ut over alle. Han foretrekker ikke den ene
eller den annen nasjon fremfor de andre. Alle er hans skap-
ninger. Når dette er slik, hvorfor skal vi sette opp skillelinjer
og skille en rase fra en annen? Hvorfor skal vi bygge barrierer
av overtro og nedarvede skikker som skaper uenighet og hat
blant menneskene?

- 4 Den eneste forskjell mellom medlemmene av den menneskelige familie er en forskjell i grad. Noen er som barn som er uvitende og må opplæres inntil de når moden alder. Noen er som de syke og må behandles med ømhet og omsorg. Ingen er dårlige eller onde! Vi må ikke bli frastøtt av disse stakkars barn. Vi må behandle dem med stor vennlighet idet vi underviser de uvitende og med ømhet pleier de syke.
- 5 Tenk nøye etter: enhet er en forutsetning for tilværelsen. Kjærligheten er selve livets årsak. På den annen side fører atskillelse til død. I den fysiske skapelses verden, for eksempel, er enhet årsaken til alle tings liv. De elementer som utgjør tre, mineral eller sten, holdes sammen på grunn av loven om tiltrekning. Hvis denne loven skulle opphøre å virke et eneste øyeblikk, ville disse elementer ikke henge sammen, de ville falle fra hverandre, og gjenstanden ville opphøre å eksistere i den form den var kjent. Loven om tiltrekning har brakt sammen visse elementer i denne vakre blomstens form, men når tiltrekningskraften fjernes fra dette senteret, vil blomsten gå i oppløsning, og den vil opphøre å eksistere som blomst.
- 6 Slik er det også med menneskehetens store legeme. Den fantastiske lov om tiltrekning, harmoni og enhet holder dette vidunderlige skaperverk sammen.
- 7 Som med helheten, så også med delene. Enten det dreier seg om en blomst eller et menneskelig legeme, så inntreer døden når det tiltrekkende prinsipp fjernes. Det er derfor klart at tiltrekning, harmoni, enighet og kjærlighet er årsak til liv, mens frastøtning, disharmoni, hat og atskillelse bringer død.
- 8 Vi har sett at alt det som bringer atskillelse inn i tilværelsens verden, forårsaker død. Likeledes hersker den samme lov

i den åndelige verden.

Derfor bør enhver tjener av den ene Gud adlyde kjærlig- 9
hetens lov og unngå alt hat og all uenighet og strid. Når vi
iakttar naturen, finner vi at de fredeligere dyrene forener seg
i flokker og hjorder, mens de ville rovdyrene, slike som løven,
tigeren og ulven, lever øde skoger langt borte fra sivilisasjonen.
To ulver eller to løver kan kanskje leve sammen i vennskap-
elighet, men tusen lam kan dele samme innhegning og et
stort antall rådyr kan danne en hjord. To ørner kan leve på
samme sted, mens tusen duer kan samle seg på ett område.

Mennesket burde i det minste kunne regnes blant de 10
fredelige dyrene, men når det gripes av villskap, er det gru-
sommere og mer ondskapsfullt enn den villeste representant
for dyreverdenen!

Bahá'u'lláh har kunngjort «menneskehetens enhet». Alle 11
folkeslag og nasjoner tilhører én familie, de er barn av én Far
og bør opptre overfor hverandre som brødre og søstre! Jeg
håper at dere i deres liv vil strebe etter å praktisere og utbre
denne lære.

Bahá'u'lláh sa at vi skulle elske selv våre fiender og være 12
som venner overfor dem. Hvis alle mennesker adlød dette
prinsippet, ville den største enhet og forståelse bli grunnfestet
i menneskehetens hjerter.

43

DET TREDJE PRINSIPP – KJÆRLIGHET OG HENGIVENHET

[«*At religion bør være årsak til kjærlighet og hengivenhet*», er fremhevet i mange av de taler som er gjengitt i denne boken, og det er også omtalt under forklaringen til flere av de andre prinsippene.]

44

DET FJERDE PRINSIPP – ANERKJENNELSE AV SAMMENHENGEN MELLOM RELIGION OG VITENSKAP

*4 Avenue de Camoëns, Paris,
12. november*

‘Abdu’l-Bahá. sa:

Jeg har talt til dere om noen av Bahá’u’lláhs prinsipper: 1
Søken etter sannhet og menneskehetens enhet. Jeg vil nå forklare
det fjerde prinsipp som er *anerkjennelse av sammenhengen*
mellom religion og vitenskap.

Det finnes ingen motsetning mellom sann religion og 2
vitenskap. Når en religion stiller seg i opposisjon til viten-
skapen, blir den ren overtro. Det som strider mot kunnskap,
er uvitenhet.

Hvordan kan et menneske tro at det som vitenskapen har 3
bevist er umulig, er en kjensgjerning? Hvis det tror på tross
av sin fornuft, er det snarere uvitende overtro enn tro. De
sanne prinsipper i alle religioner er i overensstemmelse med
vitenskapens lære.

Guds enhet er logisk, og denne forestilling strider ikke 4
mot de slutninger som vitenskapelige studier har ført fram til.

5 Alle religioner lærer at vi må gjøre det gode, at vi må være gavmilde, oppriktige, sannferdige, lovlydige og trofaste. Alt dette er i overensstemmelse med fornuften og er logisk sett den eneste vei som fører til fremskritt for menneskeheten.

6 Alle religiøse lover stemmer overens med fornuften og er tilpasset de folkegrupper de er utformet for og den tidsalder de skal adlydes i.

7 Religion har to hovedaspekter:

8 1) Det åndelige.

9 2) Det praktiske.

10 Den åndelige delen forandrer seg aldri. Alle Guds manifestasjoner og hans profeter har undervist oss i de samme sannheter og gitt den samme åndelige lov. De gir alle opplæring om den samme moralkodeks. Sannheten kan ikke deles. Solen har utsendt mange stråler for å opplyse den menneskelige forstand, og lyset er alltid det samme.

11 Den praktiske delen av religionen ivaretar de ytre former og straffemåter ved visse forbrytelser. Dette er den fysiske side av loven og er en ledesnor for menneskenes skikker og atferd.

12 På Mose tid var det ti forbrytelser som ble straffet med døden. Da Kristus kom, ble dette forandret. Den gamle grunnsetning «øye for øye og tann for tann» ble omgjort til «Elsk deres fiender, gjør vel imot dem som hater dere», idet den strenge, gamle loven ble forandret til kjærlighetens, barmhjertighetens og overbærenhetens lov!

13 I tidligere tider var straffen for tyveri at man mistet sin høyre hånd. I vår tid kunne en slik lov ikke bli anvendt på denne måten. I denne tidsalder vil en mann som forbanner sin far, få beholde livet, mens han tidligere ville blitt drept. Det er derfor klart at mens den åndelige lov aldri forandrer seg,

må reglene for det praktiske liv tillempes i overensstemmelse med tidenes skiftende behov. Religionens åndelige side er den største, den viktigste av de to, og denne er den samme til alle tider. Den forandrer seg aldri! Den er den samme i går, i dag og for alltid! «Som den var i begynnelsen, er nå og skal være til evig tid.»

Alle de moralske spørsmål som er omhandlet i den åndelige, uforanderlige lov i enhver religion, er da logisk riktige. Hvis religion skulle stride mot den logiske fornuft, ville den opphøre å være en religion og ikke være annet enn en tradisjon. Religion og vitenskap er de to vinger hvorved menneskets forstand kan heve seg oppover, hvorved den menneskelige sjel kan gjøre fremskritt. Det er ikke mulig å fly med bare én vinge! Hvis et menneske skulle prøve å fly med religionens vinge alene, ville det hurtig falle i overtroens hengemyr, mens det på den annen side, med bare vitenskapens vinge, heller ikke ville gjøre noe fremskritt, men ville falle i materialismens trøstesløse sump. Alle nåtidens religioner har sunket ned i overtroiske skikker som er ute av harmoni så vel med de sanne prinsipper i den lære de representerer, som med tidens vitenskapelige oppdagelser. Mange religiøse ledere er kommet så langt at de tror at religionens betydning hovedsakelig ligger i å holde fast ved en samling av visse dogmer og i å utføre ritualer og seremonier! De hvis sjeler de sier seg å lege, læres til å tro det samme, og disse klynger seg så til de ytre former idet de forveksler disse med den indre sannhet.

Nå varierer disse former og ritualer i de forskjellige kirker og blant de ulike sekter, og de motsier til og med hverandre, slik at uoverensstemmelser, hat og splittelse oppstår. Resultatet av alle disse uoverensstemmelsene er den oppfatning

hos mange kultiverte mennesker at religion og vitenskap er motsatte begreper, at religionen ikke har behov for evnen til å reflektere, og at den på ingen måte bør påvirkes av vitenskapen, men at de to nødvendigvis må stå i opposisjon til hverandre. Den ulykkelige følge av dette er at vitenskapen har fjernet seg mer og mer fra religionen, og at religionen er gått over til kun å være en blind og mer eller mindre apatisk etterfølgelse av visse religiøse ledes forskrifter som insisterer på at deres egne yndlingsdogmer skal anerkjennes selv om de strider mot vitenskapen. Dette er dårskap, for det er ganske innlysende at vitenskap er lyset, og når det er slik, stiller ingen religion som med *sannhet* bærer dette navn, seg i opposisjon til kunnskap.

16 Vi er fortrolige med uttrykkene «lys og mørke», «religion og vitenskap». Men den religion som ikke går hånd i hånd med vitenskapen, befinner seg i overtroens og uvitenhetens mørke.

17 Mye av uenigheten og splittelsen i verden har sin årsak i disse menneskeskapte motsetninger og motsigelser. Hvis religionen harmonerte med vitenskapen og de to virket side om side, ville mye av det hat og den bitterhet som nå bringer fortvilelse over menneskeheten, forsvinne.

18 Overvei hva det er som skiller mennesket fra de øvrige skapte vesener og gjør det til en enestående skapning. Er det ikke dets tenkeevne, dets intelligens? Skal det da ikke gjøre bruk av disse i sitt studium av religionen? Jeg sier til dere, vei omhyggelig i fornuftens og vitenskapens vektskål alt det som blir lagt frem for dere som religion. Hvis det består denne prøven, aksepter det, for det er sannheten! Hvis det på den annen side ikke holder mål i denne henseende, forkast det, for det er uvitenhet!

Se rundt dere og legg merke til hvordan verden i dag er 19
druknet i overtro og ytre former!

Noen tilber produktet av sine egne innbilninger. De dan- 20
ner seg en imaginær Gud og tilber denne, mens det som er
frembrakt av deres begrensede sinn, ikke kan være den uende-
lige, mektige skaper av alt det synlige og det usynlige. Andre
tilber solen eller trær, til og med stener! I tidligere tidsaldre
var der noen som tilba havet, skyene og endog leire!

I dag har menneskene hengitt seg til en så sterk tilknyt- 21
ning til ytre former at de krangler om dette punktet i ritualet
eller denne spesielle skikken, inntil man fra alle kanter hører
om trettende diskusjoner og uro. Det finnes individer med
liten forstand og hvis evne til å resonnerer ikke er utviklet,
men religionens styrke og kraft må ikke bli betvilt på grunn
av disse menneskenes manglende evne til å forstå.

Et lite barn kan ikke forstå de lover som behersker natu- 22
ren, men dette har sin årsak i barnets umodne intellekt. Når
det er blitt eldre og har fått opplæring, vil også det forstå
de evige sannheter. Et barn fatter ikke den kjensgjerning at
jorden beveger seg rundt solen, men når dets intelligens er
blitt vakt, vil den synes klar og enkel for barnet.

Det er umulig for religion å stride mot vitenskap selv 23
om noen intellekter er for svake eller for umodne til å forstå
sannheten.

Gud har latt religion og vitenskap være som en målestokk, 24
på en måte, for vår forstand. Ta dere i vare så dere ikke ringe-
akter en så vidunderlig evne. Vei alle ting i denne vektskål.

For dem som har forståelsens evne, er religionen lik en 25
åpen bok, men hvordan kan det være mulig for et menneske
som er berøvet fornuft og forstandsevner, å fatte de guddom-
melige kjensgjerninger?

- 26 Bring hele deres tro i harmoni med vitenskapen. Der kan ikke være noen motsetning, for sannheten er én. Når religionen, befridd for sin overtro, sine nedarvede skikker og uforstandige dogmer viser at den er i overensstemmelse med vitenskapen, vil det vokse frem en stor forenende, rensende kraft i verden som kommer til å feie bort alle kriger, all uenighet, alle uoverensstemmelser og stridigheter – og da skal hele menneskeheten bli forenet i Guds kjærlighets kraft.

45

DET FEMTE PRINSIPP — AVSKAFFELSE AV FORDOMMER

4 Avenue de Camoëns, Paris,

13. november

Alle fordommer, det være seg religiøse, rasemessige, politiske 1
eller nasjonale, må gis avkall på, for disse fordommene har
forårsaket verdens sykdom. Det er en alvorlig lidelse, og hvis
den ikke blir stanset, kan den føre til at hele den menneskelige
rase tilintetgjøres. Hver eneste ødeleggende krig, med sin
forferdelige blodsutgytelse og elendighet, er blitt forårsaket
av den ene eller annen av disse fordommene.

De beklagelsesverdige kriger som pågår i disse dager, 2
skyldes enten ett folks fanatiske hat overfor et annet, eller
rase- eller fargefordommer.

Det er ikke mulig for menneskeheten å leve i fred før alle 3
disse barrierer som fordommene har reist, er ryddet av veien.
Av denne grunn har Bahá'u'lláh sagt: «Disse fordommer er
ødeleggende for menneskeheten.»

Overvei først de religiøse fordommene: Tenk på nasjonene 4
av såkalte religiøse mennesker. Hvis de var sanne tilbedere
av Gud, ville de adlyde hans lov som forbyr dem å drepe
hverandre.

- 5 Hvis religionens prester virkelig elsket kjærlighetens Gud og tjente det guddommelige lys, ville de lære sine medmennsker å holde det viktigste bud: «å elske og vise barmhjertighet mot alle mennesker». Men vi finner at det motsatte er tilfelle, for det er ofte prestene som oppmuntrer nasjonene til å slåss. Religiøst hat er alltid det grusomste!
- 6 Alle religioner lærer at vi bør elske hverandre, at vi bør søke å finne våre egne mangler før vi tillater oss å fordømme andres feil og at vi ikke må anse oss selv for å være vår neste overlegen! Vi må ta oss i vare så vi ikke opphøyer oss selv, slik at vi ikke blir fornedret.
- 7 Hvem er vi til å dømme? Hvordan skal vi kunne vite hvem som i Guds øyne er det mest rettskafne menneske? Guds tanker er ikke som våre tanker! Hvor mange mennesker er det ikke som har syntes som en helgen for sine venner, og som er falt i den dypeste ydmykelse? Tenk på Judas Iskariot. Han begynte godt, men overvei hans endelikt! På den annen side var Paulus, apostelen, tidlig i livet en fiende av Kristus, mens han senere ble hans mest trofaste tjener. Hvordan kan da vi rose oss selv og forakte andre?
- 8 La oss derfor være ydmyke, fri for fordommer og foretrekke vår nestes beste fremfor vårt eget. La oss aldri si: «Jeg er en troende, men han er en vantro», «Jeg er i Guds nærhet, mens han er en utstøtt.» Vi kan aldri vite hvordan den siste dom vil lyde! La oss derfor hjelpe alle som trenger noen form for hjelp.
- 9 La oss undervise de uvitende og ta vare på det lille barn inntil det når modenhetsalderen. Når vi ser et menneske som er falt i elendighetens eller syndens avgrunner, må vi være vennlige mot det, ta det ved hånden, hjelpe det til å gjenvinne

sitt fotfeste, sin styrke. Vi må lede det med kjærlighet og ømhet og behandle det som en venn, ikke som en fiende.

Vi har ingen rett til å betrakte noen som helst av våre 10
medmennesker som onde.

Med hensyn til rasefordommer: de er en illusjon, ren 11
og skjær overtro! For Gud skapte oss alle av én rase. Der var ingen forskjeller i begynnelsen, for vi er alle etterkommere etter Adam. I begynnelsen var det heller ingen skillelinjer og grenser mellom de forskjellige land. Ingen del av jorden tilhørte ett folk mer enn et annet. I Guds øyne er det ingen forskjell mellom de ulike raser. Hvorfor skulle da mennesket oppfinne slike fordommer? Hvordan kan vi opprettholde krig som er forårsaket av en illusjon?

Gud har ikke skapt menneskene for at de skulle ødelegge 12
hverandre. Alle raser, stammer, sekter og klasser får like mye av sin himmelske Fars velsignelser.

Den eneste forskjell ligger i graden av trofasthet, av lydigh- 13
het mot Guds lover. Det er noen som er som tente fakler, det er andre som skinner lik stjerner på menneskehetens himmel. De som elsker menneskeheten, er de beste mennesker uansett hvilken nasjon, tro eller farge de måtte tilhøre. For det er til dem Gud skal si disse velsignede ord: «Dere har gjort vel, mine gode og trofaste tjenere.» På den dag skal han ikke spørre: «Er du engelsk, fransk, eller kan hende persisk? Kommer du fra Østen eller fra Vesten?»

Det eneste virkelige skille er dette: Det finnes himmelske 14
mennesker og jordiske mennesker – selvpoppofrende tjenere av menneskeheten i den høyestes kjærlighet, som bringer harmoni og enhet, som lærer menneskene fred og fordragselighet. På den annen side er det de egoistiske menneskene

som hater sine brødre, i hvis hjerter fordommer har inntatt kjærlighetens og godhetens plass og hvis innflytelse sår uoverensstemmelse og splid.

15 Til hvilken rase eller farge hører så disse to grupper av mennesker? Hører de til de hvite, til de gule, til de sorte, til øst eller til vest, til nord eller til sør? Hvis dette er Guds måte å skille mellom menneskene på, hvorfor skulle da vi oppfinne andre måter? Politiske fordommer er likeså skadelige. De er en av de viktigste årsaker til bitter strid blant menneskenes barn. Det finnes mennesker som har glede av å så splid, som uopphørlig streber etter å få sitt land til å føre krig mot andre nasjoner – og hvorfor? De tenker å skaffe sitt eget land fordeler på bekostning av alle andre. De sender armeer for å plyndre og ødelegge landområder for å vinne verdslig berømmelse og for å tilfredsstille sin erobringsslyst slik at det kan bli sagt: «Dette landet har overvunnet et annet og brakt det inn under sitt eget sterkere og mer overlegne styre.» En slik seier, kjøpt på bekostning av stor blodsutgytelse, er ikke varig! Seierherren vil en dag bli beseiret, og de overvunne seierrike! Tenk over fortidens historie. Vant ikke Frankrike over Tyskland mer enn én gang – og derpå, beseiret ikke Tyskland Frankrike?

16 Vi lærer også at Frankrike vant over England, og derpå seiret den engelske nasjon over Frankrike!

17 Disse strålende erobringer er så flyktige! Hvorfor skal man tillegge dem og deres ry så stor betydning at man er villig til å utgyte folkenes blod for å oppnå dem? Er noen som helst seier verd det uunngåelige følge av onder som menneskemyrderiet fører med seg, den sorg og fortvilelse og ødeleggelse som må overvelde så mange hjem i begge nasjoner? For det er ikke mulig at bare ett land skal lide.

Å – hvorfor vil mennesket, Guds ulydige barn, som skulle 18
være et eksempel på den åndelige lovs kraft, vende sitt ansikt
bort fra den guddommelige lære og sette alle sine anstrengel-
ser inn på ødeleggelse og krig?

Det er mitt håp at kjærlighetens guddommelige lys i dette 19
opplyste århundre vil spre sin stråleglans over hele verden, idet
det finner frem til det mottagelige hjertes forstand hos hvert
menneske, og at lyset fra Sannhetens Sol må lede politikerne
til å ryste av seg alt som er diktet av fordommer og overtro,
slik at de med frigjorte sinn vil følge Guds statskunst. For
guddommelig statskunst er mektig, menneskets statskunst
er svak! Gud har skapt hele verden og skjenker hver skapning
sin guddommelige velgjørenhet.

Er vi ikke Guds tjenere? Skal vi unnlate å følge vår Mesters 20
eksempel, og forsømme hans bud?

Jeg ber om at Guds rike må komme på jorden, og at alt 21
mørke må vike for den himmelske sols lysglans.

46

DET SJETTE PRINSIPP – EKSISTENSMIDLER

4 Avenue de Camoëns, Paris

Et av de viktigste prinsippene i Bahá'u'lláhs lære er: 1

Hvert menneskes rett til det daglige brød som det skal leve 2
av, eller rettferdig fordeling av eksistensmidlene.

Menneskenes levekår må tilrettelegges slik at fattigdom- 3
men kan opphøre, og at enhver, så langt det er mulig, i forhold
til sin stand og stilling vil få sin andel av komfort og velvære.

Vi ser blant oss mennesker som er overlesset med rikdom- 4
mer på den ene side, og på den annen side disse ulykkelige
som sulter og ikke eier noe. Noen eier flere staselige palasser,
og andre har intet å hvile sitt hode på. Vi finner noen med
tallrike retter av kostelig og utsøkt mat, mens andre knapt
kan finne tilstrekkelig av skorper til å opprettholde livet.
Mens noen er kledd i fløyel, pelsverk og den fineste lin, har
andre utilstrekkelige, tynne og dårlige klær til å beskytte seg
mot kulden.

Denne slags forhold er feil og må rades bot på. Botemid- 5
delet må imidlertid foretas med omtanke. Det kan ikke gjøres
ved å gjennomføre absolutt likhet mellom menneskene.

Likhet er en tom illusjon! Den er fullstendig ugjennom- 6
førlig! Selv om likhet kunne oppnås, ville den ikke kunne

vedvare – og om dens eksistens hadde vært mulig, ville hele den orden verden er bygd på, bli ødelagt. Loven om orden må alltid råde i menneskehetens verden. Himmelen forordnet det slik da mennesket ble skapt.

- 7 Noen har høy intelligens, andre er normalt utstyrt med den, og atter andre er blottet for intellekt. I disse tre grupper av mennesker er det orden, men ikke likhet. Hvordan kunne det være mulig at visdom og tåpelighet skulle være like? Lik en stor armé trenger menneskeheten en general, kapteiner, underoffiserer med sine forskjellige grader og soldater, hver og én med sine egne tildelte plikter. Grader er absolutt nødvendig for å sikre en ordnet organisasjon. En armé kunne ikke bestå av bare generaler, eller utelukkende av kapteiner, eller kun av soldater uten en med autoritet. Et sikkert resultat av et slikt system ville være at uorden og demoralisering ville ramme hele armeen.
- 8 Kong Lykurgos, filosofen, uttenkte en stor plan for å gjennomføre likhet mellom Spartas innbyggere, og med selvopoffrelse og visdom ble eksperimentet innledet. Derpå sammenkalte kongen folket i sitt rike og fikk dem til å sverge en mektig ed på at de skulle opprettholde det samme styresett om han skulle komme til å forlate riket, og også på at intet skulle få dem til å forandre det inntil han kom tilbake. Da han hadde sikret denne eden, forlot han sitt rike, Sparta, og vendte aldri tilbake. Lykurgos forlot alt, gav avkall på sitt høye embete og trodde at han dermed ville oppnå sitt lands beste for alle tider ved lik fordeling av eiendom og utjevning av levkårene i sitt rike. All kongens selvopoffrelse var forgjeves. Det store eksperimentet mislyktes. Etter en tids forløp var alt ødelagt, og hans omhyggelig uttenkte forfatning ble opphevet.

Ugjennomførbarheten av en slik plan ble tydelig, og 9
 umuligheten av å oppnå like eksistensvilkår kom tydelig til
 uttrykk i Spartas gamle rike. I våre dager ville et hvilket som
 helst forsøk i denne retning på samme måte være dømt til å
 mislykkes.

Da noen er uhyre rike og andre er beklagelsesverdig fat- 10
 tige, er det unektelig nødvendig med en organisering for å
 kontrollere og forbedre disse forhold. Det er viktig å begrense
 rikdom, likesom det også er viktig å begrense fattigdom.
 Ingen av disse ytterligheter er av det gode. Å befinne seg i en
 mellomstilling* er det mest ønskelige. Hvis det er riktig for
 en kapitalist å besitte en større formue, er det like rettferdig
 at hans arbeidsmann skulle ha tilstrekkelige eksistensmidler.

Det burde ikke forekomme at en finansmann lever i den 11
 største overflod, mens en fattig mann lever i hans nærhet i
 den ytterste nød. Når vi ser at fattigdom tillates å nå så langt
 at noen sulter, er det et sikkert tegn på at vi kan finne tyranni
 et sted. Menneskene må gjøre en anstrengelse i denne hense-
 ende og ikke lenger nøle med å endre forhold som bringer den
 tærende fattigdoms elendighet over et meget stort antall av
 menneskene. De rike må gi av sin overflod, de må mildne sine
 hjerter og strebe etter å oppnå medfølelsens forstand idet de
 skjenker omtanke overfor alle de bedrøvede som lider under
 mangel på selv de viktigste livsfornödenheter.

Det må gis spesielle lover som omhandler slike ytterlig- 12
 heter av rikdom og armod. Regjeringsmedlemmene bør ta
 i betraktning Guds lover når de utformer retningslinjer for
 hvordan folket skal styres. De alminnelige menneskeret-
 tigheter må voktes og bevares.

* «Gjør meg verken fattig eller rik.» – Salomons ordspråk 30,8.

- 13 Landenes styre bør være i overensstemmelse med de guddommelige lover som skjenker alle den samme rettferdighet. Dette er den eneste vei til avskaffelse av den beklagelige overflod av store rikdommer og den elendige, demoraliserende, nedverdiggende fattigdom. Ikke før dette har skjedd, vil Guds lov være adlydt.

DET SJUENDE PRINSIPP – LIKHET MELLOM MENNESKENE

«Guds lover er ikke påbud som springer ut fra vilje, eller makt 1
 eller forgodtbefinnende, men beslutninger som hviler på
 sannhet, fornuft og rettferdighet.»

Alle mennesker er like for loven, og denne må råde uinn- 2
 skrenket.

Hensikten med straff er ikke hevn, men å forhindre for- 3
 brytelser.

Konger må regjere med visdom og rettferdighet. Prins, 4
 adelsmann og bonde har samme rett til rettferdig behandling,
 ingen enkeltperson må nyte fortrinnsrett. En dommer må
 dømme uten å «gjøre forskjell på folk» og forvalte loven med
 streng upartiskhet i enhver sak som blir lagt frem for ham.

Hvis noen begår en forbrytelse mot deg, har du ikke rett 5
 til å tilgi ham. Loven må straffe ham for å forhindre at andre
 gjentar den samme forbrytelsen ettersom ett individs lidelse
 er uvesentlig sammenlignet med hele folkets velferd.

Når fullkommen rettferdighet hersker i alle land i den 6
 østlige og vestlige verden, så vil jorden bli et skjønnhetens
 sted. Hver Guds tjeners verdighet og likeverd vil bli anerkjent.
 Idealet om menneskeslektens solidaritet, menneskenes sanne
 brorskap, vil bli til virkelighet, og det strålende lys fra Sann-
 hetens Sol vil opplyse alle menneskers sjeler.

48

DET ÅTTENDE PRINSIPP – UNIVERSELL FRED

4 Avenue de Camoëns, Paris

En høyeste domstol skal opprettes av folkene og regjeringene 1
i hver nasjon, sammensatt av medlemmer fra hvert land og
hver regjering. Medlemmene av dette høye råd skal samles i
enhet. Alle konflikter av internasjonal karakter skal forelegges
for denne domstolen som har til oppgave å ordne ved voldgift
alt som ellers kunne blitt årsak til krig. Denne retts oppgave
vil være å forhindre krig.

Et av de store skritt i retning av universell fred ville være 2
opprettelsen av et verdensspråk. Bahá'u'lláh befaler at men-
neskehetens tjenere bør komme sammen og enten velge ett
av de eksisterende språk eller utarbeide et nytt. Dette ble
åpenbart i Kitáb-i-Aqdas for førti år siden. Det blir der frem-
hevet at de mange ulike tungemål utgjør et meget vanskelig
spørsmål. Der finnes mer enn åtte hundre språk i verden, og
intet menneske ville være i stand til å tilegne seg dem alle.

Menneskehetens raser er ikke lenger isolert slik som i 3
tidligere tider. For å kunne opprettholde et nært samkvem
med alle land, er det nødvendig å kunne tale deres tungemål.

Et universelt språk ville gjøre samkvem mulig mellom 4
alle nasjoner. På denne måten ville det bare bli nødvendig å

kunne to språk, morsmålet og det universelle språket. Dette siste ville sette et menneske i stand til å samtale med et hvilket som helst menneske hvor som helst i verden!

5 Det ville ikke være behov for et tredje språk. Å kunne tale med representanter for hvilken som helst rase og nasjon uten å behøve tolk, hvor nyttig og fredelig dette ville være for alle parter!

6 Esperanto er blitt utformet med dette formål for øye. Det er en fin oppfinnelse og et glimrende stykke arbeid, men det trenger å forbedres. Esperanto som det er i dag, faller meget vanskelig for noen mennesker.

7 En internasjonal kongress burde sammenkalles, bestående av delegater fra alle verdens nasjoner, både fra Østen og Vesten. Denne kongressen bør utforme et språk som alle ville kunne tilegne seg, derved ville hvert land høste store fordeler.

8 Inntil et slikt språk er tatt i bruk, vil verden fortsette å føle det store behovet for en slik måte å kommunisere på. Ulikheten i tungemål er en av de alvorligste årsaker til den uvilje og mistillit som er til stede mellom nasjonene som mer enn av noen annen grunn holdes atskilt på grunn av folkenes manglende evne til å forstå hverandres språk.

9 Hvis alle kunne snakke ett språk, hvor mye lettere ville det ikke da være å tjene menneskeheten!

10 Verdssett derfor «esperanto», for det er begynnelsen til utførelsen av en av de viktigste av Bahá'u'lláhs lover, og det må fortsette å bli forbedret og fullkommengjort.

49

DET NIENDE PRINSIPP — RELIGION OG POLITIKK MÅ IKKE GRIPE INN I HVERANDRE

*4 Avenue de Camoëns, Paris,
17. november*

I sin livsførsel er mennesket under innflytelse av to hoved- 1
motiver: «håpet om belønning» og «frykten for straff».

Dette håp og denne frykt må følgelig tas nøye hensyn 2
til av dem som sitter i autoritative stillinger og fyller viktige
embeter under landets regjering. Deres oppgave i livet er å
rådslå sammen for å utforme lover og påse at disse iverksettes
på en rettferdig måte.

Verdensordenens telt er reist og grunnfestet på de to pila- 3
rer «belønning og straff».

I despotiske regjeringer som utøves av mennesker uten 4
guddommelig tro, og hvor det ikke finnes noen frykt for
åndelig gjengjeldelse, er utøvelsen av lovene tyrannisk og
urettferdig.

Det finnes ingen større hindring for undertrykkelse enn 5
disse to følelser, håp og frykt. De har så vel politiske som
åndelige virkninger.

Hvis lovens administratorer ville overveie de åndelige 6
følger av sine beslutninger og følge religionens ledelse, «ville

de bli guddommelige utsendinger i handlingens verden, Guds representanter for dem som er på jorden, og de ville, for Guds kjærlighets skyld, forsvare hans tjeneres interesser på samme måte som de ville forsvare sine egne». Hvis en regent erkjenner sitt ansvar og frykter for å trosse den guddommelige lov, vil hans avgjørelser bli rettferdige. Fremfor alt dersom han tror at følgene av hans handlinger vil følge ham ut over hans jordiske liv og at «som han sår, skal han høste», vil han sikkert unngå urettferdighet og tyranni.

- 7 Om en embetsmann derimot skulle tenke at alt ansvar for hans handlinger må ende med hans jordiske liv, idet han ikke kjenner eller tror på guddommelig nåde og et åndelig gledens rike, kommer han til å mangle ansporing til rettferdige handlinger og inspirasjon til å utrydde undertrykkelse og urettferdighet.
- 8 Når en hersker vet at hans beslutninger vil bli veid i den guddommelige dommers vektskål og at han, hvis han ikke blir funnet for lett, vil tre inn i det himmelske rike og at den himmelske nådes lys vil skinne på ham, da vil han sikkert handle med rettsinn og rettferdighet. Se hvor viktig det er at ministre er opplyst av religion!
- 9 Med politiske spørsmål har presteskapet imidlertid intet å gjøre! Religiøse anliggender bør ikke sammenblandes med politikk i verdens nåværende tilstand (for de har ulike interesser).
- 10 Religionen beskjeftiger seg med emner som angår hjerte, ånd og moral.
- 11 Politikken beskjeftiger seg med livets materielle side. Religionens lærere bør ikke trenge inn på politikken område. De bør ta seg av folkets åndelige opplæring, de bør være gode

rådgivere for menneskene idet de søker å tjene Gud og menneskeheten. De bør bestrebe seg på å vekke den åndelige lengsel og strebe etter å utvide menneskehetens forståelse og kunnskap, å høyne moralen og øke kjærligheten til rettferdighet.

Dette er i overensstemmelse med Bahá'u'lláhs lære. I 12
evangeliet står det også skrevet: «Gi keiseren hva keiserens er, og Gud hva Guds er.»

I Persia er det noen blant de viktige regjeringsmedlem- 13
mene som er religiøse, som er eksemplariske, som tilber Gud, og som har frykt for å handle imot hans lover, som dømmer rettferdig og regjerer sitt folk med rettsindighet. Det er andre regjerende i dette landet som ikke har noen gudsfrykt til å lede seg, som ikke tenker på konsekvensene av sine handlinger, og som arbeider utelukkende for sine egne interesser, og disse har forårsaket store ulemper og vanskeligheter for Persia.

O Guds venner, vær levende eksempler på rettferdighet 14
slik at verden ved Guds barmhjertighet kan se at dere fremviser rettferdighetens og barmhjertighetens kjennemerker i deres handlinger.

Rettferdigheten er ikke begrenset, den er en universell 15
egenskap. Dens virke må utføres i alle klasser, fra den høyeste til den laveste. Rettferdigheten må være hellig, og alle menneskers rettigheter må tas i betraktning. Ønsk for andre bare det som dere ønsker for dere selv. Da skal vi fryde oss i Rettferdighetens Sol som skinner fra Guds horisont.

Hvert menneske er stilt på en hederspost som det ikke må 16
vike fra. En enkel arbeidsmann som begår en urett, er like meget å klandre som en beryktet tyrann. Slik har vi alle vårt valg mellom rettferdighet og urettferdighet.

- 17 Jeg håper at hver og én av dere vil bli rettfærdig og rette tankene mot menneskehetens enhet, at dere aldri vil skade deres neste eller tale ondt om noen, at dere vil respektere alle menneskers rettigheter og vise større omsorg for andres interesser enn for deres egne. På den måten vil dere bli fakler av guddommelig rettfærdighet som handler i overensstemmelse med Bahá'u'lláhs lære, han som gjennom sitt liv bar utallige prøvelser og forfølgelser for å vise menneskehetens verden den guddommelige verdens dyder, og som derved gjorde det mulig for dere å erkjenne åndens overherredømme og fryde dere ved Guds rettfærdighet.
- 18 Ved hans barmhertighet vil den guddommelige velgjørenhet regne ned over dere, og om dette ber jeg!

50

DET TIENDE PRINSIPP – LIKEVERD MELLOM KJØNNENE

4 Avenue de Camoëns, Paris,

14. november

Det tiende prinsipp i Bahá'u'lláhs lære gjelder likeverd mellom 1
kjønnene.

Gud har skapt alle skapninger i par. Menneske, dyr eller 2
plante, alle ting i disse tre riker er av to kjønn, og der er
absolutt likeverd mellom dem.

I planteverdenen er det hannplanter og hunplanter. De 3
har like rettigheter og besitter i lik grad sin arts skjønnhet,
ennskjønt det vel kunne sies at det tre som bærer frukt, er
overlegent i forhold til det ufruktbare.

I dyreriket ser vi at hannen og hunnen har samme rettig- 4
heter, og at hver av dem har del i sin arts fordele.

Vi finner altså at det i naturens to lavere riker ikke er 5
spørsmål om det ene kjønnns overlegenhet overfor det annet.
I menneskehetens verden finner vi stor ulikhet. Det kvin-
nelige kjønn behandles som om det skulle være underlegent
og er ikke gitt like rettigheter og fordeler. Denne tilstand
skyldes ikke naturen, men opplæringen. I det guddomme-
lige skaperverk er der ikke noe slikt skille. Intet kjønn er
overlegent i forhold til det annet i Guds øyne. Hvorfor skulle

da ett kjønn hevde at det annet er underlegent og frakjenne det dets rettmessige privilegier og rettigheter, som om Gud hadde gitt bemyndigelse til en slik handlemåte? Hvis kvinner fikk de samme muligheter for undervisning som menn, ville resultatet vise at begge har samme anlegg for boklig lærdom.

6 I noen henseender er kvinnen overlegen i forhold til mannen. Hun er mer ømhjertet, er mer mottagelig og hennes intuisjon er sterkere.

7 Det kan ikke benektes at kvinnen for tiden på visse områder står tilbake i utvikling i forhold til mannen, og at denne midlertidige underlegenhet skyldes mangel på adgang til utdanning. Overfor livets forutsetninger er kvinnen inn-gitt større kraft enn mannen, for han skylder henne jo selve sin eksistens.

8 Hvis en mor er utdannet, vil hennes barn bli godt undervist. Når moren har visdom, vil barna bli ledet inn på visdommens vei. Hvis moren er religiøs, vil hun vise barna hvordan de bør elske Gud. Hvis moren har en høy moral, vil hun lede sine små på rettskaffenhetens vei.

9 Det er derfor klart at den neste generasjon avhenger av vår tids mødre. Er ikke dette et viktig ansvar for kvinnen? Har hun ikke behov for enhver mulig fordel for å være skikket til en slik oppgave?

10 Gud er derfor visselig ikke tilfreds med at et så viktig instrument som kvinnen representerer, skulle lide under mangelen på den opplæring som er nødvendig for at hun skal kunne oppnå de egenskaper som er ønskelige og nødvendige for hennes store livsoppgave! Den guddommelige rettferdighet krever at begge kjønns rettigheter må bli respektert i samme grad, siden ingen av dem er overlegent i forhold til det

annet for himmelens åsyn. Verdighet for Guds åsyn avhenger ikke av kjønn, men av hjertets renhet og lys. De menneskelige dyder tilhører alle i like stor grad!

Kvinnen må således bestrebe seg på å oppnå større fullkommenhet, etter å bli mannens like i enhver henseende, og etter å gjøre fremskritt i alt det hvor hun har stått tilbake, slik at mannen vil bli tvunget til å anerkjenne hennes likeverdighet med hensyn til evner og oppnåelser. 11

I Europa har kvinnene gjort større fremskritt enn i Østen, men det er ennå mye som må gjøres! Når elever har nådd frem til slutten av sin skoletid, finner eksamen sted, og resultatet av denne bestemmer hver elevs kunnskaper og evner. Slik vil det også bli for kvinnen. Hennes handlinger vil vise hennes evner, og det vil ikke lenger være nødvendig å gi uttrykk for dem med ord. 12

Det er mitt håp at Østens kvinner så vel som deres søstre i Vesten må gjøre raske fremskritt, inntil menneskeheten oppnår fullkommenhet. 13

Guds nåde er for alle og gir kraft til all fremgang. Når mennene innrømmer kvinnenes likeverd, vil det ikke være nødvendig for dem å kjempe for sine rettigheter! Et av Bahá'u'lláhs prinsipper er da kjønnenes likeverd. 14

Kvinnene må gjøre den ytterste anstrengelse for å oppnå åndelig styrke og for å gjøre fremskritt i visdommens og hellighetens dyder, inntil deres opplysning og deres bestrebelse lykkes i å virkeliggjøre menneskehetens enhet. De må arbeide med brennende begeistring for å utbre Bahá'u'lláhs lære blant folkeslagene, slik at det strålende lys fra den guddommelige velgjørenhet må omslutte sjelene i alle verdens nasjoner! 15

51

DET ELLEVTE PRINSIPP – DEN HELLIGE ÅNDS KRAFT

4 Avenue de Camoëns, Paris,

18. november

I Bahá'u'lláhs lære står det skrevet: «Alene ved Den hellige 1
ånds kraft blir mennesket i stand til å gjøre fremskritt, for
menneskets kraft er begrenset, men den himmelske kraft er
uten grenser.» Ved å studere historien, bringes vi til den slut-
ning at alle virkelig store menn, menneskeslektens velgjørere,
de som har beveget menneskene til å elske det rette og hate
det som er urett, og som har brakt virkelige fremskritt, alle
disse har vært inspirert av Den hellige ånds kraft.

Guds profeter har ikke alle avlagt eksamen ved de høye 2
lærdomssetene. Nei, de var ofte mennesker av ringe herkomst,
tilsynelatende uvitende, ukjente mennesker uten noen betyd-
ning i verdens øyne. Noen ganger var de til og med ukjent
med lese- og skrivekunsten.

Det som hevet disse store skikkelser opp over menneskene, 3
og som satte dem i stand til å bli lærere av sannheten, var
Den hellige ånds kraft. Deres innflytelse på menneskeheten
ble, på grunn av denne mektige inspirasjon, stor og gjen-
nomgripende.

- 4 Innflytelsen fra de viseste filosofer har, uten denne guddommelige Ånd, vært relativt ubetydelig, hvor omfattende deres kunnskaper og hvor dyptgående deres lærdom enn har vært.
- 5 De usedvanlige intellekt hos for eksempel Platon, Aristoteles, Plinius og Sokrates har ikke hatt så sterk innflytelse på menneskene at de har ivret etter å ofre sine liv for deres lære, mens noen av disse enkle menneskene har grepet menneskeheten på en slik måte at tusener er blitt villige martyrer for å bære vitnesbyrd for deres ord, for disse ord var inspirert av Guds Hellige ånd! Judeas og Israels profeter, Elias, Jeremias, Jesaja og Ezekiel, var enkle mennesker, slik også Jesu Kristi apostler var.
- 6 Peter, den fremste av apostlene, pleide å dele utbyttet av sitt fiske i sju deler, og når han etter å ha tatt en del for hver dags bruk kom frem til den sjuende delen, visste han at det var sabbatsdag. Tenk over dette! Og tenk så på den stilling han skulle få i fremtiden, på hvilken opphøyelse han fikk fordi Den hellige ånd utrettet store gjerninger gjennom ham.
- 7 Vi forstår at Den hellige ånd er den bevegende faktor i menneskets liv. Hver den som mottar denne kraft, vil bli i stand til å påvirke alle dem som han kommer i berøring med.
- 8 Uten denne ånd er de største filosofer maktesløse, deres sjeler er uten liv, deres hjerter er døde! Med mindre Den hellige ånd puster liv i deres sjeler, kan de ikke utrette gode gjerninger. Intet filosofisk system har noensinne vært i stand til å forbedre et folks skikker og atferd. Lærde filosofer som ikke har vært opplyst av den guddommelige Ånd, har ofte vært mennesker av en underlegen moral. De har ikke gjennom sine handlinger bevist sannheten av sine vakre læresetninger.

Forskjellen mellom åndelige filosofer og andre kommer 9
til syne i deres liv. Den åndelige lærer viser sin tro på sin egen
lære ved selv å *være* det som han anbefaler overfor andre.

En enkel mann uten lærdom, men fylt av Den hellige ånd, 10
har større kraft enn den lærdeste doktor av edel byrd, som
ikke har denne inspirasjon. Den som er oppdradd av den
guddommelig Ånd, kan i sin tid lede andre til å motta den
samme Ånd.

Jeg ber for dere at dere må bli opplyst gjennom Den hellige 11
ånds liv, slik at dere kan bli redskaper til å opplære andre. Et
åndelig menneskes liv og moral er i seg selv en undervisning
for dem som kjenner det.

Tenk ikke på deres egen begrensning, tenk bare på det 12
som gagner herlighetens rike. Betenk den innflytelse som
Jesus Kristus hadde på sine apostler, og overvei så den virk-
ning disse hadde på verden. Disse enkle mennesker ble ved
Den hellige ånds kraft i stand til å spre det glade budskap!

Slik kan dere alle motta guddommelig hjelp! Ingen utrust- 13
ning er begrenset når den blir ledet av Guds ånd!

Jorden i seg selv er ikke inngitt liv. Den er gold og tørr 14
inntil solen og regnet gjør den fruktbar. Likevel behøver ikke
jorden sørge over sin begrensning.

Måtte dere motta livets gave! Måtte den guddommelige 15
barmhjertighets regn og varmen fra Sannhetens Sol gjøre
deres hager fruktbare, slik at mange vakre blomster med
utsøkt duft og kjærlighet kan blomstre i overflod. Vend deres
ansikter bort fra betraktningen av deres eget begrensede selv,
og rett blikket mot den evige stråleglans. Da vil deres sjeler i
fullt monn motta Åndens guddommelige kraft og den uende-
lige nådes velsignelser.

- 16 Hvis dere således holder dere rede, vil dere bli en lysende flamme, en ledestjerne og et fruktbart tre for menneskehetens verden og forvandle all dens mørke og kval til lys og glede ved skinnet fra Barmhjertighetens Sol og det glade budskaps uendelige velsignelser.
- 17 Det er dette som menes med Den hellige ånds kraft, som jeg ber må strømme rikelig ned over dere.

52

DENNE STORE OG STRÅLENDE SAK

4 Avenue de Camoëns, Paris,

28. november

I disse sammenkomstene hvor vi har møtt hverandre og talt 1
sammen, er dere alle blitt kjent med denne religionsord-
nings prinsipper og med *faktiske kjensgjerninger*. Dere er det
gitt å vite disse tingene, men det finnes mange som ennå er
uopplyste og nedsunket i overtro. De kjenner lite til denne
store og herlige Sak, og den kunnskap de har om den er for
det meste bare basert på løse rykter. Dessverre er ikke den
kunnskap som disse arme sjeler har, fundert på sannheten,
og grunnlaget for deres tro er ikke Bahá'u'lláhs lære! Det er
ganske sikkert en viss grad av sannhet i det som er blitt dem
fortalt, men for det meste har det som de er blitt informert
om, vært unøyaktig.

De sanne prinsipper i Guds velsignede Sak er de elleve 2
forskrifter som jeg har gitt dere, og jeg har omhyggelig for-
klart disse, en etter en.

Dere må strebe etter alltid å leve og handle i direkte lydigh- 3
het mot Bahá'u'lláhs lære og lover, slik at hvert menneske i alle
deres handlinger i deres liv kan se at dere i ord og gjerning er
følgesvenner av den velsignede fullkommenhet.

4 Bestreb dere slik at denne herlige lære kan omslutte hele kloden, og slik at åndelighet kan bli inngytt i menneskenes hjerter.

5 Den hellige ånds ånde skal gjøre dere seierrike, og selv om mange kommer til å reise seg mot dere, skal de ikke seire!

6 Da Herren Kristus ble kronet med torner, visste han at alle verdens diademer lå for hans føtter. Alle jordiske kroner, hvor glimrende, mektige og strålende de enn var, bøyde seg i tilbedelse for tornekronen! Det var ut fra den sikre og visse kunnskap om dette han talte da han sa: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden.»*

7 Nå sier jeg til dere, bær dette i deres hjerter og i deres sinn. Sannelig, deres lys skal opplyse hele verden, deres åndelighet skal påvirke tingenes vesen. Dere skal i sannhet bli klodens lysende fakler. Frykt ikke, bli heller ikke mismodige, for deres lys skal gjennomtrenge det dypeste mørke. Dette er Guds løfte som jeg gir dere. Reis dere! Og tjen Guds herredømme!

* Matteus 28,18.

53

DET SISTE MØTET

*15 Rue Greuze, Paris,
1. desember*

Da jeg ankom Paris for første gang for en tid siden, så jeg meg 1
omkring med stor interesse, og i mine tanker sammenlignet
jeg denne vakre byen med en stor hage.

Med kjærlig omsorg og stor omtanke undersøkte jeg jord- 2
bunnen og fant at den var meget god og full av muligheter
for standhaftig tro og fast overbevisning, for et frø fra Guds
kjærlighet er blitt lagt i denne jorden.

Skyer av himmelsk barmhjertighet lot sitt regn strømme 3
ned over den, og Sannhetens Sol skinte varmt på de unge frø,
og i dag kan man se tro få liv i deres midte. Frøet som ble
plantet i jorden er begynt å spire, og dag for dag vil dere se det
vokse. Gavene fra Bahá'u'lláhs rike skal i sannhet frembringe
en vidunderlig høst!

Se! Jeg bringer dere glade og frydefulle tidender! Paris 4
vil bli en rosenhage! Alle slags vakre blomster vil spire og
blomstre i denne hagen, og ryet om deres duft og skjønnhet
vil bli spredt i alle land. Når jeg tenker på Paris i fremtiden,
synes jeg å se byen badet i Den hellige ånds lys! Sannelig, den
dag gryr da Paris vil motta opplysning, og Guds godhet og

barmhjertighet vil bli synlige for hver levende skapning.

5 Tillat ikke deres sinn å beskjeftige seg med nuet, men se med troens øyne inn i fremtiden, for sannelig, Guds ånd arbeider midt iblant dere.

6 Siden min ankomst for noen få uker siden, kan jeg se åndens vekst. I begynnelsen kom bare noen få sjeler til meg for å motta lys, men i løpet av mitt korte opphold blant dere er antallet økt og fordoblet. Dette er et løfte for fremtiden!

7 Da Kristus ble korsfestet og forlot denne verden, hadde han bare elleve disipler og meget få tilhengere, men han tjente sannhetens sak, og se i dag på resultatet av hans livsverk! Han har opplyst verden og gitt liv til den døde menneskehet. Etter hans himmelfart vokste hans Sak litt etter litt, hans følgesvenners sjeler ble mer og mer fylt av lys og den utsøkte vellukt fra deres fromme liv spredte seg alle vegne.

8 Nå i dag er, lovet være Gud, en lignende tilstand begynt i Paris. Det er mange sjeler som har vendt seg mot Guds rike, og som føler seg tiltrukket mot enhet, kjærlighet og sannhet.

9 Prøv å arbeide slik at Abhás godhet og barmhjertighet kan omslutte hele Paris. Den hellige ånds kraft vil bistå dere, rikets himmelske lys vil skinne i deres hjerter og Guds velsignede engler fra himmelen vil bringe dere styrke og hjelp. Takk derfor Gud av hele deres hjerte for at dere har oppnådd dette høyeste gode. En stor del av verden ligger i dyp søvn, men dere er blitt vekket. Mange er blinde, men dere er seende!

10 Rikets kallen lyder i deres midte. Ære være Gud, dere er født på ny, dere er døpt med Guds kjærlighets ild, dere er nedsenket i livets hav og gjenfødt ved kjærlighetens ånd.

11 Vær takknemlige overfor Gud for at dere har mottatt en slik gunst, og tvil aldri på hans godhet og kjærlige omsorg,

men ha uendelig tro på rikets gaver. Omgås hverandre i broderlig kjærlighet. Vær rede til å ofre deres liv for hverandre, og ikke bare for dem som er deres kjære, men for hele menneskeheten. Se på hele menneskeheten som medlemmer av én familie idet alle er Guds barn, og hvis dere gjør dette, vil dere ikke se noen forskjeller mellom dem.

Menneskeslekten kan lignedes med et tre. Dette treet har 12 grener, blader, knopper og frukter. Tenk på alle mennesker som om de var blomster, blader eller knopper på dette treet, og forsøk å hjelpe enhver til å forstå og få andel i Guds velsignelser. Gud forsømmer ingen – han elsker alle.

Den eneste virkelige forskjell som eksisterer mellom men- 13 nesker, er at de står på forskjellige trinn i sin utvikling. Noen er ufullkomne – disse må hjelpes til å oppnå fullkommenhet. Noen sover – disse må vekkes. Noen er likegyldige – disse må hjelpes til å oppnå ansvarsbevissthet, men hver og én er Guds barn. Elsk dem alle av hele deres hjerte. Ingen er en fremmed for den annen, alle er venner. I kveld er jeg kommet for å ta avskjed med dere – men ha dette i deres tanker, at selv om vi legemlig sett kan være langt fra hverandre, vil vi alltid være sammen i ånden.

Jeg bærer hver og én av dere i mitt hjerte og vil ikke 14 glemme en eneste av dere, og jeg håper at ingen av dere vil glemme meg.

Jeg i Østen og dere i Vesten, la oss bestrebe oss med liv og 15 sjel så at enheten kan finne fotfeste i verden, at alle folkeslag må bli til ett folk og at hele jordens overflate må bli som ett land – for Sannhetens Sol skinner i samme monn på dem alle.

Alle Guds profeter kom av kjærlighet til dette ene, store 16 mål.

17 Se på hvordan Abraham bestrebet seg på å bringe tro og kjærlighet til menneskene, hvordan Moses forsøkte å forene folket gjennom gavnlige lover, hvordan Herren Kristus led inntil døden for å bringe kjærlighetens og sannhetens lys inn i en formørket verden, hvorledes Muḥammad søkte å skape enhet og fred mellom de forskjellige usiviliserte stammer som han oppholdt seg blant. Og som den siste av dem, har Bahá'u'lláh lidit gjennom førti år for den samme saken – det enkle, edle formål å spre kjærlighet mellom menneskenes barn – og for verdens fred og enighet gav Báb sitt liv.

18 Forsøk derfor å følge disse guddommelige skikkelsers eksempel, drikk av deres kilde, bli opplyst av deres lys og vær for verden som symboler på Guds nåde og kjærlighet. Vær for verden som regn og skyer av barmhjertighet, som sannhetens soler, vær en himmelsk armé, og dere skal i sannhet erobre hjertenes høyborg.

19 Vær takknemlige mot Gud for at Bahá'u'lláh har gitt oss et fast og trygt fundament. Han etterlot ikke noe rom for sorgfullhet i hjertene, og skriftene fra hans hellige penn inneholder fortrøstning for hele verden. Han bar i seg sannhetens ord, og alt det som står i motsetning til hans lære er falskt. Hovedformålet for alt hans arbeid var å fjerne splittelser.

20 Bahá'u'lláhs testament er et godhetens regn, en sannhetens sol, livets vann, Den hellige ånd. Åpne da deres hjerter for å motta den fulle kraft av hans skjønnhet, og jeg vil be for dere alle at dere må bli denne glede til del.

21 Nå sier jeg «farvel».

22 Dette sier jeg bare til deres ytre jeg, jeg sier det ikke til deres sjeler, for våre sjeler er alltid sammen.

Vær fortrøstningsfulle, og vær forvisset om at jeg dag og 23
natt skal vende meg mot den herligstes rike i bønnfallelse
for dere, at dere dag for dag må bli bedre og frommere, må
komme nærmere Gud og bli mer og mer opplyst av hans
kjærlighets lysglans.

Del III

54

FOREDRAG AV 'ABDU'L-BAHÁ
I VENNENES FORSAMLINGSBUS,
ST. MARTINS LANE, LONDON, W.C.

søndag 12. januar 1913

For omkring tusen år siden ble det dannet et forbund i Persia, ¹
som kalte seg Vennenes forbund, og som kom sammen for i
stillhet å søke samfunn med den allmechtige.

De inndelte guddommelig filosofi i to deler: Den ene er ²
den som man kan oppnå kunnskap om gjennom forelesninger
og studier ved skoler og høyskoler. Den andre slags filosofi
var den som ble dyrket av illuminater, eller de som følger det
indre lys. Undervisningen i denne filosofien foregikk i taushet.
Idet de mediterte og vendte sine ansikter mot lysets kilde, ble
rikets mysterier gjenspeilt i disse menneskers hjerter fra dette
sentrale lys. Alle de guddommelige problemer ble løst ved
denne opplysnings kraft.

Dette Vennenes forbund hadde sterk vekst i Persia, og ³
deres samfunn eksisterer ennå i dag. Mange bøker og skrifter
ble forfattet av deres ledere. Når de samles i sitt forsamlings-
hus, sitter de stille og kontemplerer. Lederen deres åpner med
å nevne et bestemt emne og sier til de forsamlede: «Dere må
meditere over dette problemet.» Idet de frigjør sine sinn fra

alt annet, sitter de så og reflekterer, og i løpet av kort tid blir svaret åpenbart for dem. Mange dunkle, teologiske spørsmål blir løst gjennom denne opplysning.

- 4 Noen av de viktige spørsmål som blir forklart gjennom virkningen av Virkelighetens Sols stråler på det menneskelige sinn, er problemet om den menneskelige ånds virkelighet, om åndens fødsel, om dens fødsel fra denne verden inn i Guds verden, spørsmålet om sjelens indre liv og om dens skjebne etter at den har forlatt legemet.
- 5 De mediterer også over tidens vitenskapelige spørsmål, og disse blir også løst.
- 6 Disse menneskene som kalles «følgesvenner av det indre lys», oppnår den høyeste grad av kraft og blir helt frigjort fra blinde dogmer og blind etterligning. Folk har tillit til disse menneskers uttalelser: ved seg selv – i seg selv – løser de alle mysterier.
- 7 Hvis de kommer frem til en løsning gjennom det indre lys, aksepterer de den, og derpå bekjentgjør de den, ellers ville de anse den som blind etterligning. De går så langt som til å meditere over Guds innerste vesen, over den guddommelige åpenbarings natur og over guddommens manifestasjon i denne verden. Alle teologiske og vitenskapelige spørsmål blir løst av dem gjennom åndens kraft.
- 8 Bahá'u'lláh sier at det er et tegn (fra Gud) i ethvert fenomen: intellektets tegn er kontemplasjon, og kontemplasjonens tegn er taushet fordi det er umulig for et menneske å gjøre to ting på en gang – det kan ikke både tale og meditere.
- 9 Det er en selvinnlysende kjensgjerning at man mens man mediterer samtaler med sin egen ånd. I denne mentale tilstand legger man visse spørsmål frem for sin ånd, og ånden svarer:

lyset bryter frem og virkeligheten blir åpenbart.

Man kan ikke bruke betegnelsen «menneske» om noe 10
vesen som mangler denne evnen til meditasjon. Uten den ville
mennesket være et dyr, ja, det ville stå enda lavere enn dyrene.

Gjennom evnen til meditasjon oppnår mennesket evig liv, 11
gjennom den mottar det Den hellige ånds ånde – Åndens gave
skjenkes under refleksjon og meditasjon.

Menneskets ånd blir selv opplyst og styrket under medita- 12
sjon. Gjennom den blir ting som mennesket tidligere ikke
kjente til, åpenbart for dets øyne. Gjennom den mottar det
guddommelig inspirasjon, gjennom den mottar det himmelsk
føde.

Meditasjon er nøkkelen som åpner mysterienes porter. 13
I denne tilstand hever mennesket seg mot det abstrakte. I
denne tilstand trekker det seg tilbake fra alle ytre ting. I
denne subjektive tilstand nedsenkes det i det åndelige livs
hav og kan utrede mysteriene som angår tingenes egentlige
væren. For å gi en illustrasjon av dette, tenk på mennesket
som en som er inngitt to slags syn. Når evnen til innsikt tas
i bruk, opphører den ytre synsevnen å virke.

Denne evnen til meditasjon frir mennesket fra den dyriske 14
natur, lar det skjelne tingenes virkelighet og bringer det i
kontakt med Gud.

Denne evnen bringer vitenskap og kunst frem fra det 15
usynlige plan. Gjennom meditasjonsevnen blir oppfinnelser
muliggjort, enorme foretagender gjennomføres og gjennom
den kan regjeringer fungere godt. Gjennom denne evnen trer
mennesket inn i selve Guds rike.

Ikke desto mindre er noen tanker unyttige for mennesket. 16
De er som bølger som beveger seg på havet til ingen nytte.

- Men hvis meditasjonsevnen bades i det indre lys og er kjenne-
tegnet av guddommelige egenskaper, vil resultatet bli positivt.
- 17 Evnen til meditasjon er beslektet med speilet. Hvis dere
stiller det foran jordiske gjenstander, vil det avspeile disse.
Hvis derfor et menneske grunner over jordiske ting, vil det
få opplysning om disse.
- 18 Men hvis dere vender deres ånds speil mot himmelen, vil
de himmelske stjernebilder og strålene fra Virkelighetens Sol
bli gjenspeilt i deres hjerter, og dere vil oppnå rikets dyder.
- 19 La oss derfor holde denne evnen i riktig retning – idet vi
vender den mot den himmelske Sol og ikke mot jordiske ting,
slik at vi kan oppdage rikes hemmeligheter og forstå Bibelens
lignelser og åndens mysterier.
- 20 Måtte vi i sannhet bli som speil som gjenspeiler de him-
melske virkeligheter, og måtte vi bli så rene at vi kan gjen-
speile himmelens stjerner.

55

BØNN

*97 Cadogan Gardens, London,
26. desember 1912*

«*Bør bønn finne uttrykk i handling?*»

‘*Abdu’l-Bahá*: «Ja. I Bahá’í-saken regnes kunst, vitenskap 1
og allslags håndverk som tilbedelse. Det menneske som frem-
stiller et ark skrivepapir så godt som han på noen måte formår,
samvittighetsfullt og idet han konsentrerer alle sine evner
om å gi det den mest mulig fullkomne utførelse, priser Gud.
Kort sagt: Enhver anstrengelse og enhver bestrebelse som et
menneske gjør av hele sitt hjerte, er tilbedelse, forutsatt at
handlingen utgår fra de høyeste motiver og fra ønsket om å
tjene menneskeheten. Å tjene menneskeheten og å tilgodese
menneskenes behov, det er tilbedelse. Tjeneste er bønn. En
lege som behandler sine syke med mildhet og ømhet, uten
fordommer og ut fra overbevisningen om den menneskelige
rases enhet, han priser Gud.»

«*Hva er hensikten med våre liv?*»

‘*Abdu’l-Bahá*: «Å tilegne oss dyder. Vi kommer fra 2
jord. Hvorfor ble vi overført fra mineralriket til plante-
riket – fra planteriket til dyreriket? For å kunne tilegne oss

fullkommenhet i hvert av disse riker, slik at vi kan inneha mineralets beste egenskaper, slik at vi kan tilegne oss evnen til vekst som hos planten, for å bli prydet med dyrets instinkter og besitte synssansen, hørselssansen, luktesansen, følesansen og smakssansen, inntil vi fra dyreriket trer inn i mennesketens verden og blir gitt fornuft, evnen til å gjøre oppfinnelser og åndens krefter.»

56

DET ONDE

«*Hva er det onde?*»

‘Abdu’l-Bahá: «Det onde er ufullkommenhet. Synd er menneskets tilstand i den lavere naturens verden, for i naturen eksisterer svakheter som urettferdighet, tyranni, hat, fiendskap, strid. Alt dette er egenskaper som kjennetegner naturens lavere plan. Dette er verdens synder, fruktene av det tre som Adam spiste av. Gjennom opplæring må vi frigjøre oss fra disse ufullkommenheter. Guds profeter er blitt utsendt og de hellige bøker er blitt skrevet for at mennesket kan bli fritt. Likesom mennesket fødes inn i denne ufullkommenhetens verden fra sin jordiske mors liv, fødes det inn i åndens verden gjennom guddommelig oppdragelse. Når et menneske fødes inn i fenomenenes verden, finner det universet. Når det fødes fra denne verden til åndens verden, finner det riket.»

57

SJELENS UTVIKLING

«Gjør sjelen størst fremskritt gjennom sorg eller gjennom glede i denne verden?»

‘Abdu’l-Bahá: «Menneskets sinn og ånd gjør fremskritt 1 når det prøves gjennom lidelse. Jo mer jorden blir pløyd, desto bedre vil frøet vokse og desto rikere vil høsten bli. På samme måte som ploegen pløyer dypt i jorden og rensar den for ugress og tistler, befrir lidelse og prøvelser mennesket fra dette jordiske livs ubetydelige anliggender inntil det oppnår en tilstand av fullstendig løsrivelse. Dets tilstand i denne verden vil være guddommelig lykke. Mennesket er, kan man si, umodent: Heten fra lidelsens ild vil modne det. Se tilbake til fortiden, og du vil finne at de største mennesker har lidt mest.»

«Burde den som har oppnådd utvikling gjennom lidelse, nære frykt for lykken?»

‘Abdu’l-Bahá: «Gjennom lidelse vil mennesket nå frem til 2 en evigvarende lykke som intet kan berøve det. Kristi apostler led, og de oppnådde evig lykke.»

«Er det da umulig å oppnå lykke uten lidelser?»

‘Abdu’l-Bahá: «For å oppnå evig lykke må man lide. Den 3 som har nådd frem til selvooppofrelsens stadium, erfarer sann glede. Jordisk glede vil en gang komme til opphør.»

«Kan en sjel som har forlatt denne verden, samtale med noen som fremdeles er på jorden?»

- 4 *‘Abdu’l-Bahá:* «Samtale kan finne sted, men ikke som vår samtale. Det er ingen tvil om at kreftene i de høyere verdener samspiller med kreftene på dette plan. Menneskets hjerte er mottagelig for inspirasjon – dette er åndelig kommunikasjon. Likesom man i en drøm taler med en venn mens ens munn forblir taus, slik er det når ånden samtaler. Et menneske kan tale med sitt indre jeg og si: ‘Kan jeg gjøre dette? Ville det være tilrådelig for meg å påta meg denne oppgaven?’ Dette er en samtale med det høyere jeg.»

58

DE FIRE SLAGS KJÆRLIGHET

*97 Cadogan Gardens, London,
lørdag 4. januar 1913*

For en kraft kjærligheten er! Den er den vidunderligste, den 1
største av alle de eksisterende krefter.

Kjærligheten gir liv til de livløse. Kjærligheten tenner en 2
flamme i det hjerte som er kaldt. Kjærligheten bringer håp
til dem som er uten håp, og gleder de sørgmodiges hjerter.

I tilværelsens verden finnes det i sannhet ingen større kraft 3
enn kjærlighetens kraft. Når et menneskes hjerte gløder med
kjærlighetens flamme, er det beredt til å ofre alt – endog sitt
liv. I evangeliet står det at Gud er kjærlighet.

Det er fire slags kjærlighet. Den første er den kjærlig- 4
het som strømmer fra Gud til mennesket. Den omfatter de
uuttømmelige nådegaver, den guddommelige lysglans og
himmelsk opplysning. Gjennom denne kjærlighet mottar
tilværelsens verden liv. Gjennom denne kjærlighet blir men-
nesket skjenket sin fysiske eksistens inntil det, gjennom Den
hellige ånds ånde – denne samme kjærlighet – mottar evig
liv og blir bildet på den levende Gud. Denne kjærligheten er
oppriinnelsen til all kjærlighet i den skapte verden.

- 5 Den annen er den kjærlighet som strømmer fra mennesket til Gud. Denne er tro, tiltrekning mot det guddommelige, glød, fremgang, inntreden i Guds rike, mottagelse av Guds nådegaver, opplysning fra Guds rikes lys. Denne kjærlighet er opprinnelsen til all menneskevennlig virksomhet, denne kjærlighet er det som får menneskenes hjerter til å gjenspeile strålene fra Virkelighetens Sol.
- 6 Den tredje er Guds kjærlighet overfor Guds Selv eller identitet. Dette er hans skjønnhets forklarelse, gjenspeilingen av ham selv i hans skaperverks speil. Dette er kjærlighetens virkelighet, den urgamle kjærlighet, den evige kjærlighet. Gjennom én stråle fra denne kjærlighet er all annen kjærlighet blitt til.
- 7 Den fjerde er et menneskes kjærlighet for et annet. Den kjærlighet som består mellom de troendes hjerter, har sitt utspring i idealet om åndelig enhet. Denne kjærlighet oppnås gjennom kunnskapen om Gud, slik at mennesker ser den guddommelige kjærlighet gjenspeilt i sine hjerter. Hver ser i den annen Guds skjønnhet gjenspeilt i sjelen, og idet de erkjenner dette likhetspunkt, trekkes de mot hverandre i kjærlighet. Denne kjærlighet vil gjøre alle mennesker til bølger på ett hav. Denne kjærlighet vil gjøre dem alle til stjerner på én himmel og til frukter på ett tre. Denne kjærlighet vil bringe med seg virkeliggjørelsen av sann enighet og grunnlaget for virkelig enhet.
- 8 Men den kjærlighet som noen ganger oppstår mellom venner, er ikke (sann) kjærlighet, fordi den er underkastet forandring; det er bare fortryllelse. Når vinden blåser, gir de svake trær etter. Hvis vinden kommer fra øst, bøyer treet seg mot vest, og hvis vinden snur og kommer fra vest, bøyer

treet seg mot øst. Denne slags kjærlighet oppstår på grunn av livets tilfeldige forhold. Dette er ikke kjærlighet, men bare bekjentskap som er utsatt for forandring.

I dag kan dere se to sjeler som tilsynelatende er knyttet sammen i nært vennskap; i morgen kan alt dette være forandret. I går var de villige til å dø for hverandre, i dag skyr de hverandres selskap! Dette er ikke kjærlighet. Det er hjertene som føyer seg etter livets tilfeldigheter. Når det som har forårsaket denne «kjærlighet» blir borte, opphører også kjærligheten; dette er ikke i virkeligheten kjærlighet.

Kjærligheten er bare av de fire slag som jeg har forklart. 10

a) Guds kjærlighet overfor Guds identitet. Kristus har sagt at Gud er kjærlighet. b) Guds kjærlighet overfor sine barn – overfor sine tjenere. c) Menneskets kjærlighet til Gud og d) kjærligheten mellom menneske og menneske. Disse fire slags kjærlighet har sin opprinnelse hos Gud. Disse er stråler fra Virkelighetens Sol. Disse er Den hellige ånds ånde. Disse er virkelighetens tegn.

59

TAVLE ÅPENBART AV 'ABDU'L-BAHÁ

28. august 1913

O du, min elskede datter! 1

Ditt veltalende og velskrevne brev ble nøye gjennomlest i 2
en hage under et tres kjølige skygge mens det blåste en mild
bris. Alt som kunne skape fysisk glede, var utbredt for mitt
blikk, og ditt brev ble årsaken til åndelig glede. I sannhet
sier jeg, det var ikke et brev, men en rosenhage prydet med
hyasinter og blomster.

Det inneholdt paradisetts søte vellukt, og den guddom- 3
melige kjærlighets milde vinder blåste fra dets rosenrøde
ord.

Siden jeg ikke har så mye tid til rådighet, vil jeg her gi et 4
kortfattet, men grundig og fullgyldig svar. Det er som følger:

I denne Bahá'u'lláhs åpenbaring går kvinnene skulder 5
ved skulder med mennene. Ikke i noen bevegelse vil de bli
forbigått. Deres rettigheter er av samme grad som mennenes.
De vil få adgang til alle politikkens administrative stillinger.
De vil på alle måter nå en stilling som vil bli ansett som det
aller høyeste stade i menneskehetens verden og vil ta del i
alle anliggender. Vær dere trygge. Se ikke på de nåværende
forhold. I en ikke særlig fjern fremtid vil kvinnes verden bli

strålende og ærerik. *For hans hellighet Bahá'u'lláh har villet det således!* Under valgene er retten til å avgi stemme kvinnenes uomtvistelige rettighet, og kvinnenes adgang til alle menneskelige interessesfærer er et ugjendrivelig og uimotsigelig spørsmål. Ingen sjel kan forsinke eller forhindre dette.

6 Det er imidlertid visse områder hvor deltagelse fra kvinnenes side ville være uverdigg. For eksempel er kvinnene, når samfunnet tar sterke forsvarsmessige forholdsregler mot angrep fra fiender, fritatt for militærtjeneste. Det kan forekomme at krigerske og ville stammer på et visst tidspunkt kan gå til et grusomt angrep på et samfunn i den hensikt å foreta et massemyrderi av dets medlemmer. Under slike omstendigheter er forsvar nødvendig, men det er mennenes plikt å organisere og forestå slike defensive forholdsregler, og ikke kvinnenes – for deres hjerter er følsomme, og de kan ikke utholde synet av et blodbads redsler, selv om det er i forsvarsøyemed. Fra slike og lignende foretagender er kvinnene unntatt.

7 Når det gjelder sammensetningen av Rettferdighetens Hus, så henvender Bahá'u'lláh seg til mennene. Han sier: «O dere menn av Rettferdighetens Hus!»

8 Men når dets medlemmer skal velges, er den rett som tilkommer kvinnen med hensyn til valg og stemmerett uomtvistelig. Når kvinnene når til den høyeste grad av fremskritt, vil de oppnå usedvanlige privilegier i overensstemmelse med tidens krav, de stedlige behov og deres store yteevne. Vær tilitsfulle angående dette. Hans hellighet Bahá'u'lláh har i høy grad styrket kvinnenes sak, og deres rettigheter og privilegier er ett av 'Abdu'l-Bahás største prinsipper. Vær dere trygge! Om ikke lenge skal de dager komme da mennene, idet de

henvender seg til kvinnene, skal si: *«Velsignet er dere! Velsignet er dere! Dere er i sannhet verdige til enhver gave. Dere fortjener sannelig å pryde deres hoder med den evigvarende herlighets krone, for i vitenskap og kunst, i dyder og fullkommenheter skal dere bli mannens like, og hva angår hjertets ømhet og barmhjertighetens og medfølelsens overflod, er dere overlegne.»*

STIKKORDREGISTER

Henvisninger til 'Abdu'l-Bahás ord er angitt ved tale nummer fulgt av avsnitt nummer.

A

- 'Abdu'l-Bahá
hans fangenskap, 10.2,
10.5–10, 35.14
hans prinsipper, 59.8
- 'Abdu'l-Ḥamid, 10.6
- Abraham, 4.2, 13.4, 27.7, 53.17
- Adam, 40.12, 45.11, 56.1
- 'Alí, 40.18
- Annas, 33.4
- arabere, 13.9–12, 27.8
- Aristoteles, 3.3, 51.5
- Aron, 33.21
- avgudsdyrkelse, 13.8, 13.12, 41.5,
44.20
- Avicenna, 3.3
- B**
- Báb, 4.2, 25.1–2, 27.9, 29.34
- Badí', 25.10–12
- bahá'í-troen («Bahá'í-saken»;
«Guds herlighets Sak»;
«åpenbaringen»), 10.8, 24.2,
25.14, 33.10, 33.19, 52.1
- bahá'íer («lysets tilhengere»;
«Guds venner»), 1.6, 4.8,
24.2, 26.5–8, 30.10
- Bahá'u'lláh («Den velsignede
fullkommenhet»), 4.2,
8.7, 25.1–21, 29.34,
33.9–10, 39.5, 49.17, 53.17,
53.19–20, 59.5, 59.8
- hans lære, 1.7, 13.1–2, 13.20,
15.12, 19.8, 27.10, 28.12,
30.10, 33.25, 36.10, 40.6,
42.11–12, 49.12, 50.15,
51.1, 52.1, 52.3, 54.8
- hans prinsipper, 4.8, 24.4,
40.7–36, 41.1, 42.1–2,
44.1–2, 46.1, 50.1, 50.14,
52.1–2
- hans skrifter, 53.19
- sitater av, 5.4, 12.3, 12.7, 45.3,
59.8

- baktalelse, (bakvaskelse), 33.8–25
 Bibelen, 16.1, 18.6, 54.19
 brennende busk, 22.7
 Buddha, 41.9
 buddhister, 41.3–4
 bøker (ord, skrifter), hellige osv.,
 1.10, 5.5, 9.2, 18.6–7,
 22.10, 26.2, 26.6, 34.1,
 40.12, 56.1
 bønn, 24.9, 26.7, 29.6, 35.9, 37.7,
 39.25, 55.1
- D**
- David, 16.4
 Den hellige ånd, 4.7, 5.24, 6.12,
 8.7, 9.14, 9.18, 12.9, 13.10,
 13.16, 17.6–13, 18.6,
 19.4, 19.7, 19.12, 21.3,
 25.18, 27.1, 28.1, 28.7–9,
 29.17, 31.6, 31.9, 33.23,
 34.9, 35.15, 39.13, 39.20,
 51.1–16, 52.5, 53.4, 53.20,
 54.11, 58.4, 58.10
 Det gamle testamente
 sitater, 5.4, 46.10
 Det Universelle Rettferdighetens
 Hus, 59.8
 Dreyfus, Hyppolyte, 10.4
 dyder, 2.6, 14.10, 17.11, 18.5, 20.8,
 28.17, 36.5–6, 36.9, 39.6,
 39.13, 50.10, 55.2
 dyreriket, 2.1–2, 3.6, 3.8, 5.8–9,
 6.1, 9.17, 23.2–3, 23.6,
 28.6, 29.27, 31.2–3, 34.1,
 36.3, 36.9, 39.20–21, 42.9,
 50.4, 54.10
- døden, 3.3–5
 livet etter, 20.11–13, 29.6–8,
 49.6
 dåp, 27.1–5, 53.10
 Elias, 51.5
 engler, 18.5, 53.9
 enhet, 5.25, 9.15, 9.21, 15.12,
 24.11, 28.2, 32.8, 39.6,
 41.7
 åndelig, 58.7
- E**
- Esekiel, 51.5
 esperanto, 48.6, 48.10
 Europa, 34.5, 38.9, 50.12
 konger, 25.9
- F**
- familien, kjærlighet til, 9.3
 Farao, 13.5, 33.3, 33.21
 fariseere, 16.4, 33.4, 33.22
 fattigdom, 46.3–4, 46.10–13
 filosofer, 2.6, 51.4, 51.8
 filosofi, guddommelig, 54.2
 fordommer, 5.2, 12.8, 40.8–9,
 40.19–21, 41.7–8, 45.1–3
 politiske, 45.15
 rasemessige, 45.11–15
 religiøse, 13.2–20, 45.4–10
 forståelse, åndelig, 7.2, 37.7
 fred, 6.9, 16.4, 39.9, 40.27–28,
 48.2
 Den største, 34.6
 frelse, 27.1, 36.10
 fremtiden, 21.6
 frihet, 9.17–19, 10.9, 11.6, 35.7, 39.14

- frykt, 49.1–8
- fullkommenhet, 1.11, 14.9, 18.4,
19.3, 29.4, 31.8, 36.3,
50.10, 55.2
- fødsel, ny, åndelig, 8.7, 29.40
- G**
- glede, 8.1, 35.1–3, 35.6, 35.11–13,
36.11, 57.3
- godhet, vennlighet, 1.4, 1.7,
1.11–12, 1.14, 9.1, 15.7,
18.3, 24.8, 35.15
- grav, 6.2–3,
- grusomhet, 6.6, 34.1
- Gud, 1.1, 1.15, 1.17, 3.8, 4.8,
5.2–21, 5.24, 6.9, 6.12–13,
7.4, 7.7, 8.2, 8.7, 8.9, 9.1,
9.17, 9.21, 9.22–23, 9.26,
10.1, 10.3, 10.7, 10.9, 11.1,
11.10, 12.3–6, 12.10, 13.2,
13.4–6, 13.10–12, 13.19,
14.1, 14.3, 14.5, 14.7–8,
14.11, 15.1–2, 15.5, 15.12,
16.1–2, 16.8–10, 17.3–13,
18.2–6, 19.11–12, 20.1,
21.1, 21.5–6, 22.9–10,
23.3, 23.6, 24.9–10, 24.12,
26.4, 26.7, 26.9, 27.4–11,
28.1, 28.20, 28.22, 29.38,
30.3, 30.8, 30.10, 31.6,
32.2, 32.5, 32.7, 32.12,
32.14–15, 33.1, 33.6, 33.8,
33.18, 33.21, 33.24, 34.1,
34.6–9, 35.7, 35.13–16,
36.2–3, 36.8, 37.3,
39.7–13, 41.5, 42.2–3,
42.9, 44.20, 45.4–5, 45.7,
45.11, 45.18–20, 46.12–13,
49.11–12, 50.10, 51.5,
53.10–11, 53.12, 55.1
- hans egenskaper, 2.3, 3.1–4,
3.3, 3.8–9, 4.5, 4.7, 5.5–6,
5.9, 5.11, 5.13, 5.15, 5.23,
6.9–10, 6.13, 8.8–9, 9.21,
9.25–26, 10.7, 10.10,
11.4, 12.9, 13.2, 13.10,
14.1, 15.12, 16.9, 16.10,
17.1, 17.9, 17.14, 19.2,
19.12, 20.2, 20.12, 20.15,
21.5, 22.11, 23.3, 28.21,
31.6, 31.8, 34.7–9, 35.7,
35.9–10, 35.13, 35.15,
36.9, 37.7, 38.12, 39.7,
39.9–11, 39.24, 40.11–12,
44.4, 44.20, 45.11, 49.14,
49.17–18, 50.14, 51.14–15,
53.2–3, 53.4, 53.18
- hans titler, 3.3, 5.7, 5.9–11,
5.15, 5.17, 5.19, 5.21, 5.26,
6.12–13, 8.8, 9.26, 13.2,
14.8, 15.1–2, 16.9, 17.1,
17.3, 17.6–7, 17.9, 17.12,
18.7, 28.19, 28.22, 32.14,
34.7–8, 35.13, 36.10, 39.7,
39.13, 40.14, 42.11, 44.20,
45.11, 45.14, 45.19, 49.8,
54.1
- gudsmanifestasjon, («guddom-
melige vesener»; «gud-
dommelige åpenbarere
av sannheten»; «himmel-
sendte lærere»;

- (gudsmanifestasjon)
 «mestere»; «budbringere»;
 «det perfekte menneske»;
 «profeter»; «Guds profeter»; «åndelige filosofer»; «åndelige lærere»; «Sannhetens Sol»; «lærere»),
 2.6–7, 4.1–2, 5.15–17, 7.1, 7.4, 7.6–7, 8.7, 9.1, 12.8, 13.11, 13.17, 14.11, 15.2, 16.10, 17.7, 17.11, 18.6, 19.6, 23.2, 28.18, 29.31, 33.1, 34.6, 34.9, 37.5, 38.7, 39.5–6, 39.18, 40.14, 44.10, 51.2–12, 53.16, 56.1
- H**
 handlinger (gjerninger), 1.8–15, 2.5–7, 9.2, 14.2, 14.5, 18.4, 26.1–9, 49.6
 harmoni, 4.5, 10.3, 15.6, 34.9, 37.4
 hat, 9.1, 9.7, 9.9–11, 32.9–12
 heder, 21.6
 helbredelse, 3.1–3, 39.15–17
 helgener, 2.2, 18.1–4, 18.7
 hellighet, 18.4, 26.6
 hengivenhet, 32.4, 34.1
 himmel, 9.21, 11.13, 12.3, 12.6, 12.9, 16.6, 53.9
 håndverk, 55.1
 håp, 49.1–5
- I**
 idealer, materielle, 9.26
 åndelige, 4.3
 individualitet, 20.10, 28.2
 Isak, 27.7
- Israels profeter, 13.12, 16.2, 22.6, 39.2, 51.5
- J**
 Jakob, 13.4, 27.7
 Jeremias, 51.5
 Jesaja, 51.5
 Job, 14.5
 Johannes, evangelisten, 17.3
 Josef, 13.4, 27.7
 jøder, 13.3–7, 13.19, 16.1–6, 33.4, 41.3–4
 Judas Iskariot, 45.7
 Judeas profeter, 51.5
- K**
 Kaifas, 14.7, 33.4
 Kitáb-i-Aqdas, 48.2
 kjærlighet, 1.13, 6.7–8, 7.4, 9.1–15, 11.10, 30.4, 32.4, 39.19, 42.5, 45.13, 53.13, 58.1
 guddommelig, 9.20, 21.2
 kontemplasjon, 54.3, 54.8
 krig, 6.1–10, 9.1, 11.10, 32.9–12, 34.1–7, 37.2–5, 39.25, 40.28, 45.15–18, 48.1, 59.6
 Krishna, 9.1
 kristendom, 7.4–6, 13.8, 13.19–20, 41.3–4
 og muslimer, 13.8, 13.20
 Kristus, 4.2, 7.5, 8.4–5, 11.11, 12.3–6, 13.10–19, 14.5, 16.1–7, 17.13, 18.4, 19.7, 21.3, 27.1–4, 27.8, 29.16, 33.4, 33.14, 33.22–23, 38.1–8, 39.3, 41.9, 44.12, 45.7, 53.7, 53.17

hans apostler, disipler, 14.5,
18.4, 33.14, 38.7–9, 39.3,
51.5–6, 51.12, 52.6, 57.2
ord, 5.4, 5.16, 11.10, 12.3,
13.14, 15.2, 27.1, 28.21,
49.12, 52.6
kunnskap, 4.3, 11.13, 17.10, 23.4,
29.9–10, 35.13
kunst, 23.5, 26.6, 28.7, 54.15, 55.1
kvinner, 13.11, 40.32–33, 50.5–15,
59.5–8

L
land, kjærlighet til, 9.3, 9.7
ledelse, 28.4
lidelse, 14.2–5, 35.4, 57.1–2
likhet, likestilling, likeverd, 16.4,
40.12, 46.5–9,
for Gud, 42.3, 45.11, 50.5,
50.10
for loven, 40.25–26, 47.2–6
mellom kjønnene, 50.1–15,
59.5–8
liv, evig, evigvarende, udødelig,
14.7, 15.12, 17.11, 27.2–4,
27.6, 28.8, 35.13, 35.15,
36.10, 38.1, 38.5, 54.11,
58.4
i den kommende verden, 20.1,
nytt, 8.8
åndelig, 17.7, 19.6, 54.13
lukke, glede, 4.6, 14.8, 20.9, 23.7,
34.7–8, 34.10, 57.2–3
Lykurgos, 46.8
lære (guddommelig, hellig), 5.24,
27.6, 28.4, 33.6, 34.6, 45.18
løsrivelse, 24.10, 28.19

M
mangfold, 15.3–12
Maria, 12.4, 13.10, 16.6
materialisme, 2.2, 9.5, 9.13, 29.3,
32.7, 35.4, 35.12, 36.10,
39.5, 39.19–20
materialister, 29.24–38
meditasjon, 54.2, 54.8–17
meninger, forskjellige, 15.9
menneske,
og dyr, 2.1–2, 3.8, 5.8, 6.1,
9.17, 23.2–3, 23.6, 28.6,
31.2–3, 31.6, 31.9, 34.1,
36.3, 36.9, 39.20–21,
42.10, 54.10, 54.14
og Gud, 5.4–21, 5.24, 8.2,
8.8, 9.17, 11.1, 15.5,
17.3–13, 23.3, 23.6, 39.19
og naturen, 9.17–19, 11.5–9,
39.20–24, 56.1
dets ego, 57.4
dets evner/egenskaper,
fysiske, jordiske, 3.5, 5.7,
5.14, 29.2
åndelige, 3.7, 9.20, 29.41, 39.20
dets forestillingsevne, 5.6–10
dets hjerte, 5.4, 5.6, 5.21,
5.24, 6.7, 6.9, 6.12, 7.4,
12.8, 13.1, 16.8, 18.5,
19.12, 21.2–3, 22.11,
24.12, 26.9, 27.11, 28.2,
30.5, 31.6, 31.9, 32.3–4,
34.6–8, 35.7, 36.2–3, 37.5,
52.4, 57.4
dets legeme, 12.10, 19.2–3,
20.1–15, 28.6, 29.2, 29.5–6,
31.1–4, 31.6–7, 34.6

- (menneske)
- dets sinn (intellekt, intelligens, forståelse), 4.8, 5.5–8, 5.15, 5.18–20, 6.11, 9.18, 11.1–13, 12.2, 16.8, 17.3, 17.10, 18.4, 22.3–5, 23.3, 29.5, 29.10, 29.29, 30.4, 31.3–6, 33.15, 34.1, 35.2, 35.13, 36.10, 37.7, 39.26, 40.17, 44.14, 44.18–23, 54.3, 57.1
- dets sjel, 5.11–12, 7.1, 8.7, 9.26, 17.7, 19.3, 20.2, 20.4, 20.6–10, 20.12–14, 20.15, 21.1, 22.11, 27.4, 28.1–2, 28.6–7, 28.13–17, 29.4–8, 29.13–15, 29.23–29, 30.7, 31.1, 31.3, 31.5–9, 34.6, 34.8, 36.2, 36.10
- dets to naturer, 18.2–4, 19.2–4, 31.6–9
- dets vilje, 9.18, 11.9
- dets virkelighet, 2.1, 23.7, 39.20
- dets udødelighet, 29.29–31
- dets ånd, 9.20, 10.6, 10.11, 12.6, 16.5, 18.4, 20.3–6, 20.8, 20.11, 21.1, 22.10, 23.2, 23.7, 28.2, 29.1, 29.8–11, 29.15–17, 31.1, 29.31–39, 31.4–8, 35.10, 37.7, 54.4, 54.7, 54.9, 54.17–18, 55.2, 57.1, 57.4
- instinkt
- naturlig, 8.2
- åndelig, 29.8
- overlegent i forhold til andre riker i skaperverket, 2.2, 3.6, 5.8, 5.12–14, 6.1–2, 11.2–9, 29.20, 31.5–6, 44.18
- menneskeslekten («menneskehetens familie»; «det menneskelige rike»; «menneskeheten»; «mennesker»; «folk»; «folkeslag»; menneskehetens barn»; «menneskehetens verden»), 1.9, 4.6, 5.2, 7.7, 8.8, 9.4, 10.3, 11.12, 31.1, 31.6, 32.4, 32.12, 33.6, 34.9, 35.6
- enhet (brorskap, solidaritet osv.), 4.9, 5.2, 6.12, 9.23, 11.12, 13.1, 16.4, 32.3, 34.9–10, 39.26, 40.8–14, 40.41, 42.2–12, 45.11–15, 49.17, 50.15, 53.15, 55.1, 58.7
- fred, 32.4, 32.12
- mangfold, 15.5–11
- mineralriket, 5.7, 20.14, 27.2, 29.4
- Moses, 4.2, 13.4, 13.10–12, 13.16, 13.19, 16.4, 16.6, 22.7, 33.3, 33.21, 39.1, 41.9, 44.12, 53.17
- motgang, 35.8
- motstand, 36.4, 52.5
- Muhammad, 4.2, 13.9–12, 13.17, 22.8, 27.8, 29.33, 33.5, 39.4, 53.17
- muslimer, («islåms folk»), 13.8–12, 13.16, 41.4 og kristne, 13.8, 13.20

mysterier, 16.9, 35.2, 54.6, 54.13
 mødre, 50.8–9
 møter, 5.1–3, 24.2, 24.11, 32.5,
 materielle, 21.1

 åndelige, 21.1–4, 32.1, 36.2

N

Násiri'd-Dín, sjah, 25.10–17
 nasjoner, 4.6, 7.3, 7.7, 13.2, 15.5,
 35.9–10, 39.17

naturen, 9.19, 11.9, 15.2, 19.2,
 29.2, 39.20, 42.9, 50.5
 dens lover, 3.6, 9.17–19,
 11.5–6, 17.2, 23.4, 39.21

nestekjærlighet, 24.8, 32.4
 nye Jerusalem, 28.3–4, 28.19
 nåde, 28.19, 37.7, 39.13

O

Offer, 14.5, 57.3
 onde, det, 18.3, 56.1
 oppdragelse, opplæring: *se*
 utdanning
 opplysning, 8.3, 11.12
 oppriktighet, 6.12, 14.5
 overtro, 34.9, 41.2–3, 41.6, 41.8,
 44.2–3, 44.14–15, 44.19

P

Paris, 5.1, 5.22–23, 9.16, 10.5,
 18.1, 20.1, 21.1, 24.3, 28.5,
 53.1, 53.4, 53.8–9

Paulus, 45.7

Persia, 4.2, 24.2, 28.4, 34.9, 39.5,
 49.13, 54.1–3

Peter, 13.14, 14.7, 17.13, 51.6

planteriket, 15.4–5, 50.3

Platon, 51.5

Plinius, 51.5

politikk, 9.3, 9.10, 45.19
 og religion, 40.29–31,
 49.8–13

progressiv åpenbaring, 39.2–6
 prøvelser, 14.1–7, 35.4–6

Q

Qur'ånen, 18.6

 sitater, 5.4, 13.10, 22.8, 29.38
 rase, raser, 9.8–9, 16.6, 32.3
 religion, 29.6, 33.8, 39.20,
 39.26, 40.7, 40.13–18,
 41.3–11, 42.1

dogmer, 5.19, 41.3, 44.14–15,
 54.6

doktorer, ledere, mullaer,
 prester, lærere, 13.2,
 13.15, 25.1–3, 27.1, 39.17

enhet, 39.7, 39.15

feilaktig fremstilling, 13.2

kjernen i alle, 27.6

krig blant, 13.8

og moral, 7.3–4

og politikk, 40.29–31, 49.8–13
 og sivilisasjon, 7.3

og vitenskap, 40.15–18, 44.1–26

ritual, 39.13, 44.14

to hovedaspekter, 44.7–13

R

renhet, 1.16, 12.9, 18.1, 20.12

rettferdighet, 1.16, 2.6, 18.4, 37.6,
 37.9, 49.14–17

- rikdom, 46.4, 46.10–13
- rike, evig, åndelig, 8.3, 10.9,
10.11, 12.9, 18.4, 21.1,
26.6, 30.2, 32.4, 32.13,
35.7–8, 35.12, 36.2–3,
45.21, 49.7–8, 53.10–11,
54.2, 54.17–19, 56.1, 58.5
- Abhá-, 53.23
- Bahá'u'lláhs, 25.16, 53.3
- Guds, 6.12, 12.3, 13.17, 15.12,
19.12, 22.10, 28.21, 30.6,
32.7, 38.1, 33.8, 54.15
- på jorden, 11.13, 34.6
- herlighetens, 4.9, 28.23, 51.12
- himmelens, 12.9, 23.3, 31.8,
35.15, 36.10, 38.12
- på jorden, 7.5
- S**
- Sakarias, 13.10
- sannhet, 5.24, 7.2, 15.8, 28.1,
32.4, 33.10–13, 36.10,
39.3–5, 39.14, 40.2–9,
40.37, 41.1–11, 42.1,
44.26
- sanser, 5.7–8, 28.14, 31.3
- sekter, 16.6
- sivilisasjon, 11.11
- intellektuell, 4.7
- materiell, 4.7, 5.22, 19.4, 34.3–5
- sann, 4.4–8, 7.3–4
- åndelig, 8.9, 31.10
- skaperverk, skapelse, skapning
- hensikt med, 29.18
- ny, 8.8
- riker, 11.2, 50.2, 55.2
- høyerestående, høyere, 5.9, 6.1
- laverestående, lavere, 5.7–9, 11.3
- skikker, 6.3, 34.6
- skrifter, 16.5, 16.8
- skriftlærde, 16.4, 33.4
- slaveri, 6.3, 13.11, 34.8
- smerte, 35.1
- Sokrates, 51.5
- sorg, sørgmodighet, 14.2, 14.8,
30.4, 35.3, 35.8, 35.2–3,
35.13
- språk, universelt, 48.2–10
- stagnasjon, 29.11
- standhaftighet, 33.25
- sykdom
- materiell, legemlig, 3.1–3,
19.3, 35.9
- åndelig, sjelelig, 3.1–2
- synd, 8.7, 20.8, 32.6, 29.6,
32.13, 56.1
- T**
- tanke, 1.9, 2.1–7, 6.7–11, 17.10, 40.30
- Teosofiske selskap, 40.1, 40.41
- Ṭihrán, 24.2
- tilbedelse, 55.1
- tiltrekning, loven om, 29.12, 31.3,
42.5–7
- tjeneste, 1.8, 9.3, 9.11, 21.1, 24.6,
26.6, 55.1
- toleranse, 34.2, 37.7
- tradisjoner, tradisjonelle oppfatninger, 1.8, 15.7
- tyranni, 46.11

U

ufullkommenheter, 18.1–2, 39.16
 undertrykkelse, 1.16, 2.6, 24.2,
 26.7
 urettferdighet, 16.4, 49.16
 uselviskhet, 7.4, 32.4
 utdanning, 50.5, 51.11, 56.1
 utjevning av eksistensmidler,
 40.22–24, 46.2–13
 utlendinger, 1.1–8
 utvikling, fremgang, velferd
 materiell, 7.2, 19.5–6, 21.1,
 23.5, 24.2, 28.5, 31.9,
 34.4–6, 39.20, 40.35
 åndelig, 5.22, 19.5–6, 28.5,
 29.9, 29.36, 31.6, 34.6
 uvitenhet, 39.15

V

vennenes forbund, 54.1–7
 vennskap, 1.7–9, 6.11, 58.9
 verden, den materielle, 3.7,
 15.2–3, 17.2, 18.4–5,
 20.14, 21.1, 23.3, 28.9,
 28.11, 29.9–10, 31.10,
 33.2, 35.1–7, 35.10, 36.2,
 42.8, 56.1, 58.4
 den åndelige, 20.1, 21.1,
 28.11, 35.3, 35.6–7, 36.3,
 42.8
 Vesten, 1.8, 4.3–7, 8.3–7, 22.1,
 23.1, 23.8, 27.10, 28.5
 vitenskap, 4.3, 11.3, 11.13, 23.4,
 24.1, 26.6, 28.7, 29.14,
 41.9, 54.5, 54.15, 55.1
 og religion, 40.15–18, 44.1–26

Y

ydmykhet, 33.25, 45.8

Z

Zarathustras tilhengere, 41.3, 41.5

Ø

Østen, 1.8, 4.1–6, 8.3–4, 22.1,
 23.1–2, 23.8, 27.10,
 28.4–5, 28.18, 33.4, 34.9,
 50.12–13
 øverste domstol, 40.28, 48.1

Å

åndelighet, 4.8, 23.1, 24.1, 28.1,
 34.4, 34.6, 35.15, 39.5,
 39.26, 40.14, 52.4, 53.5